

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja

Druk nr 1260

SPRAWOZDANIE
KOMISJI FINANSÓW PUBLICZNYCH

**o rządowym projekcie ustawy o podatku
akcyzowym (druk nr 1083)**

Sejm - zgodnie z art. 39 ust. 2 Regulaminu Sejmu - na 25 posiedzeniu w dniu 14 października 2008 r. skierował powyższy projekt ustawy do Komisji Finansów Publicznych w celu rozpatrzenia.

Komisja Finansów Publicznych po rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniach w dniach 15 października i 4 listopada 2008 r.

wnosi:

W y s o k i S e j m uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Warszawa, dnia 4 listopada 2008 r.

Sprawozdawca

(-) Janusz Cichoń

Zastępca Przewodniczącego
Komisji Finansów Publicznych

(-) Krystyna Skowrońska

USTAWA
z dnia 2008 r.
o podatku akcyzowym¹⁾

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw:

- 1) dyrektywy Rady 83/183/EWG z dnia 28 marca 1983 r. w sprawie zwolnień od podatku stosowanych do przywozu na stałe z Państw Członkowskich majątku prywatnego osób fizycznych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.04.1983, str. 64, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 117, z późn. zm.);
- 2) dyrektywy Rady 83/182/EWG z dnia 28 marca 1983 r. w sprawie zwolnień podatkowych we Wspólnocie, dotyczących niektórych środków transportu czasowo wwożonych do jednego Państwa Członkowskiego z innego Państwa Członkowskiego (Dz. Urz. WE L 105 z 23.04.1983, str. 59, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 112, z późn. zm.);
- 3) dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (Dz. Urz. WE L 76 z 23.03.1992, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 179, z późn. zm.);
- 4) dyrektywy Rady 92/79/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia podatków od papierosów (Dz. Urz. WE L 316 z 31.10.1992, str. 8, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 13, str. 202, z późn. zm.);
- 5) dyrektywy Rady 92/80/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia podatków od wyrobów tytoniowych innych niż papierosy (Dz. Urz. WE L 316 z 31.10.1992, str. 10, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 13, str. 204, z późn. zm.);
- 6) dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz. Urz. WE L 316 z 31.10.1992, str. 21, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 206);
- 7) dyrektywy Rady 92/84/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia stawek podatku akcyzowego dla alkoholu i napojów alkoholowych (Dz. Urz. WE L 316 z 31.10.1992, str. 29; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 213);
- 8) dyrektywy Rady 95/59/WE z dnia 27 listopada 1995 r. w sprawie podatków innych niż podatki obrotowe, wpływających na spożycie wyrobów tytoniowych (Dz. Urz. WE L 291 z 06.12.1995, str. 40, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 283, z późn. zm.);
- 9) dyrektywy Rady 95/60/WE z dnia 27 listopada 1995 r. w sprawie banderolowania olejów napędowych i nafty (Dz. Urz. WE L 291 z 06.12.1995, str. 46; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 289);
- 10) dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz. Urz. UE L 283 z 31.10.2003, str. 51, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 405, z późn. zm.);
- 11) dyrektywy Rady 2004/74/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2003/96/WE w zakresie możliwości stosowania przez określone Państwa Członkowskie czasowych zwolnień lub obniżek poziomu opodatkowania na produkty energetyczne i energię elektryczną (Dz. Urz. UE L 157 z 30.04.2004, str. 87; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 2, str. 16);
- 12) dyrektywy Rady 2006/79/WE z dnia 5 października 2006 r. w sprawie zwolnienia od podatku przy przywozie z państw trzecich małych partii towarów o charakterze niehandlowym (Dz. Urz. UE L 286 z 17.10.2006, str. 15);
- 13) dyrektywy Rady 2007/74/WE z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zwolnienia towarów przywożonych przez osoby podróżujące z państw trzecich z podatku od wartości dodanej i akcyzy (Dz. Urz. UE L 346 z 29.12.2007, str. 6).

Dział I

Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Ustawa określa opodatkowanie podatkiem akcyzowym, zwanym dalej „akcyzą”, wyrobów akcyzowych oraz samochodów osobowych, organizację obrotu wyrobami akcyzowymi, a także oznaczanie znakami akcyzy.
2. Akcyza stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) wyroby akcyzowe – wyroby energetyczne, energię elektryczną, napoje alkoholowe oraz wyroby tytoniowe, określone w załączniku nr 1 do ustawy;
- 2) terytorium kraju – terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) terytorium państwa członkowskiego – terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej, które według prawa Wspólnoty jest traktowane jako terytorium tego państwa członkowskiego dla celów stosowania przepisów dotyczących wyrobów akcyzowych, z tym że na potrzeby stosowania ustawy:
 - a) następujące terytoria poszczególnych państw członkowskich uznaje się za wyłączone z terytorium Wspólnoty Europejskiej:
 - wyspę Helgoland i obszar Buesingen – z Republiki Federalnej Niemiec,
 - Livigno, Campione d'Italia i włoskie wody jeziora Lugano – z Republiki Włoskiej,
 - Ceutę i Melillę, Wyspy Kanaryjskie – z Królestwa Hiszpanii²⁾,

Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, ustawę z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy, ustawę z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, ustawę z dnia 22 stycznia 2004 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, ustawę z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz o zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym.

²⁾ Królestwo Hiszpanii może notyfikować, w drodze deklaracji, odejście od tego wyłączenia odnośnie do Wysp Kanaryjskich, w stosunku do wszystkich lub niektórych wyrobów akcyzowych, począwszy od pierwszego dnia następnego miesiąca po złożeniu deklaracji.

- zamorskie departamenty – z Republiki Francuskiej³⁾,
- b) Księstwo Monako – traktuje się jako terytorium Republiki Francuskiej,
 - c) Jungholz i Mittelberg (Kleines Walsertal) – traktuje się jako terytorium Republiki Federalnej Niemiec,
 - d) wyspę Man – traktuje się jako terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,
 - e) San Marino – traktuje się jako terytorium Republiki Włoskiej,
 - f) strefy suwerenne Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w Akrotiri i Dhekelia – traktuje się jako terytorium Republiki Cypryjskiej;
- 4) terytorium Wspólnoty Europejskiej – terytorium kraju oraz terytoria państw członkowskich;
 - 5) terytorium państwa trzeciego – terytorium inne niż terytorium Wspólnoty Europejskiej;
 - 6) eksport – wywóz wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium kraju poza terytorium Wspólnoty Europejskiej potwierdzony przez urząd celny, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów lub samochodów poza terytorium Wspólnoty Europejskiej; nie jest eksportem wywóz wyrobów akcyzowych, jeżeli są oznaczone znakami akcyzy;
 - 7) import – przywóz wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju;
 - 8) dostawa wewnątrzspółnotowa – przemieszczenie wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium kraju na terytorium państwa członkowskiego; nie jest dostawą wewnątrzspółnotową przemieszczenie wyrobów akcyzowych, jeżeli są oznaczone znakami akcyzy;
 - 9) nabycie wewnątrzspółnotowe – przemieszczenie wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju;
 - 10) skład podatkowy – miejsce, w którym określone wyroby akcyzowe są: produkowane, magazynowane, przeładowywane lub do którego wyroby te są wprowadzane, lub z którego są wyprowadzane – z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy; w przypadku składu podatkowego znajdującego się na terytorium kraju miejsce to jest określone w zezwoleniu wydanym przez właściwego naczelnika urzędu celnego;
 - 11) podmiot prowadzący skład podatkowy – podmiot, któremu wydano zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego;
 - 12) procedura zawieszenia poboru akcyzy – procedurę stosowaną podczas produkcji, magazynowania, przeładowywania i przemieszczania wyrobów akcyzowych, w trakcie której, gdy są spełnione warunki określone w przepisach niniejszej ustawy i aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie, z obowiązku podatkowego nie powstaje zobowiązanie podatkowe;

³⁾ Republika Francuska może notyfikować, w drodze deklaracji, odejście od tego wyłączenia począwszy od pierwszego dnia następnego miesiąca po złożeniu deklaracji.

- 13) zarejestrowany handlowiec – podmiot, któremu wydano zezwolenie na nabywanie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych wysłanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej;
- 14) niezarejestrowany handlowiec – podmiot, któremu wydano zezwolenie na jednorazowe nabycie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych wysłanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej;
- 15) administracyjny dokument towarzyszący – dokument, na którego podstawie przemieszcza się wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy;
- 16) uproszczony dokument towarzyszący – dokument, na którego podstawie przemieszcza się, w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej lub nabycia wewnątrzspółnotowego, wyroby akcyzowe z zapłaconą akcyzą oraz alkohol etylowy całkowicie skażony środkami dopuszczonymi do skażenia alkoholu etylowego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz. Urz. WE L 288 z 23.11.1993, str. 12, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. I, str. 249, z późn. zm.);
- 17) znaki akcyzy – znaki, określone przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, służące do oznaczania wyrobów akcyzowych podlegających obowiązkowi oznaczania, obejmujące:
 - a) podatkowe znaki akcyzy, które są potwierdzeniem wpłaty kwoty stanowiącej wartość podatkowych znaków akcyzy,
 - b) legalizacyjne znaki akcyzy, które są potwierdzeniem prawa podmiotu obowiązanego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, do przeznaczenia tych wyrobów do sprzedaży;
- 18) faktura – fakturę w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług;
- 19) nabywca końcowy – podmiot nabywający energię elektryczną, nieposiadający koncesji na wytwarzanie, przesyłanie, dystrybucję lub obrót tą energią w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.⁴⁾), z wyłączeniem spółki prowadzącej giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz.U. z 2005 r. Nr 121, poz. 1019, Nr 183, poz. 1537 i poz. 1538, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2007 r. Nr 112, poz. 769) nabywającej energię elektryczną z tytułu pełnienia funkcji opisanej w art. 5 ust. 3a ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych;
- 20) ubytki wyrobów akcyzowych – wszelkie straty:
 - a) wyrobów akcyzowych, określonych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, powstałe podczas stosowania pro-

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905.

cedury zawieszenia poboru akcyzy, z wyłączeniem strat powstałych podczas produkcji wyrobów energetycznych lub wyrobów tytoniowych,

b) napojów alkoholowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie;

- 21) sprzedaż – czynność faktyczną lub prawną, w której wyniku dochodzi do przeniesienia posiadania lub własności przedmiotu sprzedaży na inny podmiot;
- 22) podmiot zużywający – podmiot mający miejsce zamieszkania, siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, który wyroby akcyzowe objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie zużywa na cele uprawniające do zwolnienia, a w przypadku wyrobów energetycznych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 1 i 2, również podmiot niemający miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, posiadający statek powietrzny lub jednostkę pływającą, który nabywa te wyroby energetyczne – jeżeli rozpoczęcie użycia tych wyrobów energetycznych do eksploatacji tego statku powietrznego lub tej jednostki pływającej następuje na terytorium kraju;
- 23) podmiot pośredniczący – podmiot mający siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju, inny niż podmiot prowadzący skład podatkowy, któremu wydano zezwolenie na prowadzenie działalności polegającej na dostarczaniu wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, ze składu podatkowego na terytorium kraju do podmiotu zużywającego, a w przypadku wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 31 ust. 1, pochodzących również z importu.

Art. 3.

1. Do celów poboru akcyzy i oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy stosuje się klasyfikację w układzie odpowiadającym Nomenklaturze Scalonej (CN) zgodną z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. WE L 256 z 07.09.1987, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 2, str. 382, z późn. zm.).
2. Zmiany w Nomenklaturze Scalonej (CN) nie powodują zmian w opodatkowaniu akcyzą wyrobów akcyzowych i samochodów osobowych, jeżeli nie zostały określone w niniejszej ustawie.

Art. 4.

Ulgi i zwolnienia podatkowe udzielone na podstawie odrębnych przepisów nie mają zastosowania do akcyzy.

Art. 5.

Czynności lub stany faktyczne, o których mowa w art. 8 ust. 1–5, art. 9 ust. 1 oraz art. 99 ust. 1 i 2, są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały

wykonane lub powstały z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa.

Art. 6.

Do postępowań w sprawach wynikających z przepisów niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.⁵⁾), chyba że przepisy niniejszej ustawy stanowią inaczej.

Art. 7.

1. Jednostką współpracy administracyjnej w dziedzinie akcyzy jest centralne biuro łącznikowe (ELO), usytuowane w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, które wykonuje zadania w zakresie współpracy administracyjnej w dziedzinie akcyzy, o których mowa w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2073/2004 z dnia 16 listopada 2004 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków akcyzowych (Dz. Urz. UE L 359 z 04.12.2004, str. 1).
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze zarządzenia, również inną jednostkę do współpracy administracyjnej w dziedzinie akcyzy, określonej w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, określając zakres jej obowiązków, a także zasady jej współpracy z organami podatkowymi w zakresie akcyzy.

Dział II

Opodatkowanie akcyzą wyrobów akcyzowych

Rozdział 1

Przedmiot opodatkowania i powstanie obowiązku podatkowego

Art. 8.

1. Przedmiotem opodatkowania akcyzą jest:
 - 1) produkcja wyrobów akcyzowych;
 - 2) wprowadzenie wyrobów akcyzowych do składu podatkowego;
 - 3) import wyrobów akcyzowych;
 - 4) nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych, z wyłączeniem nabycia wewnątrzwspólnotowego dokonywanego do składu podatkowego;
 - 5) wyprowadzenie ze składu podatkowego, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, wyrobów akcyzowych niebędących własnością podmiotu prowadzące-

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 192, poz. 1378 i Nr 225, poz. 1671 oraz z 2008 r. Nr 118, poz. 745 i Nr 141, poz. 888.

go ten skład podatkowy, z wyłączeniem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, przez podmiot, o którym mowa w art. 13 ust. 3.

2. Przedmiotem opodatkowania akcyzą jest również:

- 1) użycie wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie albo określoną stawką akcyzy związaną z ich przeznaczeniem, jeżeli ich użycie:
 - a) było niezgodne z przeznaczeniem uprawniającym do zwolnienia od akcyzy albo zastosowania tej stawki akcyzy lub
 - b) nastąpiło bez zachowania warunków uprawniających do zastosowania tej stawki akcyzy;
- 2) dostarczenie wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, jeżeli odbyło się ono bez zachowania warunków uprawniających do zastosowania zwolnienia od akcyzy;
- 3) sprzedaż wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, objętych określoną stawką akcyzy związaną z ich przeznaczeniem, jeżeli ich sprzedaż odbyła się bez zachowania warunków uprawniających do zastosowania tej stawki akcyzy;
- 4) nabycie lub posiadanie wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony.

3. Przedmiotem opodatkowania akcyzą są również ubytki wyrobów akcyzowych.

4. Przedmiotem opodatkowania akcyzą jest również zużycie:

- 1) wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 88 ust. 2, do produkcji innych wyrobów;
 - 2) napojów alkoholowych, o których mowa w art. 31 ust. 4 pkt 3, przez podmiot zużywający.
5. Przedmiotem opodatkowania akcyzą jest również sprzedaż lub oferowanie na sprzedaż papierosów lub tytoniu do palenia poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, z odpłatnością powyżej maksymalnej ceny detalicznej, w tym w połączeniu z innym towarem lub usługą lub w połączeniu z przyznaniem nabywcy nieodpłatnej premii w postaci innych towarów lub usług.
6. Jeżeli w stosunku do wyrobu akcyzowego powstał obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem jednej z czynności, o których mowa w ust. 1, to nie powstaje obowiązek podatkowy na podstawie innej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą, jeżeli kwota akcyzy została, po zakończeniu procedury zawieszenia poboru akcyzy, określona lub zadeklarowana w należnej wysokości, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

Art. 9.

1. W przypadku energii elektrycznej przedmiotem opodatkowania akcyzą jest:

- 1) nabycie wewnątrzspółnotowe energii elektrycznej przez nabywcę końcowego;
 - 2) sprzedaż energii elektrycznej, w tym przez podmiot nieposiadający koncesji na przesyłanie, dystrybucję lub obrót tą energią w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, który wyprodukował tę energię, nabywcy końcowemu na terytorium kraju;
 - 3) zużycie energii elektrycznej przez podmiot posiadający koncesję, o której mowa w pkt 2;
 - 4) zużycie energii elektrycznej przez podmiot nieposiadający koncesji, o której mowa w pkt 2, który wyprodukował tę energię;
 - 5) import energii elektrycznej przez nabywcę końcowego;
 - 6) zużycie energii elektrycznej przez nabywcę końcowego, jeżeli nie została od niej zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży tej energii elektrycznej nabywcy końcowemu.
2. Za zużycie energii elektrycznej nie uznaje się strat powstałych w wyniku przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, z wyłączeniem energii zużytej w związku z jej przesyłaniem lub dystrybucją.

Art. 10.

1. Obowiązek podatkowy powstaje z dniem wykonania czynności lub zaistnienia stanu faktycznego podlegających opodatkowaniu akcyzą, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.
2. Obowiązek podatkowy z tytułu importu wyrobów akcyzowych powstaje z dniem:
 - 1) powstania długu celnego w rozumieniu przepisów prawa celnego albo
 - 2) objęcia wyrobów akcyzowych zawieszającą procedurą celną w rozumieniu przepisów prawa celnego.
3. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych przez zarejestrowanego handlowca lub niezarejestrowanego handlowca powstaje z dniem, w którym wyroby akcyzowe zostały wprowadzone do określonego we właściwym zezwoleniu miejsca odbioru wyrobów akcyzowych.
4. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą, dokonanego na potrzeby wykonywanej przez podatnika działalności gospodarczej na terytorium kraju, powstaje z dniem otrzymania wyrobów akcyzowych przez podatnika, nie później jednak niż w 7. dniu, licząc od dnia dokonania wysyłki określonej w uproszczonym dokumencie towarzyszącym.
5. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, powstaje z dniem otrzymania tych wyrobów przez podatnika.
6. Obowiązek podatkowy z tytułu dokonanego przez osobę fizyczną nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą, przeznaczonych na cele handlowe, o których mowa w art. 33, powstaje w dniu ich przemieszczenia na terytorium kraju.

7. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą, dokonanego za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego, o którym mowa w art. 78 ust. 1, powstaje z dniem odbioru dostarczonych wyrobów akcyzowych przez odbiorcę na terytorium kraju.
8. Obowiązek podatkowy z tytułu sprzedaży wyrobów akcyzowych, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 3 i ust. 5, powstaje z dniem wydania ich nabywcy.
9. Jeżeli sprzedaż, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 3, powinna być potwierdzona fakturą, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wystawienia faktury, nie później jednak niż w 7. dniu, licząc od dnia wydania wyrobu akcyzowego.
10. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia lub posiadania wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 4, powstaje z dniem nabycia lub wejścia w posiadanie tych wyrobów, z zastrzeżeniem ust. 11.
11. W przypadku organów administracji rządowej, które weszły w posiadanie wyrobów akcyzowych określonych w art. 8 ust. 2 pkt 4, podlegających na mocy przepisów odrębnych czynnościom określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji wykonywanym przez te organy, obowiązek podatkowy powstaje z dniem zużycia lub sprzedaży przez nie tych wyrobów.

Art. 11.

W przypadku energii elektrycznej obowiązek podatkowy powstaje z dniem:

- 1) nabycia wewnątrzspółnotowego energii elektrycznej przez nabywcę końcowego;
- 2) wydania energii nabywcy końcowemu, w przypadku sprzedaży energii elektrycznej na terytorium kraju;
- 3) zużycia energii elektrycznej, w przypadkach, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3, 4 i 6;
- 4) powstania długu celnego, w przypadku importu energii elektrycznej przez nabywcę końcowego.

Art. 12.

Jeżeli nie można określić dnia, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu czynności lub stanu faktycznego podlegających opodatkowaniu akcyzą, za datę jego powstania uznaje się dzień, w którym uprawniony organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej stwierdził dokonanie danej czynności lub istnienie danego stanu faktycznego.

Rozdział 2

Podatnik akcyzy.

Właściwość organów podatkowych

Art. 13.

1. Podatnikiem akcyzy jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub wobec której zaistniał stan faktyczny podlegający opodatkowaniu akcyzą, w tym podmiot:
 - 1) nabywający lub posiadający wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony;
 - 2) będący nabywcą końcowym zużywającym energię elektryczną, jeżeli od tej energii nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży tej energii elektrycznej nabywcy końcowemu;
 - 3) u którego powstają ubytki wyrobów akcyzowych, również gdy nie jest właścicielem tych wyrobów akcyzowych;
 - 4) będący przedstawicielem podatkowym;
 - 5) będący zarejestrowanym handlowcem – z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych na rzecz osoby trzeciej.
2. Podatnikiem jest również podmiot niebędący importerem, jeżeli ciąży na nim obowiązek uiszczenia cła.
3. Podatnikiem z tytułu wyprowadzenia ze składu podatkowego, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, wyrobów akcyzowych niebędących własnością podmiotu prowadzącego ten skład podatkowy jest podmiot będący właścicielem tych wyrobów, który uzyskał od właściwego naczelnika urzędu celnego zezwolenie, o którym mowa w art. 53 ust. 1.
4. Jeżeli obowiązek podatkowy ciąży na kilku podatnikach z tytułu dokonania czynności lub zaistnienia stanu faktycznego, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 2, 3 i 5, których przedmiotem są te same wyroby akcyzowe, zapłata akcyzy związanej z tymi wyrobami przez jednego z tych podatników powoduje wygaśnięcie zobowiązania podatkowego pozostałych podatników.
5. Podatnikiem w przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego energii elektrycznej przez nabywcę końcowego od podmiotu zagranicznego niemającego siedziby, miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności na terytorium kraju, jest podmiot reprezentujący wyznaczony przez podmiot zagraniczny.
6. Podmiotem reprezentującym może być jedynie podmiot posiadający siedzibę na terytorium kraju, spełniający warunki, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2–4, i który złożył zgłoszenie rejestracyjne zgodnie z art. 16.

7. Właściwy naczelnik urzędu celnego odmawia przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego podmiotu reprezentującego, który nie spełnia warunków, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2–4.
8. Nabywca końcowy jest obowiązany przysyłać kopie faktur , o których mowa w art. 23 pkt 1, podmiotowi reprezentującemu w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania.
9. W przypadku niewyznaczenia podmiotu reprezentującego, odmowy przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego podmiotu reprezentującego przez właściwego naczelnika urzędu celnego lub nieprzesłania w terminie przez nabywcę końcowego podmiotowi reprezentującemu kopii faktury, o której mowa w art. 23 pkt 1, podatnikiem jest nabywca końcowy, który dokonał nabycia wewnątrzspółnotowego energii elektrycznej.

Art. 14.

1. Organami podatkowymi właściwymi w zakresie akcyzy są naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej.
2. Zadania w zakresie akcyzy na terytorium kraju wykonują odpowiednio naczelnicy urzędów celnych i dyrektorzy izb celnych wyznaczeni przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.
3. Właściwość miejscową naczelnika urzędu celnego i dyrektora izby celnej ustala się ze względu na miejsce wykonania czynności lub wystąpienia stanu faktycznego, podlegających opodatkowaniu akcyzą, z zastrzeżeniem ust. 4, 5 i 7–10.
4. Jeżeli czynności podlegające opodatkowaniu akcyzą są wykonywane lub stany faktyczne podlegające opodatkowaniu akcyzą występują na obszarze właściwości miejscowej dwóch lub więcej organów podatkowych, właściwość miejscową, z zastrzeżeniem ust. 5, ustala się dla:
 - 1) osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej – ze względu na adres ich siedziby;
 - 2) osób fizycznych – ze względu na adres ich zamieszkania.
5. W sytuacjach:
 - 1) ustalania norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych lub dopuszczalnych norm zużycia wyrobów akcyzowych,
 - 2) dokumentowania przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem administracyjnego dokumentu towarzyszącego oraz zamieszczania w tym dokumencie informacji o dokonanej kontroli,
 - 3) powiadamiania naczelnika urzędu celnego przez podmiot prowadzący skład podatkowy o zamiarze wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego,
 - 4) ustalania stanu wykorzystania zabezpieczenia akcyzowego przed jego zastosowaniem- właściwość miejscową ustala się ze względu na miejsce wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub występowania stanów faktycznych podlegających opodatkowaniu akcyzą, z którymi związane są czynności, o których mowa w pkt 1–4.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, na wniosek właściwego naczelnika urzędu celnego lub właściwego dyrektora izby celnej, określone we wniosku czynności: sprawdzające, kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego wykonuje odpowiednio naczelnik urzędu celnego lub dyrektor izby celnej, na którego obszarze właściwości miejscowej są wykonywane czynności podlegające opodatkowaniu akcyzą lub występują stany faktyczne podlegające opodatkowaniu akcyzą.
7. W przypadku importu organami podatkowymi w zakresie akcyzy są naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej, właściwi, na podstawie przepisów prawa celnego, do obliczenia i zaksięgowania kwoty należności celnych przywozowych wynikających z długu celnego.
8. W przypadku osób fizycznych, które dokonują nabycia wewnątrzspółnotowego, z wyjątkiem nabycia wewnątrzspółnotowego w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, organami podatkowymi właściwymi miejscowo są naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej, właściwi ze względu na adres zamieszkania tych osób.
9. Organami podatkowymi właściwymi w zakresie zwrotu akcyzy, o którym mowa w art. 41 ust. 4 oraz w art. 81 ust. 1 i 2, są naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej, u których dokonano rozliczenia i zapłaty akcyzy.
10. Jeżeli nie można ustalić właściwości w sposób określony w ust. 3–5 i 7–9, właściwym organem podatkowym jest Naczelnik Urzędu Celnego I w Warszawie i Dyrektor Izby Celnej w Warszawie.
11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz urzędów celnych i izb celnych, których odpowiednio naczelnicy i dyrektorzy są właściwi do wykonywania zadań w zakresie akcyzy na terytorium kraju, oraz terytorialny zasięg ich działania, z uwzględnieniem liczby podatników prowadzących działalność na danym obszarze.

Art. 15.

1. Organami właściwymi w zakresie spraw dotyczących znaków akcyzy są naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej, wyznaczeni przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, zwani dalej odpowiednio „właściwym naczelnikiem urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy” oraz „właściwym dyrektorem izby celnej w sprawach znaków akcyzy”, których właściwość miejscową ustala się ze względu na adres siedziby lub zamieszkania podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.
2. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej w sposób określony w ust. 1, właściwym naczelnikiem urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy i właściwym dyrektorem izby celnej w sprawach znaków akcyzy jest Naczelnik Urzędu Celnego II w Warszawie i Dyrektor Izby Celnej w Warszawie.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz urzędów celnych i izb celnych, których odpowiednio naczelnicy i dyrektorzy są właściwi w zakresie spraw dotyczących znaków akcyzy, a także terytorialny zasięg ich działania, uwzględniając terytorialne rozmieszczenie podmiotów obowiązujących do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

Rozdział 3

Rejestracja podmiotów

Art. 16.

1. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą jest obowiązany, przed dniem wykonania pierwszej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą lub pierwszej czynności z wykorzystaniem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, złożyć zgłoszenie rejestracyjne właściwemu naczelnikowi urzędu celnego.
2. Zgłoszenie rejestracyjne powinno zawierać dane dotyczące tego podmiotu i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania oraz określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej, a w przypadku działalności gospodarczej z użyciem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy – również adresy wykonywanej działalności oraz określenie rodzaju i przewidywanej średniej miesięcznej ilości zużywanego wyrobu akcyzowego.
3. Podmiot reprezentujący, o którym mowa w art. 13 ust. 5, w zgłoszeniu rejestracyjnym powinien wskazać ponadto podmiot zagraniczny reprezentowany przez niego.
4. Właściwy naczelnik urzędu celnego, bez zbędnej zwłoki, nie później niż w ciągu 7 dni od dnia przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego, pisemnie potwierdza jego przyjęcie.
5. Jeżeli dane zawarte w zgłoszeniu rejestracyjnym ulegną zmianie, podmiot jest obowiązany zgłosić zmianę właściwemu naczelnikowi urzędu celnego w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana.
6. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania w przypadku podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych objętych wyłącznie zerową stawką akcyzy, z zastrzeżeniem ust. 9.
7. W przypadku zmiany zerowej stawki akcyzy na inną stawkę akcyzy zgłoszenie rejestracyjne, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie 14 dni od dnia zmiany stawki.
8. Przepisy ust. 1–7 nie mają zastosowania do podmiotów prowadzących działalność z użyciem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, niemających na terytorium kraju siedziby, miejsca zamieszkania albo miejsca prowadzenia działalności gospodarczej.
9. Podmiot zamierzający prowadzić działalność gospodarczą w zakresie wyrobów energetycznych, o których mowa w art. 88 ust. 2, niebędący podmiotem zarejestrowanym w trybie ust. 1, jest obowiązany przed dniem rozpoczęcia tej działalności powiadomić o tym właściwego naczelnika urzędu celnego, w celu ustalenia dopuszczalnych norm zużycia, o których mowa w art. 84 ust. 2 pkt 2.

Art. 17.

1. Właściwy naczelnik urzędu celnego prowadzi rejestr podmiotów, o których mowa w art. 16 ust. 1. Rejestr zawiera dane zawarte w zgłoszeniu rejestracyjnym tych podmiotów.
2. Na wniosek zainteresowanego podmiotu właściwy naczelnik urzędu celnego jest obowiązany do wydania zaświadczenia stwierdzającego, czy dany podmiot jest zarejestrowanym podmiotem. Zainteresowanym podmiotem może być zarówno sam podmiot zarejestrowany, jak i inny podmiot mający interes prawny w uzyskaniu informacji o zarejestrowaniu.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych prowadzi ewidencję w formie elektronicznej, która zawiera:
 - 1) dane identyfikacyjne podmiotów prowadzących składy podatkowe, zarejestrowanych handlowców oraz podmiotów pośredniczących, adresy ich siedzib lub zamieszkania oraz adresy ich poczty elektronicznej;
 - 2) określenie rodzaju prowadzonej działalności przez podmioty, o których mowa w pkt 1, oraz określenie rodzaju wyrobów akcyzowych objętych tą działalnością;
 - 3) adresy, pod którymi zlokalizowane są składy podatkowe, miejsca odbioru wyrobów akcyzowych przez zarejestrowanych handlowców oraz miejsca, w których jest wykonywana działalność podmiotów pośredniczących, oraz ich adresy poczty elektronicznej;
 - 4) numery akcyzowe składów podatkowych, podmiotów prowadzących składy podatkowe, zarejestrowanych handlowców, a także numery podmiotów pośredniczących.
4. Dane z ewidencji, o których mowa w ust. 3 pkt 4, są potwierdzane na wniosek zainteresowanych podmiotów albo udostępniane właściwym organom państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej.

Art. 18.

1. Jeżeli podmiot zaprzestał wykonywania czynności, o których mowa w art. 16 ust. 1, jest obowiązany w terminie 7 dni złożyć zgłoszenie o zaprzestaniu wykonywania tych czynności właściwemu naczelnikowi urzędu celnego.
2. W przypadku przejęcia praw i obowiązków podmiotu zarejestrowanego na podstawie odrębnych przepisów oraz zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej, zgłoszenie o zaprzestaniu działalności składa następca prawny podmiotu zarejestrowanego lub inne osoby, które przejęły jego prawa i obowiązki, w terminie, o którym mowa w ust. 1.
3. Zgłoszenia, o których mowa w ust. 1 i 2, stanowią podstawę do wykreślenia podmiotu z rejestru przez właściwego naczelnika urzędu celnego.
4. W przypadku niezłożenia zgłoszeń zgodnie z ust. 1 i 2, właściwy naczelnik urzędu celnego, który dokonał rejestracji, z urzędu wykreśla z rejestru podmiot zarejestrowany.

5. Właściwy naczelnik urzędu celnego powiadamia o wykreśleniu z rejestru:
- 1) podmiot zarejestrowany, chyba że w wyniku podjętych czynności sprawdzających okaże się, że podmiot nie istnieje;
 - 2) Agencję Rezerw Materiałowych, w przypadku podmiotów zarejestrowanych, obowiązanych do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. Nr 52, poz. 343 oraz z 2008 r. Nr 157, poz. 976).
6. Przepisy ust. 1, 3 i 4 stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany stawki akcyzy na zerową stawkę akcyzy.

Art. 19.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgłoszenia rejestracyjnego, wzór potwierdzenia przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego oraz wzór zgłoszeń, o których mowa w art. 18 ust. 1 i 2, uwzględniając konieczność zapewniania organom podatkowym informacji o podatnikach lub podmiotach dokonujących czynności z wykorzystaniem wyrobów akcyzowych.

Rozdział 4

Deklaracja podatkowa.

Terminy płatności akcyzy

Art. 20.

1. Podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego:
 - 1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru,
 - 2) obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej
– za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.
2. W przypadku zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego:
 - 1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracje podatkowe, według ustalonego wzoru,
 - 2) obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej
– za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy skutkujące powstaniem zobowiązania podatkowego.
3. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania:

- 1) w zakresie, w jakim podatnik jest obowiązany do złożenia deklaracji uproszczonej, obliczenia i zapłaty akcyzy, o których mowa w art. 61 ust. 2 pkt 3 i art. 77 ust. 1 pkt 3;
 - 2) w zakresie, w jakim podatnik jest obowiązany do złożenia deklaracji podatkowej, obliczenia i zapłaty akcyzy od energii elektrycznej, o których mowa w art. 23;
 - 3) do podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych objętych zerową stawką akcyzy lub objętych zwolnieniem od akcyzy, z wyjątkiem zwolnień częściowych lub zwolnień realizowanych przez zwrot akcyzy, lub zwolnień ubytków, o których mowa w art. 29 ust. 3;
 - 4) do importu wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 26–28.
4. Podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3, jest obowiązany przesłać kopię złożonej deklaracji podatkowej, w terminie trzech dni od dnia jej złożenia, do naczelnika urzędu celnego właściwego dla podmiotu prowadzącego skład podatkowy, z którego wyroby akcyzowe zostały wyprowadzone poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy.
 5. Zobowiązanie podatkowe przyjmuje się w wysokości wynikającej z deklaracji podatkowej lub z deklaracji uproszczonej, chyba że organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej określi inną wysokość tego zobowiązania.
 6. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, do 25. dnia następnego miesiąca po miesięcznym okresie rozliczeniowym, składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego informacje o wyrobach akcyzowych w składzie podatkowym, według ustalonego wzoru, zawierające dane, o których mowa w art. 52 ust. 5.
 7. Z zastrzeżeniem art. 22 ust. 4 oraz art. 26 ust. 2, kwotę akcyzy obniża się o kwotę stanowiącą wartość podatkowych znaków akcyzy prawidłowo naniesionych na wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych, nie wcześniej jednak niż:
 - 1) następnego dnia po naniesieniu tych znaków na dany wyrób akcyzowy lub opakowanie jednostkowe – w przypadku oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy w składzie podatkowym na terytorium kraju;
 - 2) po powstaniu obowiązku podatkowego – w przypadku:
 - a) produkcji wyrobów akcyzowych, o której mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5,
 - b) niezarejestrowanego handlowca,
 - c) podatnika nabywającego wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe z zapłaconą akcyzą na terytorium państwa członkowskiego na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej;
 - 3) następnego dnia po wprowadzeniu wyrobów akcyzowych do składu podatkowego na terytorium kraju – w przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy na terytorium państwa członkowskiego;
 - 4) następnego dnia po powstaniu obowiązku podatkowego – w przypadku:
 - a) zarejestrowanego handlowca,

- b) oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy przez właściciela wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3.
8. Kwota akcyzy należna od danych wyrobów akcyzowych wyprodukowanych w składzie podatkowym lub poza składem podatkowym zgodnie z art. 46 ust. 1 pkt 1, może być obniżona o akcyzę zapłaconą od zużytych do ich wyprodukowania innych wyrobów akcyzowych.
 9. W przypadku ubytków wyrobów akcyzowych przekraczających normy dopuszczalnych ubytków, o których mowa w art. 84 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 lit. a, podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać deklarację podatkową, obliczać oraz wpłacać akcyzę za dzienny okres rozliczeniowy, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał ten ubytek.

Art. 21.

1. Z zastrzeżeniem art. 46 ust. 1 pkt 1–4 i 6, w przypadku produkcji poza składem podatkowym wyrobów akcyzowych, o których mowa w załączniku nr 2 do ustawy, oraz wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, producent jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego:
 - 1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklarację w sprawie przedpłaty akcyzy, według ustalonego wzoru,
 - 2) obliczać i wpłacać przedpłatę akcyzy na rachunek właściwej izby celnej, w wysokości akcyzy, jaka będzie należna od wyprodukowanych wyrobów akcyzowych w danym miesiącu– za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym wyroby akcyzowe zostaną wyprodukowane.
2. Przedpłatę akcyzy zalicza się na poczet akcyzy należnej za miesiąc rozliczeniowy, o którym mowa w ust. 1.
3. Przedpłatę akcyzy uwzględnia się w deklaracji podatkowej, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1.
4. W przypadku gdy wpłacona przedpłata akcyzy jest mniejsza od należnej akcyzy za miesiąc rozliczeniowy, którego przedpłata akcyzy dotyczy, od tej różnicy należne są odsetki jak od zaległości podatkowej, za okres od ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym wyroby akcyzowe zostały wyprodukowane, do dnia, w którym powinna zostać zapłacona należna akcyza za te wyroby. Przepisy o zaległościach podatkowych stosuje się odpowiednio.
5. W przypadku gdy wpłacona przedpłata akcyzy jest większa od należnej akcyzy za miesiąc rozliczeniowy, którego przedpłata akcyzy dotyczy, nadwyżkę przedpłaty akcyzy wykazaną w deklaracji podatkowej, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1, rozlicza się przy przedpłatach akcyzy za następne okresy rozliczeniowe, jeżeli podatnik nie posiada zaległości podatkowych oraz bieżących zobowiązań podatkowych ani nie złożył wniosku o zaliczenie nadpłaty w całości albo w części na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych.

Art. 22.

1. Zarejestrowani handlowcy, podmioty prowadzące składy podatkowe oraz podatnicy, o których mowa w art. 13 ust. 3, są obowiązani, bez wezwania organu podatkowego do obliczenia i zapłaty akcyzy wstępnie za okresyienne, na rachunek właściwej izby celnej.
2. Wstępnych wpłat akcyzy za okresyienne, zwanych dalej „wpłatami dziennymi”, dokonuje się nie później niż 25. dnia po dniu, w którym powstał obowiązek podatkowy, a w przypadku podmiotu prowadzącego skład podatkowy – po dniu, w którym nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy i powstało zobowiązanie podatkowe.
3. Wpłaty dienne dokonane za miesiąc rozliczeniowy są uwzględniane w deklaracjach podatkowych, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lub ust. 2 pkt 1.
4. Wpłaty dienne obniża się o:
 - 1) kwotę stanowiącą wartość podatkowych znaków akcyzy prawidłowo naniesionych na wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych, nie wcześniej jednak niż:
 - a) następnego dnia po naniesieniu tych znaków na dany wyrób akcyzowy lub opakowanie jednostkowe – w przypadku oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy w składzie podatkowym na terytorium kraju,
 - b) następnego dnia po wprowadzeniu wyrobów akcyzowych do składu podatkowego na terytorium kraju – w przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy na terytorium państwa członkowskiego,
 - c) następnego dnia po powstaniu obowiązku podatkowego – w przypadku:
 - zarejestrowanego handlowca,
 - oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy przez właściciela wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3;
 - 2) kwoty przysługujących podatnikowi zwolnień i obniżeń akcyzy.
5. Nadpłatę wpłat diennych wykazaną w deklaracji podatkowej, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lub ust. 2 pkt 1, rozlicza się przy wpłatach diennych za następne okresyienne, jeżeli podatnik nie posiada zaległości podatkowych oraz bieżących zobowiązań podatkowych ani nie złoży wniosku o zaliczenie nadpłaty w całości albo w części na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych.
6. Wpłaty dienne stanowią zaliczkę na akcyzę.

Art. 23.

W przypadku energii elektrycznej podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru oraz obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym:

- 1) upłynął termin płatności wynikający z faktury, a jeżeli termin ten nie został określony – po miesiącu, w którym wystawiono fakturę – w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego energii elektrycznej przez nabywcę końcowego;
- 2) upłynął termin płatności określony w umowie właściwej dla rozliczeń z tytułu dostaw energii elektrycznej albo, jeżeli termin ten nie został określony w umowie – upłynął termin płatności wynikający z faktury, a jeżeli termin płatności nie został określony w umowie ani w fakturze – po miesiącu, w którym wystawiono fakturę – w przypadku sprzedaży energii elektrycznej nabywcy końcowemu na terytorium kraju;
- 3) nastąpiło zużycie energii elektrycznej – w przypadkach, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3, 4 i 6.

Art. 24.

1. W przypadku składania deklaracji podatkowej i wpłaty akcyzy, o której mowa w art. 23 pkt 1 lub 2, za okres dłuższy niż dwa miesiące, podatnik posiadający koncesję na wytwarzanie, przesyłanie, dystrybucję lub obrót energią elektryczną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne oraz podmiot reprezentujący są obowiązani, bez wezwania organu podatkowego, do obliczenia i zapłaty akcyzy wstępnie za okresy miesięczne, na rachunek właściwej izby celnej, na podstawie szacunków dokonanych w oparciu o ewidencję, o której mowa w art. 90.
2. Wstępnych wpłat akcyzy za okresy miesięczne, zwanych dalej „wpłatami miesięcznymi”, dokonuje się w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu czynności, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1 i 2.
3. Podmiot reprezentujący, o którym mowa w art. 13 ust. 5, jest obowiązany uzyskać informacje o ilości energii elektrycznej przesłanej nabywcy końcowemu od podmiotu dostarczającego tę energię elektryczną.
4. Wpłaty miesięczne są uwzględniane w deklaracjach podatkowych, o których mowa w art. 23.
5. Wpłaty miesięczne są obniżane o kwoty przysługujących podatnikowi zwolnień i obniżek akcyzy.
6. Nadpłatę wpłat miesięcznych wykazaną w deklaracji podatkowej, o której mowa w art. 23 pkt 1 lub 2, rozlicza się przy wpłatach miesięcznych za następne okresy rozliczeniowe, jeżeli podatnik nie posiada zaległości podatkowych oraz bieżących zobowiązań podatkowych ani nie złoży wniosku o zaliczenie nadpłaty w całości albo w części na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych.
7. Wpłaty miesięczne stanowią zaliczki na akcyzę.

Art. 25.

1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory deklaracji podatkowych, deklaracji w sprawie przedpłaty akcyzy oraz informacji o wyrobach akcyzowych w składzie podatkowym, zamieszczając objaśnienia co do sposobu prawidłowego składania tych deklaracji i informacji, infor-

macje o terminach i miejscu ich składania, pouczenie podatnika, że deklaracje podatkowe stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, jak również zapewniając możliwość prawidłowego obliczenia wysokości akcyzy.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy tryb lub warunki dokonywania rozliczeń akcyzy, w szczególności w przypadkach obniżenia kwoty akcyzy o kwotę akcyzy zapłaconą w cenie zakupu wyrobów akcyzowych zużytych do wytworzenia innych wyrobów akcyzowych,
- 2) dłuższe niż wymienione w art. 20 ust. 1, 2 i 9 oraz w art. 22 ust. 2 i art. 23 okresy rozliczeniowe, terminy składania deklaracji lub wpłaty akcyzy

– uwzględniając zasadę jednokrotnego opodatkowania akcyzą, częstotliwość powstawania obowiązku podatkowego w akcyzie oraz konieczność zapewnienia prawidłowego wykonania obowiązku podatkowego i zapłaty akcyzy.

Rozdział 5

Postępowanie w przypadku importu

Art. 26.

1. W przypadku importu podatnik jest obowiązany do obliczenia i wykazania kwoty akcyzy w zgłoszeniu celnym, z uwzględnieniem obowiązujących stawek akcyzy, z zastrzeżeniem ust. 3.
2. Kwotę akcyzy przypadającą do zapłaty z tytułu importu wyrobów akcyzowych obniża się o wartość podatkowych znaków akcyzy prawidłowo naniesionych na wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych, objęte zgłoszeniem celnym.
3. W przypadku objęcia importowanych wyrobów akcyzowych procedurą zawieszenia poboru akcyzy lub w przypadku importu wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, podatnik jest obowiązany zamieścić w zgłoszeniu celnym informację o kwocie akcyzy, która byłaby należna, gdyby wyroby akcyzowe nie zostały objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy lub zwolnieniem od akcyzy.
4. Jeżeli właściwy naczelnik urzędu celnego stwierdzi, iż w zgłoszeniu celnym kwota akcyzy została wykazana nieprawidłowo, wydaje decyzję określającą kwotę akcyzy w należnej wysokości. Właściwy naczelnik urzędu celnego może określić kwotę akcyzy w decyzji dotyczącej należności celnych przywozowych.
5. Po przyjęciu zgłoszenia celnego, podatnik może wystąpić do właściwego naczelnika urzędu celnego o wydanie decyzji określającej kwotę akcyzy w należnej wysokości.
6. W przypadkach innych niż określone w ust. 1, 4 i 5, właściwy naczelnik urzędu celnego określa kwotę akcyzy z tytułu importu wyrobów akcyzowych w drodze decyzji.

7. W przypadku określenia kwoty akcyzy w decyzji naczelnika urzędu celnego podatnik jest obowiązany w terminie 10 dni, licząc od dnia doręczenia tej decyzji, zapłacić różnicę między akcyzą wynikającą z tej decyzji a akcyzą pobraną przez ten organ wraz z należnymi odsetkami za zwłokę.

Art. 27.

1. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, w odniesieniu do terminów i sposobu zapłaty akcyzy z tytułu importu stosuje się odpowiednio przepisy prawa celnego o terminach i sposobach uiszczania należności celnych, z wyjątkiem przepisów dotyczących przedłużenia terminu zapłaty, odroczenia terminu płatności oraz innych ułatwień płatniczych określonych tymi przepisami.
2. Podatnik jest obowiązany do zapłaty akcyzy również wtedy, gdy wyroby akcyzowe zostały zwolnione od należności celnych przywozowych lub stawki celne zostały zawieszony albo obniżony do stawki celnej zerowej.
3. Właściwy naczelnik urzędu celnego zabezpiecza kwotę akcyzy, jeżeli nie została ona zapłacona, w przypadkach i trybie stosowanym przy zabezpieczaniu należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego, z wyjątkiem przypadków, gdy wyrób akcyzowy został objęty procedurą zawieszenia poboru akcyzy i zostało złożony zabezpieczenie akcyzowe.

Art. 28.

Jeżeli zgodnie z przepisami prawa celnego powiadomienie dłużnika o wysokości długu celnego nie może nastąpić z uwagi na przedawnienie, a istnieje podstawa do obliczenia lub zweryfikowania należności podatkowych, właściwy naczelnik urzędu celnego może określić elementy kalkulacyjne według zasad określonych w przepisach prawa celnego na potrzeby prawidłowego określenia kwoty akcyzy z tytułu importu.

Rozdział 6

Zwolnienia

Art. 29.

1. Zwalnia się od akcyzy energię elektryczną wytwarzaną z odnawialnych źródeł energii, na podstawie dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia energii, w rozumieniu przepisów prawa energetycznego.
2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, stosuje się nie wcześniej niż z chwilą otrzymania dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia energii, poprzez obniżenie akcyzy należnej od energii elektrycznej za najbliższe okresy rozliczeniowe.
3. Zwalnia się od akcyzy ubytki wyrobów akcyzowych powstałe wskutek zdarzenia losowego lub siły wyższej, pod warunkiem że podatnik wykaze zaistnienie okoliczności uprawniających do zwolnienia.

4. Zwalnia się od akcyzy ubytki wyrobów akcyzowych do wysokości ustalonej dla danego podmiotu przez właściwego naczelnika urzędu celnego na podstawie art. 84 ust. 1 pkt 1 albo ust. 2 pkt 1 lit. a.
5. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 3 i 4, nie ma zastosowania w przypadku ubytków powstałych w wyniku popełnienia przestępstwa przeciwko mieniu.
6. Zwalnia się od akcyzy zużycie energii elektrycznej w procesie produkcji energii elektrycznej, jak również zużycie tej energii w celu podtrzymywania tych procesów produkcyjnych.
7. Zwalnia się od akcyzy zużycie do celów żeglugi, w tym rejsy rybackie, energii elektrycznej wytwarzanej na statku.
8. Zwalnia się od akcyzy alkohol etylowy:
 - 1) całkowicie skażony, importowany, nabywany wewnątrzspółnotowo albo produkowany na terytorium kraju, wskazanymi przez dowolne państwo członkowskie Wspólnoty Europejskiej, środkami dopuszczonymi do skażenia alkoholu etylowego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego, w tym zawarty w wyrobach nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi;
 - 2) zawarty w nabywanych wewnątrzspółnotowo wyrobach nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, skażony środkami skażającymi dopuszczonymi przez państwo członkowskie Wspólnoty Europejskiej pochodzenia wyrobu;
 - 3) zawarty w importowanych wyrobach nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, skażony środkami skażającymi, o których mowa w art. 31 ust. 4 pkt 2;
 - 4) zawarty w produktach leczniczych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271);
 - 5) zawarty w olejkach eterycznych lub mieszaninach substancji zapachowych, stosowanych do wytwarzania artykułów spożywczych i napojów bezalkoholowych o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nieprzekraczającej 1,2% objętości;
 - 6) zawarty w artykułach spożywczych lub półproduktach, o których mowa w art. 31 ust. 4 pkt 3 lit. d.

Art. 30.

1. Zwalnia się od akcyzy, jeżeli wynika to z porozumień międzynarodowych, lub zasady wzajemności, czynności podlegające opodatkowaniu akcyzą wobec instytucji Wspólnot Europejskich oraz wobec: organizacji międzynarodowych, przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych oraz członków personelu tych przedstawicielstw i urzędów, a także innych osób zrównanych z nimi na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych, jeżeli nie są obywatelami polskimi i nie mają stałego miejsca pobytu na terytorium kraju.
2. Zwalnia się od akcyzy, jeżeli wynika to z porozumień międzynarodowych, czynności podlegające opodatkowaniu akcyzą, których przedmiotem są wyroby akcyzowe przeznaczone dla sił zbrojnych Państw-Stron Traktatu Północnoatlantyckiego, sił zbrojnych uczestniczących w Partnerstwie dla Pokoju oraz dla Kwatery Głównej

Wielonarodowego Korpusu Północno-Wschodniego i członków jej personelu oraz dowództw sojuszniczych, w szczególności Centrum Szkolenia Sił Połączonych i członków ich personelu.

3. Zwolnień, o których mowa w ust. 2, nie stosuje się do Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.
4. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być realizowane również przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy dokonywany przez wyznaczonego naczelnika urzędu celnego.
5. W przypadku zwolnienia od akcyzy realizowanego przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy, wyznaczony naczelnik urzędu celnego określa, w drodze decyzji, wysokość kwoty zwrotu akcyzy.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia:
 - 1) określi szczegółowy zakres oraz warunki i tryb stosowania zwolnień od akcyzy, o których mowa w ust. 1 i 2 ,
 - 2) wyznaczy naczelników urzędów celnych właściwych w sprawach zwrotu zapłaconej kwoty akcyzy– uwzględniając konieczność skutecznego funkcjonowania zwolnień od akcyzy, konieczność zapewnienia właściwej kontroli oraz konieczność zapewnienia przepływu informacji dotyczących wyrobów zwolnionych od akcyzy.

Art. 31.

1. Zwalnia się od akcyzy ze względu na przeznaczenie następujące wyroby akcyzowe:
 - 1) używane do statków powietrznych: benzyny lotnicze o kodzie CN 2710 11 31, paliwo typu benzyny do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 11 70 oraz paliwo do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 19 21 lub oleje smarowe do silników lotniczych – w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w ust. 5–13, oraz jeżeli, w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 1, 3–5, 7 lub 8, podmiot zużywający je posiada statek powietrzny;
 - 2) używane do celów żeglugi, włączając rejsy rybackie, oleje smarowe oznaczone kodem CN 2710 19 81, oleje napędowe lub oleje opałowe – w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w ust. 5–13, oraz jeżeli, w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 1, 3–5, 7 lub 8, podmiot zużywający je posiada jednostkę pływającą;
 - 3) używane do celów opałowych, pozostałe węglowodory gazowe o kodach CN od 2711 12 11 do 2711 19 00 – w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w ust. 5–13.
2. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, nie stosuje się w przypadku prywatnych rejsów i prywatnych lotów o charakterze rekreacyjnym, za które uważa się użycie statku lub statku powietrznego przez jego właściciela lub inną osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, które korzystają z niego na podstawie umowy najmu lub umowy o podobnym charakterze, w celach innych niż gospodarcze, w szczególności innych niż przewóz pasa-

żerów lub towarów albo świadczenie usług za wynagrodzeniem lub usług na rzecz organów publicznych.

3. Zwolnienie od akcyzy wyrobów, o których mowa w ust. 1, stosuje się wyłącznie w przypadku ich:

- 1) dostarczenia ze składu podatkowego na terytorium kraju do podmiotu zużywającego lub
- 2) dostarczenia ze składu podatkowego na terytorium kraju do podmiotu pośredniczącego, lub
- 3) dostarczenia od podmiotu pośredniczącego do podmiotu zużywającego, lub
- 4) nabycia wewnątrzspółnotowego przez zarejestrowanego handlowca w celu zużycia przez niego jako podmiot zużywający, lub
- 5) nabycia wewnątrzspółnotowego przez zarejestrowanego handlowca w celu dostarczenia do podmiotu zużywającego, lub
- 6) importu przez podmiot pośredniczący, lub
- 7) importu przez podmiot zużywający, lub
- 8) zużycia przez podmiot prowadzący skład podatkowy występujący jako podmiot zużywający.

4. Zwalnia się od akcyzy ze względu na przeznaczenie również:

- 1) wyroby energetyczne zużywane w procesie produkcji energii elektrycznej w elektrowniach – wyłącznie w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 1–5, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w ust. 5–13;
- 2) alkohol etylowy skażony środkami skażającymi, określonymi przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych spośród środków dopuszczonych do skażenia alkoholu etylowego na podstawie przepisów wydanych na podstawie ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z 2002 r. Nr 166, poz. 1362 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257 i Nr 173, poz. 1808) i wykorzystywany do produkcji produktów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi – wyłącznie w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 1 lub 8, jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w ust. 5–13;
- 3) napoje alkoholowe używane:
 - a) do produkcji octu objętego pozycją CN 2209 00,
 - b) do produkcji produktów leczniczych, o których mowa w art. 29 ust. 8 pkt 4,
 - c) do produkcji olejków eterycznych, mieszanin substancji zapachowych, o których mowa w art. 29 ust. 8 pkt 5,
 - d) bezpośrednio do wytwarzania artykułów spożywczych – rozlewanych lub innych, lub jako składnik do półproduktów służących do wytwarzania artykułów spożywczych – rozlewanych lub innych, pod warunkiem że w każdym przypadku zawartość alkoholu etylowego w tych artykułach spożywczych nie przekracza 8,5 litra alkoholu etylowego 100% vol. na 100 kg produktu dla wyrobów czekoladowych i 5 litrów alkoholu etylowego 100% vol. na 100 kg produktu dla wszystkich innych wyrobów

- wyłącznie w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 1, 4 lub 8, jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w ust. 5–13; w przypadku podmiotu zużywającego zwolnienie od akcyzy dotyczy ilości nieprzekraczających dopuszczalnych norm zużycia, o których mowa w art. 84 ust. 1 pkt 2 lit. b oraz ust. 2 pkt 1 lit. b.
5. Warunkiem zwolnień od akcyzy wyrobów akcyzowych ze względu na ich przeznaczenie jest również:
 - 1) objęcie wyrobów akcyzowych będących przedmiotem zwolnienia zabezpieczeniem akcyzowym lub w przypadku importu – zabezpieczeniem należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego, złożonym przez, odpowiednio: podmiot prowadzący skład podatkowy, podmiot pośredniczący lub zarejestrowanego handlowca, w wysokości zobowiązania podatkowego mogącego powstać w przypadku naruszenia warunków zwolnienia – do czasu potwierdzenia odbioru wyrobów akcyzowych przez, odpowiednio: podmiot zużywający lub podmiot pośredniczący; warunek ten nie dotyczy sytuacji, o której mowa w ust. 3 pkt 4 lub 8;
 - 2) dołączenie do przemieszczanych wyrobów akcyzowych dokumentu dostawy wyrobów objętych zwolnieniem od akcyzy, zwanego dalej „dokumentem dostawy”;
 - 3) prowadzenie ewidencji wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem przez podmiot prowadzący skład podatkowy, zarejestrowanego handlowca, podmiot pośredniczący oraz podmiot zużywający prowadzący działalność gospodarczą z użyciem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie.
 6. Warunkiem zwolnień od akcyzy wyrobów akcyzowych ze względu na ich przeznaczenie w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 1, 3 i 5, jest ponadto przedstawienie przez mający miejsce zamieszkania, siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju podmiot zużywający prowadzący działalność gospodarczą z użyciem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie podmiotowi dostarczającemu te wyroby akcyzowe, pisemnego potwierdzenia przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego, o którym mowa w art. 16 ust. 4.
 7. Ewidencja, o której mowa w ust. 5 pkt 3, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego naczelnika urzędu celnego o formie jej prowadzenia.
 8. Ewidencja, o której mowa w ust. 5 pkt 3, powinna zawierać informacje umożliwiające ustalenie ilości wysłanych lub otrzymanych wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie, terminu wysłania lub odbioru tych wyrobów, a także miejsca odbioru w przypadku ich przemieszczania oraz informacje o dokumentach dostawy.
 9. Ewidencja, o której mowa w ust. 5 pkt 3, powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.
 10. Dokument dostawy może być zastąpiony przez inny dokument, w przypadku gdy dokument ten zawiera takie same dane, jakie są wymagane dla dokumentu dostawy i znajduje swoją podstawę w porozumieniach międzynarodowych lub w przepisach

prawa Wspólnoty Europejskiej. Do dokumentu zastępującego dokument dostawy, stosuje się odpowiednio przepisy o dokumencie dostawy.

11. Nabywca wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie jest obowiązany do potwierdzenia odbioru tych wyrobów na dokumencie dostawy.
12. Podmiot zużywający będący osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej nabywającą wyroby akcyzowe zwolnione od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie jest obowiązany do okazania dostarczającemu dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego jego tożsamość, w celu potwierdzenia jego tożsamości.
13. Podmiot, który dostarcza wyroby akcyzowe zwolnione od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie podmiotowi zużywającemu, o którym mowa w ust. 12, jest obowiązany odmówić wydania tych wyrobów w przypadku, gdy podmiot zużywający odmawia okazania dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego jego tożsamość lub gdy dane podane przez podmiot zużywający do dokumentu dostawy nie zgadzają się z danymi wynikającymi z dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego jego tożsamość.

Art. 32.

1. Zwalnia się od akcyzy nabycie wewnątrzspółnotowe paliw silnikowych przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach:
 - 1) użytkowych pojazdów silnikowych;
 - 2) zamontowanych w pojemnikach specjalnego przeznaczenia;
 - 3) statków powietrznych lub jednostek pływających.
2. Za użytkowy pojazd silnikowy uważa się silnikowy pojazd drogowy, włączając ciągniki z przyczepą lub bez, który ze względu na konstrukcję lub wyposażenie jest przeznaczony i nadaje się do transportu, odpłatnego i nieodpłatnego, towarów lub więcej niż dziewięciu osób, włączając kierowcę, oraz każdy pojazd drogowy specjalnego przeznaczenia innego niż transport.
3. Za standardowy zbiornik uważa się:
 - 1) zbiornik paliwa na stałe zamontowany przez producenta we wszystkich środkach transportu tego samego rodzaju oraz którego zamontowanie na stałe umożliwia bezpośrednie wykorzystanie paliwa zarówno do napędu, jak i, w odpowiednim przypadku, do funkcjonowania w trakcie transportu systemu chłodzącego i innych systemów;
 - 2) zbiornik na stałe zamontowany przez producenta we wszystkich pojemnikach takiego samego typu i którego zamontowanie na stałe pozwala na bezpośrednie wykorzystanie paliwa do funkcjonowania w trakcie transportu systemu chłodzenia i innych systemów, w które może być wyposażony pojemnik specjalnego przeznaczenia.
4. Za pojemnik specjalnego przeznaczenia uważa się pojemnik wyposażony w układy chłodzenia, systemy tlenowe, izolacji termicznej oraz inne systemy.

5. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie, pod warunkiem że paliwa silnikowe:
- 1) są wykorzystywane wyłącznie przez środek transportu, w którym zostały przywiezione;
 - 2) nie zostaną usunięte z tego środka transportu ani nie będą magazynowane, chyba że jest to konieczne w przypadku jego naprawy;
 - 3) nie zostaną odpłatnie lub nieodpłatnie odstąpione przez osobę korzystającą ze zwolnienia.
6. W przypadku naruszenia warunków, o których mowa w ust. 5, wysokość akcyzy określa się według stanu z dnia naruszenia tych warunków, a jeżeli tego dnia nie da się ustalić – z dnia stwierdzenia ich naruszenia.

Art. 33.

1. Zwalnia się od akcyzy nabycie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych z akcyzą zapłaconą na terytorium państwa członkowskiego dokonywane przez osobę fizyczną, gdy wyroby te są przemieszczane przez tę osobę osobiście na jej własny użytek i jeżeli wyroby te nie są przeznaczone na cele handlowe.
2. W celu ustalenia przeznaczenia handlowego nabywanych wewnątrzspółnotowo wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1, organy podatkowe biorą pod uwagę:
 - 1) ilość wyrobów akcyzowych;
 - 2) status handlowy osoby fizycznej nabywającej wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe;
 - 3) miejsce, gdzie wyroby akcyzowe są umieszczone, lub, w razie wątpliwości, sposób transportu;
 - 4) każdy dokument odnoszący się do wyrobów akcyzowych;
 - 5) rodzaj wyrobów akcyzowych.
3. Na przeznaczenie handlowe wskazuje w szczególności nabycie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych w ilościach przekraczających:
 - 1) wyroby tytoniowe:
 - a) papierosy – 800 sztuk,
 - b) cygaretki (cygara o masie nieprzekraczającej 3 gramów/sztukę) – 400 sztuk,
 - c) cygara – 200 sztuk,
 - d) tytoń do palenia – 1 kilogram;
 - 2) napoje alkoholowe:
 - a) alkohol etylowy – 10 litrów,
 - b) wino i napoje fermentowane – 90 litrów, w tym wino musujące – 60 litrów,
 - c) piwo – 110 litrów,

- d) produkty pośrednie – 20 litrów.
4. Nabycie wewnątrzspółnotowe przez osobę fizyczną, w każdej ilości, wyrobów energetycznych z akcyzą zapłaconą na terytorium państwa członkowskiego wskazuje na przeznaczenie handlowe tych wyrobów, jeżeli wyroby te są transportowane nietypowymi rodzajami transportu.
5. Za nietypowy rodzaj transportu uważa się:
- 1) transport paliw silnikowych, w inny sposób niż w zbiornikach paliwowych pojazdów samochodowych, montowanych na stałe przez producenta we wszystkich pojazdach samochodowych, które pozwalają na bezpośrednie wykorzystanie paliwa do napędu pojazdu samochodowego, lub przystosowanych do pojazdów samochodowych, pozwalających na bezpośrednie wykorzystanie gazu jako paliwa, lub w odpowiednich pojemnikach zapasowych (kanistrach) zawierających paliwa silnikowe, przeznaczone do zużycia w tych pojazdach, w ilości nieprzekraczającej 10 litrów;
 - 2) transport paliw opałowych, w inny sposób niż za pomocą cystern używanych przez podmioty w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

Art. 34.

1. Zwalnia się od akcyzy import:

- 1) paliw silnikowych przewożonych w standardowych zbiornikach:
 - a) pojazdów silnikowych, w ilości nieprzekraczającej 600 litrów na pojazd,
 - b) pojemników specjalnego przeznaczenia, w ilości nieprzekraczającej 200 litrów na pojemnik,
 - c) statków powietrznych lub jednostek pływających;
- 2) paliw silnikowych znajdujących się w kanistrach przewożonych przez pojazdy silnikowe i w ilości nieprzekraczającej 10 litrów na pojazd zgodnie z warunkami określonymi w przepisach dotyczących przechowywania i transportu paliw;
- 3) smarów znajdujących się w środkach transportu, o których mowa w pkt 1, niezbędnych do ich eksploatacji.

2. Przepisy art. 32 ust. 3–6 stosuje się odpowiednio.

Art. 35.

1. Zwalnia się od akcyzy import wyrobów tytoniowych lub napojów alkoholowych, przywożonych w bagażu osobistym podróżnego, który ukończył 17 lat, w ramach następujących norm:
- 1) wyroby tytoniowe - w przypadku podróżnych w transporcie lotniczym lub morskim:
 - a) papierosy – 200 sztuk albo
 - b) cygaretki (cygara o masie nieprzekraczającej 3 gramów/sztukę) – 100 sztuk, albo

- c) cygara – 50 sztuk, albo
 - d) tytoń do palenia – 250 gramów, albo
 - e) zestaw wyrobów określonych w lit. a–d, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystania norm ustalonych w odniesieniu do poszczególnych wyrobów nie przekracza 100%;
- 2) wyroby tytoniowe - w przypadku podróży w transporcie innym niż lotniczy lub morski:
 - a) papierosy – 40 sztuk albo
 - b) cygaretki (cygara o masie nieprzekraczającej 3 gramów/sztukę) – 20 sztuk, albo
 - c) cygara – 10 sztuk, albo
 - d) tytoń do palenia – 50 gramów, albo
 - e) zestaw wyrobów określonych w lit. a–d, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystania norm ustalonych w odniesieniu do poszczególnych wyrobów nie przekracza 100%;
- 3) następujące napoje alkoholowe:
 - a) alkohol etylowy nieskażony o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 22% objętości – 1 litr albo
 - b) alkohol etylowy, napoje fermentowane, wina musujące i wyroby pośrednie, o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nieprzekraczającej 22% objętości – łącznie 2 litry, albo
 - c) zestaw wyrobów akcyzowych określonych w lit. a i b, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystania norm ustalonych w odniesieniu do poszczególnych wyrobów nie przekracza 100%;
- 4) następujące napoje alkoholowe:
 - a) wina niemusujące – łącznie 4 litry,
 - b) piwo – 16 litrów.
2. Za bagaż osobisty uważa się cały bagaż, który podróżny jest w stanie przedstawić organom celnym, przybywając na terytorium kraju, jak również bagaż, który zostanie przedstawiony organom celnym w terminie późniejszym, pod warunkiem przedstawienia tym organom dowodu, że bagaż był zarejestrowany jako bagaż towarzyszący przez podmiot, który był odpowiedzialny za jego przewóz w momencie rozpoczęcia podróży.
3. Przez podróżnych w transporcie lotniczym rozumie się wszystkich pasażerów podróżujących drogą powietrzną z wyłączeniem prywatnych lotów o charakterze rekreacyjnym.
4. Przez podróżnych w transporcie morskim rozumie się wszystkich pasażerów podróżujących drogą morską z wyłączeniem prywatnych rejsów o charakterze rekreacyjnym.
5. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1, są stosowane pod warunkiem, że:
 - 1) charakter lub ilość przywożonych wyrobów akcyzowych nie wskazuje na przywóz w celach handlowych;

- 2) przywóz tych wyrobów ma charakter okazjonalny;
 - 3) wyroby te są przeznaczone wyłącznie na własny użytek podróżnego lub jego rodziny lub są przeznaczone na prezenty.
6. Przepisy ust. 1–5 mają również zastosowanie, jeżeli podróż obejmuje tranzyt przez terytorium państwa trzeciego, a podróżny nie jest w stanie wykazać, że towary przewożone w jego bagażu osobistym zostały nabyte na ogólnych zasadach opodatkowania na terytorium Wspólnoty Europejskiej i nie dotyczy ich zwrot akcyzy. Przelot bez lądowania nie jest uważany za tranzyt.

Art. 36.

1. Zwalnia się od akcyzy import wyrobów tytoniowych lub napojów alkoholowych, umieszczonych w przesyłce wysyłanej z terytorium państwa trzeciego przez osobę fizyczną i przeznaczonej dla osoby fizycznej przebywającej na terytorium kraju, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:
 - 1) przesyłka ma charakter okazjonalny;
 - 2) przesyłka zawiera wyroby akcyzowe przeznaczone wyłącznie do użytku osobistego odbiorcy lub jego rodziny;
 - 3) całkowita wartość wyrobów akcyzowych zawartych w przesyłce nie przekracza równowartości 45 euro;
 - 4) ilość i rodzaj wyrobów akcyzowych nie wskazują na ich przeznaczenie handlowe;
 - 5) odbiorca nie jest obowiązany do uiszczenia jakichkolwiek opłat na rzecz nadawcy w związku z otrzymaniem przesyłki.
2. Wyroby akcyzowe, o których mowa w ust. 1, są zwolnione od akcyzy w ramach następujących norm:
 - 1) wyroby tytoniowe:
 - a) papierosy – 50 sztuk albo
 - b) cygaretki (cygara o masie nieprzekraczającej 3 gramów/sztukę) – 25 sztuk, albo
 - c) cygara – 10 sztuk, albo
 - d) tytoń do palenia – 50 gramów;
 - 2) napoje alkoholowe:
 - a) alkohol etylowy nieskażony o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 22% objętości – 1 litr albo
 - b) alkohol etylowy, napoje fermentowane i wyroby pośrednie, o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nieprzekraczającej 22% objętości, wina musujące – 1 litr, albo
 - c) wina niemusujące – 2 litry.
3. W przypadku gdy ilość wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1, przekracza normy, o których mowa w ust. 2, opodatkowaniu podlegają wszystkie wyroby tytoniowe i napoje alkoholowe importowane w przesyłce, o której mowa w ust. 1.

4. Równowartość kwoty, o której mowa w ust. 1 pkt 3, wyrażonej w euro ustala się w złotych na każdy rok kalendarzowy według kursu obowiązującego w pierwszym dniu roboczym października poprzedniego roku, ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, z tym że kwotę wynikającą z przeliczenia zaokrągla się do pełnych złotych w ten sposób, że końcówki kwot wynoszące mniej niż 50 groszy pomija się, a końcówki kwot wynoszące 50 i więcej groszy podwyższa się do pełnych złotych.

Art. 37.

1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) wzór i sposób stosowania dokumentu dostawy oraz podmioty, które wystawiają dokument dostawy,
 - 2) szczegółowy zakres danych, jakie powinna zawierać ewidencja wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie i sposób jej prowadzenia,
 - 3) środki skazające, o których mowa w art. 31 ust. 4 pkt 2, ich ilość oraz warunki stosowania– uwzględniając konieczność skutecznego funkcjonowania zwolnień od akcyzy, konieczność zapewnienia właściwej kontroli oraz konieczność zapewnienia przepływu informacji dotyczących wyrobów zwolnionych od akcyzy.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:
 - 1) dodatkowe warunki i tryb stosowania zwolnień, o których mowa w art. 29 i 31, w szczególności w zakresie ewidencjonowania i dokumentowania uprawnienia do stosowania zwolnień,
 - 2) sytuacje, w których dla zastosowania zwolnienia od akcyzy nie muszą być spełnione niektóre albo wszystkie warunki, o których mowa w art. 31 ust. 5–13,
 - 3) przypadki, o których mowa w art. 31 ust. 3 pkt 1–3 i 5–7, w których nie stosuje się dokumentu dostawy– uwzględniając specyfikę obrotu wyrobami akcyzowymi objętymi zwolnieniem oraz konieczność zapewnienia właściwej kontroli stosowania zwolnień od akcyzy.

Art. 38.

1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić zwolnienia od akcyzy w przypadku, gdy:
 - 1) uzasadnia to ważny interes związany z bezpieczeństwem publicznym, obronnością państwa, bezpieczeństwem paliwowym państwa lub ochroną środowiska,
 - 2) wynika to z przepisów prawa Wspólnoty Europejskiej,
 - 3) wynika to z umów międzynarodowych,

- 4) wynika to z konieczności uniknięcia wielokrotnego opodatkowania wyrobów akcyzowych,
- 5) na podstawie przepisów prawa celnego wyroby akcyzowe są zwolnione od należności celnych przywozowych

– określając szczegółowy zakres oraz warunki i tryb ich stosowania, uwzględniając specyfikę obrotu zwolnionymi wyrobami akcyzowymi oraz konieczność zapewnienia właściwej kontroli.

2. Zwolnienia od akcyzy mogą być:

- 1) całkowite albo częściowe;
- 2) realizowane przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy;
- 3) wprowadzane ze względu na przeznaczenie, ilość lub sposób produkcji.

3. W przypadku zwolnienia od akcyzy realizowanego przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy, właściwy naczelnik urzędu celnego określa, w drodze decyzji, wysokość kwoty zwrotu akcyzy.

Dział III

Organizacja obrotu wyrobami akcyzowymi

Rozdział 1

Procedura zawieszenia poboru akcyzy

Art. 39.

1. Procedura zawieszenia poboru akcyzy ma zastosowanie, jeżeli:

- 1) wyroby akcyzowe są:
 - a) w składzie podatkowym,
 - b) przemieszczane między składami podatkowymi na terytorium kraju,
 - c) przemieszczane, w celu dokonania eksportu, ze składu podatkowego na terytorium kraju do urzędu celnego na terytorium kraju, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Wspólnoty Europejskiej;
- 2) bezpośrednio po dokonaniu przez podmiot prowadzący skład podatkowy importu i dopuszczeniu do obrotu, wyroby akcyzowe są przemieszczane do składu podatkowego tego podmiotu na terytorium kraju.

2. Procedura zawieszenia poboru akcyzy ma również zastosowanie, jeżeli wyroby akcyzowe są przemieszczane:

- 1) ze składu podatkowego na terytorium kraju do składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego;
- 2) ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do składu podatkowego na terytorium kraju;

- 3) w celu dokonania eksportu, ze składu podatkowego na terytorium kraju przez terytorium państw członkowskich do urzędu celnego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Wspólnoty Europejskiej;
- 4) ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do urzędu celnego na terytorium kraju, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Wspólnoty Europejskiej;
- 5) ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego przez terytorium kraju do urzędu celnego na terytorium innego państwa członkowskiego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Wspólnoty Europejskiej;
- 6) ze składu podatkowego na terytorium kraju do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego będącego podmiotem upoważnionym przez właściwe władze podatkowe tego państwa członkowskiego do otrzymywania wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy lub do wymienionych w art. 30 ust. 1 i 2 instytucji, organizacji lub sił zbrojnych na terytorium państwa członkowskiego;
- 7) ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do określonego we właściwym zezwoleniu miejsca ich odbioru przez zarejestrowanego handlowca lub niezarejestrowanego handlowca na terytorium kraju lub do wymienionych w art. 30 ust. 1 i 2 instytucji, organizacji lub sił zbrojnych na terytorium kraju;
- 8) przez terytorium kraju między składami podatkowymi na terytorium państw członkowskich;
- 9) przez terytorium kraju ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego będącego podmiotem upoważnionym przez właściwe władze podatkowe tego państwa członkowskiego do otrzymywania wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy lub do wymienionych w art. 30 ust. 1 i 2 instytucji, organizacji lub sił zbrojnych na terytorium państwa członkowskiego.

3. Pobór akcyzy od wyrobów akcyzowych zawiesza się:

- 1) jeżeli wyroby te są:
 - a) objęte zawieszającą procedurą celną w rozumieniu przepisów prawa celnego,
 - b) przemieszczane z terytorium kraju na terytorium państwa członkowskiego przez terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub do państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w ramach wewnątrzspółnotowej procedury tranzytu,
 - c) przemieszczane z terytorium kraju na terytorium państwa członkowskiego przez terytorium jednego lub większej liczby państw trzecich niebędących państwami członkowskimi Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym na podstawie karnetu TIR, o którym mowa w Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (Konwencja TIR) sporządzonej w Genewie dnia 14 listopada 1975 r. (Dz.

U. z 1984 r. Nr 17, poz. 76, z 2000 r. Nr 40, poz. 476 i Nr 43, poz. 494 oraz z 2008 r. Nr 12, poz. 75), lub karnetu A.T.A., o którym mowa w Konwencji celnej w sprawie karnetu A.T.A. dla odprawy warunkowej towarów (Konwencja A.T.A.) sporządzonej w Brukseli dnia 6 grudnia 1961 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 30, poz. 242 oraz z 1998 r. Nr 14, poz. 61);

- 2) w przypadku wprowadzenia do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego na terytorium kraju wyrobów:
 - a) importowanych,
 - b) o których mowa w art. 166 lit. b rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 302 z 19.10.1992, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 4, str. 307, z późn. zm.).
4. Pobór akcyzy od wyrobów akcyzowych może być zawieszony, jeżeli wyroby te otrzymały inne przeznaczenie celne na podstawie przepisów prawa celnego.
5. Procedurę zawieszenia poboru akcyzy stosuje się do wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, z zastrzeżeniem art. 46 ust. 1. W przypadku wyrobów akcyzowych oznaczonych kodami CN 2710 11 21, 2710 11 25 oraz 2710 19 29 procedurę zawieszenia poboru akcyzy stosuje się, jeżeli wyroby te są przemieszczane luzem.
6. Procedurę zawieszenia poboru akcyzy stosuje się na terytorium kraju również do wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, z zastrzeżeniem art. 46 ust. 1 pkt 1.
7. Procedury zawieszenia poboru akcyzy nie stosuje się do energii elektrycznej.

Art. 40.

1. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy jest związana z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych, warunkiem jej zastosowania jest łączne spełnienie przez podmiot prowadzący skład podatkowy następujących warunków:
 - 1) dołączenie do przemieszczanych wyrobów akcyzowych administracyjnego dokumentu towarzyszącego;
 - 2) złożenie we właściwym urzędzie celnym zabezpieczenia akcyzowego.
2. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy dostawy wewnątrzspółnotowej do podmiotu nieprowadzącego składu podatkowego, warunkiem zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy jest upoważnienie wydane przez właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej do odbioru przez nabywcę wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy, a w przypadku wymienionych w art. 30 ust. 1 i 2 instytucji, organizacji lub sił zbrojnych – zastosowanie świadectwa zwolnienia, o którym mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 31/96 z dnia 10 stycznia 1996 r. w sprawie świadectwa zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz. Urz. WE L 8 z 11.01.1996, str. 11; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 297). Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.
3. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy nabycia wewnątrzspółnotowego przez instytucje, organizacje lub siły zbrojne wymienione w art. 30 ust. 1 i 2,

warunkiem zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy jest zastosowanie świadectwa zwolnienia, o którym mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 31/96 z dnia 10 stycznia 1996 r. w sprawie świadectwa zwolnienia z podatku akcyzowego. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 39 ust. 6, warunki, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie tylko przy przemieszczaniu tych wyrobów na terytorium kraju, a w przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych na terytorium kraju w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub dostawy wewnątrzspółnotowej warunkiem zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy jest dołączenie do przemieszczanych wyrobów dokumentów handlowych zamiast administracyjnego dokumentu towarzyszącego.
5. Przy przemieszczaniu wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy nie powstaje zobowiązanie podatkowe i wygasa powstały w wyniku dokonania określonej czynności podlegającej opodatkowaniu obowiązek podatkowy ciążyący na podatniku, z chwilą otrzymania przez niego administracyjnego dokumentu towarzyszącego:
 - 1) z potwierdzeniem odbioru wyrobów akcyzowych przez odbiorcę,
 - 2) z potwierdzeniem wyprowadzenia wyrobów akcyzowych poza terytorium Wspólnoty Europejskiej przez urząd celny, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów
 – w części objętej potwierdzeniem.
6. Administracyjny dokument towarzyszący może być zastąpiony przez dokument handlowy w przypadku, gdy dokument ten zawiera takie same dane, jakie są wymagane dla administracyjnego dokumentu towarzyszącego. Do dokumentu handlowego zastępującego administracyjny dokument towarzyszący stosuje się odpowiednio przepisy o administracyjnym dokumencie towarzyszącym.
7. W przypadku zaginięcia lub zniszczenia administracyjnego dokumentu towarzyszącego jako dowód potwierdzający zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy mogą być wykorzystane duplikaty administracyjnego dokumentu towarzyszącego.
8. Warunkiem zawieszenia poboru akcyzy od wyrobów akcyzowych w przypadkach, o których mowa w art. 39 ust. 3, jest:
 - 1) zastosowanie dokumentów określonych w przepisach prawa celnego;
 - 2) złożenie zabezpieczenia akcyzowego, chyba że kwota akcyzy została zabezpieczona w trybie stosowanym przy zabezpieczaniu należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego.
9. Procedura zawieszenia poboru akcyzy nie ma zastosowania wobec wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy w dostawie wewnątrzspółnotowej i w obrocie na terytorium kraju, z wyjątkiem przemieszczania wyrobów akcyzowych między znajdującymi się na terytorium kraju składami podatkowymi tego samego podmiotu.
10. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany do prowadzenia ewidencji wysłanych i otrzymanych, a zarejestrowany handlowiec – otrzymanych, administracyjnych dokumentów towarzyszących. Podmiot prowadzący skład podatkowy

jest obowiązany również do prowadzenia ewidencji dokumentów handlowych towarzyszących przemieszczaniu wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa.

11. Ewidencje, o których mowa w ust. 10, mogą być prowadzone w formie papierowej lub elektronicznej, po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego naczelnika urzędu celnego o formie ich prowadzenia.
12. Ewidencje, o których mowa w ust. 10, powinny zawierać odpowiednio dane dotyczące administracyjnego dokumentu towarzyszącego lub dokumentu handlowego, w szczególności dotyczące podmiotów i wyrobów akcyzowych, których te dokumenty dotyczą.
13. Ewidencje, o których mowa w ust. 10, powinny być przechowywane do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały sporządzone.
14. Właściwy naczelnik urzędu celnego opieczętowuje urzędowymi pieczęciami administracyjny dokument towarzyszący zawierający potwierdzenie odbioru wyrobów akcyzowych dokonane przez odbiorcę.
15. W przypadku kontroli dokonanej u odbiorcy wyrobów akcyzowych, które były przemieszczane na podstawie administracyjnego dokumentu towarzyszącego, właściwy naczelnik urzędu celnego zamieszcza w dokumencie informację o dokonanej kontroli.

Art. 41.

1. Zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy następuje:

- 1) z dniem wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy; zobowiązanie podatkowe nie powstaje i wygasa obowiązek podatkowy wobec podmiotu prowadzącego skład podatkowy, jeżeli powstał obowiązek podatkowy z tytułu czynności, o której mowa w art. 8 ust. 1 pkt 5;
- 2) z dniem zużycia wyrobu akcyzowego w składzie podatkowym; zobowiązanie podatkowe nie powstaje i wygasa obowiązek podatkowy, gdy zużyto wyrób akcyzowy do wyprodukowania innego wyrobu akcyzowego, również w ramach procesów służących bezpośrednio produkcji tego wyrobu; jeżeli ilość napoju alkoholowego zużyta do wyprodukowania innego wyrobu akcyzowego przekracza dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 84 ust. 1 pkt 2 lit. a lub ust. 2 pkt 1 lit. b, w stosunku do ilości przekraczającej te normy obowiązek podatkowy nie wygasa, a zobowiązanie podatkowe powstaje z dniem wyprowadzenia wyprodukowanego wyrobu akcyzowego ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy;
- 3) w przypadku nieotrzymania przez podmiot prowadzący skład podatkowy, w terminie 2 miesiące od dnia wysyłki ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych, administracyjnego dokumentu towarzyszącego z potwierdzeniem ich odbioru albo wyprowadzenia poza terytorium Wspólnoty Europejskiej, jeżeli przemieszczanie miało miejsce na terytorium kraju – następnego dnia po upływie tego terminu;

- 4) w przypadku nieotrzymania przez podmiot prowadzący skład podatkowy, w terminie 4 miesięcy od dnia wysyłki ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych, administracyjnego dokumentu towarzyszącego z potwierdzeniem ich odbioru albo wyprowadzenia poza terytorium Wspólnoty Europejskiej, jeżeli przemieszczanie miało miejsce w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej albo eksportu przez terytorium państwa członkowskiego – następnego dnia po upływie tego terminu;
 - 5) z dniem naruszenia innych niż określone w pkt 3 i 4 warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, a gdy nie można ustalić dnia ich naruszenia – z dniem stwierdzenia takiego naruszenia przez uprawniony organ;
 - 6) w stosunku do ubytków wyrobów akcyzowych – z dniem powstania tych ubytków, a gdy nie można ustalić dnia ich powstania – z dniem ich stwierdzenia przez uprawniony organ;
 - 7) w przypadku dostawy wewnątrzspółnotowej albo eksportu wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 39 ust. 6 – z dniem otrzymania przez podmiot prowadzący skład podatkowy, z którego dokonano dostawy wewnątrzspółnotowej albo eksportu tych wyrobów, dokumentu handlowego lub innego dokumentu potwierdzającego dostawę tych wyrobów na terytorium państwa członkowskiego albo wyprowadzenie ich poza terytorium Wspólnoty Europejskiej; zobowiązanie podatkowe nie powstaje i wygasa powstały w wyniku dokonania określonej czynności podlegającej opodatkowaniu obowiązek podatkowy ciąży na podatniku, z chwilą otrzymania przez niego tego dokumentu, w części objętej potwierdzeniem;
 - 8) w przypadku nieotrzymania przez podmiot prowadzący skład podatkowy, w terminie 4 miesięcy od dnia wysyłki ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych, dokumentu, o którym mowa w pkt 7, z potwierdzeniem dostawy tych wyrobów akcyzowych na terytorium państwa członkowskiego albo wyprowadzenia ich poza terytorium Wspólnoty Europejskiej, jeżeli przemieszczanie miało miejsce w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej albo eksportu przez terytorium państwa członkowskiego – następnego dnia po upływie tego terminu.
2. W przypadku gdy w stosunku do przemieszczanych przez terytorium Wspólnoty Europejskiej wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy:
- 1) zostaną naruszone na terytorium kraju warunki tej procedury, co spowoduje jej zakończenie, lub
 - 2) nie można ustalić miejsca naruszenia warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, a ich naruszenie zostanie stwierdzone na terytorium kraju
- właściwy naczelnik urzędu celnego pobiera akcyzę obliczaną z zastosowaniem stawek akcyzy obowiązujących w dniu, w którym doszło do tego naruszenia, a jeżeli tego dnia nie można ustalić – obowiązujących w dniu, w którym stwierdzono to naruszenie.
3. Właściwy naczelnik urzędu celnego, o którym mowa w ust. 2, jest obowiązany poinformować właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej, z terytorium którego dokonano wysyłki, o naruszeniu procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz pobraniu akcyzy na terytorium kraju.

4. Podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy, który otrzymał:

- 1) administracyjny dokument towarzyszący lub jego duplikat z potwierdzeniem odbioru albo wyprowadzenia poza terytorium Wspólnoty Europejskiej wyrobów akcyzowych po upływie terminów, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, albo
- 2) dokumenty potwierdzające zapłatę akcyzy na terytorium państwa członkowskiego, w którym doszło do naruszenia lub stwierdzono naruszenie warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, w kwocie odpowiadającej ilości wyrobów akcyzowych, których dotyczyło to naruszenie, albo
- 3) dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, z potwierdzeniem dostawy na terytorium państwa członkowskiego albo wyprowadzenia poza terytorium Wspólnoty Europejskiej wyrobów akcyzowych po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1 pkt 8

– przysługuje zwrot kwoty akcyzy zapłaconej przez ten podmiot od tych wyrobów na terytorium kraju, na jego pisemny wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu celnego.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, może być złożony w terminie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności akcyzy.

Art. 42.

1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór formularza administracyjnego dokumentu towarzyszącego;
- 2) warunki, na jakich dokument handlowy może zastąpić administracyjny dokument towarzyszący;
- 3) szczegółowy sposób stosowania i dokumentowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, w szczególności sposób obiegu i terminy przekazywania kart administracyjnego dokumentu towarzyszącego, dokumentowania procedury w przypadku zaginięcia lub zniszczenia kart administracyjnego dokumentu towarzyszącego, sposób prowadzenia ewidencji administracyjnych dokumentów towarzyszących oraz szczegółowy zakres danych, które powinna zawierać ewidencja, sposób potwierdzania odbioru wyrobów akcyzowych przez odbiorcę, warunki wykorzystania duplikatów administracyjnego dokumentu towarzyszącego, a także sposób stosowania i dokumentowania procedury zawieszenia poboru akcyzy w przypadku importu wyrobów akcyzowych;
- 4) szczegółowy sposób stosowania i dokumentowania procedury zawieszenia poboru akcyzy odnośnie wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, sposób ewidencji dokumentów handlowych towarzyszących przemieszczaniu tych wyrobów oraz zakres danych, które powinna zawierać ewidencja;
- 5) sposób postępowania w przypadku nieotrzymania administracyjnego dokumentu towarzyszącego;
- 6) szczegółowe warunki i tryb zwrotu akcyzy w przypadkach, o których mowa w art. 41 ust. 4;

- 7) przypadki oraz warunki, na jakich pobór akcyzy od wyrobów akcyzowych może być zawieszony, jeżeli wyroby te otrzymały inne przeznaczenie celne na podstawie przepisów prawa celnego.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględni:
 - 1) specyfikę poszczególnych wyrobów akcyzowych oraz obrotu tymi wyrobami;
 - 2) konieczność skutecznego funkcjonowania procedury zawieszenia poboru akcyzy;
 - 3) konieczność zapewnienia właściwej kontroli nad wyrobami akcyzowymi;
 - 4) konieczność zapewnienia przepływu informacji dotyczących przemieszczania wyrobów akcyzowych, od których nie zapłacono akcyzy;
 - 5) przepisy prawa Wspólnoty Europejskiej w zakresie akcyzy.

Art. 43.

1. Zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy następuje również z dniem:
 - 1) cofnięcia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego;
 - 2) upływu okresu, na jaki zostało wydane zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego, jeżeli podmiot prowadzący skład podatkowy nie uzyskał nowego zezwolenia na prowadzenie tego składu podatkowego, przed upływem tego okresu;
 - 3) zaprzestania przez podmiot prowadzący skład podatkowy wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą;
 - 4) likwidacji przedsiębiorstwa podmiotu prowadzącego skład podatkowy;
 - 5) utraty ważności zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli przed utratą ważności podmiot prowadzący skład podatkowy nie złożył nowego zabezpieczenia akcyzowego lub nie uzyskał zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, o którym mowa w art. 63 ust. 1;
 - 6) utraty ważności zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, o którym mowa w art. 63 ust. 1, jeżeli przed utratą ważności podmiot prowadzący skład podatkowy nie złożył zabezpieczenia akcyzowego lub nie uzyskał przedłużenia zwolnienia.
2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany do:
 - 1) sporządzenia spisu z natury wyrobów akcyzowych, zwanego dalej „spisem z natury”, według stanu na dzień zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy, w terminie 21 dni od tego dnia;
 - 2) powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego o sporządzeniu spisu z natury i ustalonej ilości wyrobów akcyzowych, a także kwocie akcyzy przypadającej do zapłaty od tych wyrobów, w terminie 7 dni od dnia zakończenia sporządzenia tego spisu, nie później jednak niż w terminie złożenia deklaracji podatkowej i zapłaty akcyzy, o którym mowa w art. 20 ust. 2.

3. Jeżeli spis z natury nie zostanie sporządzony w terminie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, lub zostanie sporządzony w sposób nierzetelny, właściwy naczelnik urzędu celnego określa:
 - 1) ilość wyrobów akcyzowych w drodze oszacowania;
 - 2) wysokość zobowiązania podatkowego w akcyzie.

Art. 44.

1. W przypadku zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, zobowiązanie podatkowe powstaje z dniem zakończenia tej procedury, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.
2. W przypadku zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, do obliczenia wysokości zobowiązania podatkowego stosuje się stawkę akcyzy obowiązującą w dniu zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy.

Art. 45.

1. Tworzy się system teleinformatyczny przemieszczania wyrobów akcyzowych na terytorium kraju.
2. System, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy wyroby akcyzowe są przemieszczane z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, służy w szczególności do przesyłania administracyjnego dokumentu towarzyszącego w formie elektronicznej oraz do elektronicznej obsługi zabezpieczenia akcyzowego.
3. Systemem, o którym mowa w ust. 1, administruje minister właściwy do spraw finansów publicznych.
4. Użytkownikami systemu, o którym mowa w ust. 1, mogą być podmioty prowadzące składy podatkowe dokonujące przemieszczeń wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy i organy podatkowe.
5. Wystawienie administracyjnego dokumentu towarzyszącego w formie elektronicznej nie zwalnia z obowiązku stosowania administracyjnego dokumentu towarzyszącego w formie papierowej.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, sytuacje, w których nie ma obowiązku stosowania administracyjnego dokumentu towarzyszącego w formie papierowej, biorąc pod uwagę rozwój i funkcjonowanie systemu, o którym mowa w ust. 1, oraz konieczność zapewnienia kontroli.
7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:
 - 1) sposób funkcjonowania systemu, o którym mowa w ust. 1,
 - 2) szczegółowe wymogi, jakie powinny spełniać dokumenty w formie elektronicznej przesyłane w systemie, o którym mowa w ust. 1,
 - 3) szczegółowy sposób stosowania i dokumentowania przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy przy użyciu dokumentów w formie elektronicznej przesyłanych w systemie, o którym mowa w ust. 1, w szczególności sposób obiegu administracyjnego dokumentu towarzyszą-

cego w formie elektronicznej, jego ewidencji oraz zakres danych, które powinna zawierać ewidencja, a także sposób potwierdzania odbioru wyrobów akcyzowych przez podmioty dokonujące przemieszczeń wyrobów akcyzowych,

- 4) procedury szczególne w przypadku awarii systemu, o którym mowa w ust. 1, lub systemów współpracujących

– uwzględniając konieczność usprawnienia przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.

Rozdział 2

Składy podatkowe

Art. 46.

1. Produkcja wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy oraz wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, może odbywać się wyłącznie w składzie podatkowym, z wyłączeniem produkcji:
 - 1) wyrobów akcyzowych, z wykorzystaniem wyłącznie wyrobów akcyzowych, od których akcyza została zapłacona w wysokości równej lub wyższej od kwoty akcyzy przypadającej do zapłaty od wyprodukowanych wyrobów akcyzowych;
 - 2) mniej niż 1000 hektolitrów w ciągu roku kalendarzowego, win gronowych uzyskanych z winogron pochodzących z upraw własnych, o których mowa w art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 22 stycznia 2004 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. Nr 34, poz. 292, z późn. zm.⁶⁾);
 - 3) piwa, wina i napojów fermentowanych, wytwarzanych domowym sposobem przez osoby fizyczne na własny użytek i nieprzeznaczonych do sprzedaży;
 - 4) mniej niż 10 hektolitrów w ciągu roku kalendarzowego, alkoholu etylowego, dokonywanej przez gorzelnie prawnie i ekonomicznie niezależne od wszelkich innych gorzelnii oraz niedziałające na podstawie licencji uzyskanej od innego podmiotu;
 - 5) wyrobów akcyzowych, od których została zapłacona przedpłata akcyzy;
 - 6) energii elektrycznej.
2. Magazynowanie wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy może odbywać się wyłącznie w składzie podatkowym.
3. W składzie podatkowym miejsce przeznaczone do magazynowania wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy powinno być wyodrębnione i przeznaczone tylko do przechowywania tych wyrobów.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808, z 2006 r. Nr 171, poz. 1225 i Nr 208, poz. 1541 oraz z 2008 r. Nr 145, poz. 915.

4. Przeładunek wyrobów akcyzowych przemieszczanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy może odbywać się wyłącznie w składzie podatkowym, z wyłączeniem sytuacji:
 - 1) losowych, w przypadkach, w których dokonanie przeładunku jest możliwe tylko w miejscu zdarzenia losowego;
 - 2) w których dochodzi do zmiany środka transportu, a przeładowane wyroby akcyzowe w całości są przemieszczane do jednego miejsca odbioru wskazanego w administracyjnym dokumencie towarzyszącym.
5. Wina gronowe produkowane poza składem podatkowym, o których mowa w ust. 1 pkt 2, są przemieszczane w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 884/2001 z dnia 24 kwietnia 2001 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania dotyczące dokumentów towarzyszących przewozowi produktów winiarskich oraz rejestrów prowadzonych w sektorze wina (Dz. Urz. WE L 128 z 10.05.2001, str. 32, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 202, z późn. zm.), w szczególności w zakresie rejestru wyrobów wychodzących oraz wzoru dokumentu handlowego towarzyszącego produktom winiarskim określonego w załączniku III do tego rozporządzenia. Przepisy tego rozporządzenia w zakresie rejestru wyrobów wychodzących stosuje się również w przypadku przemieszczania tych win gronowych na terytorium kraju.
6. Podmiot dokonujący nabycia wewnątrzspółnotowego win gronowych wyprodukowanych poza składem podatkowym jest obowiązany poinformować właściwego naczelnika urzędu celnego o odbiorze tych win oraz przedstawić dokument handlowy towarzyszący produktom winiarskim, na którego podstawie dokonano ich przemieszczenia na terytorium kraju.

Art. 47.

1. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego jest wydawane podmiotowi, który spełnia łącznie następujące warunki:
 - 1) prowadzi co najmniej jeden rodzaj działalności polegającej na produkcji, przeładowywaniu lub magazynowaniu wyrobów akcyzowych, w tym będących również własnością innych podmiotów;
 - 2) jest podatnikiem podatku od towarów i usług;
 - 3) jest podmiotem, którego działalnością kierują osoby nieskazane prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe;
 - 4) nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz nie jest wobec niego prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub upadłościowe, z wyjątkiem postępowania upadłościowego z możliwością zawarcia układu;
 - 5) złoży zabezpieczenie akcyzowe, z zastrzeżeniem art. 63 ust. 1;
 - 6) nie zostało cofnięte, ze względu na naruszenie przepisów prawa, żadne z udzielonych mu zezwoleń, o których mowa w art. 83 ust. 1, jak również koncesja lub zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej ani nie została

wydana decyzja o zakazie wykonywania przez niego działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, w zakresie wyrobów akcyzowych;

- 7) posiada tytuł prawny do korzystania z miejsca, w którym ma być prowadzony skład podatkowy.
2. Przepis ust. 1 pkt 2 nie ma zastosowania do rolników występujących z wnioskiem o wydanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w którym będą wykonywane, zgodnie z ustawą z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 217 i Nr 99, poz. 666), wyłącznie czynności polegające na wytwarzaniu na własny użytek estru lub czystego oleju roślinnego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 lit. c tej ustawy.
3. W przypadku podmiotu ubiegającego się o wydanie zezwolenia na prowadzenie w składzie podatkowym działalności polegającej wyłącznie na magazynowaniu lub przeładowywaniu wyrobów akcyzowych wyprodukowanych w innym składzie podatkowym, oprócz warunków określonych w ust. 1, dodatkowym warunkiem wydania zezwolenia, z zastrzeżeniem ust. 4, jest:
 - 1) dla wyrobów tytoniowych – minimalna wysokość obrotu tymi wyrobami, w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, w roku poprzedzającym dany rok podatkowy wynosząca 700 mln zł;
 - 2) dla napojów alkoholowych – minimalna wysokość obrotu tymi wyrobami, w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, w roku poprzedzającym dany rok podatkowy wynosząca 100 mln zł;
 - 3) dla wyrobów energetycznych, z wyłączeniem olejów smarowych i gazu – pojemność magazynowa dla tych wyrobów, co najmniej na poziomie 5000 metrów sześciennych;
 - 4) dla olejów smarowych – minimalna wysokość obrotu tymi wyrobami, w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, w roku poprzedzającym dany rok podatkowy wynosząca 20 mln zł;
 - 5) dla gazu – pojemność magazynowa dla tych wyrobów, co najmniej na poziomie 500 metrów sześciennych.
4. W przypadku podmiotu rozpoczynającego działalność, o której mowa w ust. 3, w zakresie wyrobów tytoniowych, napojów alkoholowych lub olejów smarowych, warunkiem wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego oprócz warunków określonych w ust. 1, jest złożenie przez ten podmiot oświadczenia, w którym zadeklaruje osiągnięcie w danym roku minimalnych wysokości obrotu określonych w ust. 3 pkt 1, 2 lub 4, proporcjonalnie w podziale na kolejne miesiące.
5. W przypadku podmiotu prowadzącego w składzie podatkowym działalność polegającą wyłącznie na przeładowywaniu cystern kolejowych z gazem płynnym nie stosuje się warunku, o którym mowa w ust. 3 pkt 5, jeżeli przeładowany gaz płynny będzie przemieszczany w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.
6. Podmiot prowadzący skład podatkowy, w którym produkuje wyroby akcyzowe może w tym składzie podatkowym magazynować i przeładowywać wyroby akcyzowe objęte zezwoleniem na prowadzenie składu podatkowego, również wyprodukowane przez inny podmiot, bez konieczności spełnienia warunków, o których mowa w ust. 3 pkt 1–5.

Art. 48.

1. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego wydaje właściwy naczelnik urzędu celnego na pisemny wniosek podmiotu.
2. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego może być wydane na czas oznaczony, nie dłuższy niż 3 lata, albo na czas nieoznaczony.
3. Wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego powinien zawierać dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub ewidencji działalności gospodarczej, numer identyfikacyjny REGON, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej oraz określenie rodzaju i zakresu działalności, która będzie prowadzona w składzie podatkowym, jak również wskazanie planowanej lokalizacji składu podatkowego, proponowanego zabezpieczenia akcyzowego oraz liczby już prowadzonych przez podmiot składów podatkowych.
4. Przepis ust. 3, w zakresie numeru w Krajowym Rejestrze Sądowym lub ewidencji działalności gospodarczej, nie ma zastosowania do rolników występujących z wnioskiem o wydanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w którym będą wykonywane, zgodnie z ustawą z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, wyłącznie czynności polegające na wytwarzaniu na własny użytek estru lub czystego oleju roślinnego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 lit. c tej ustawy.
5. Wniosek o zezwolenie na prowadzenie pierwszego składu podatkowego stanowi również wniosek o nadanie podmiotowi numeru akcyzowego podmiotu prowadzącego skład podatkowy.
6. Do wniosku załącza się plan składu podatkowego oraz dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 47.
7. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 8, 10 i 11.
8. Powiadomienia o planowanej zmianie danych objętych treścią zezwolenia należy dokonywać przed dokonaniem tej zmiany, z zastrzeżeniem ust. 10 i 11.
9. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 8, stanowi jednocześnie wniosek o zmianę zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego w zakresie dotyczącym zgłoszonej zmiany.
10. Zmiana miejsca prowadzenia składu podatkowego lub podmiotu prowadzącego skład podatkowy wymaga uzyskania nowego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.
11. Jeżeli podmiot prowadzący skład podatkowy zamierza produkować, magazynować lub dokonywać przeładunku wyrobów należących do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 pkt 1, jest obowiązany uzyskać nowe zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego.

Art. 49.

1. Właściwy naczelnik urzędu celnego, wydając zezwolenie na prowadzenie pierwszego składu podatkowego, nadaje podmiotowi odrębną decyzją numer akcyzowy podmiotu prowadzącego skład podatkowy.
2. Dla każdego składu podatkowego wydaje się odrębne zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego oraz określa się odrębny numer akcyzowy składu podatkowego.
3. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego określa w szczególności:
 - 1) numer akcyzowy składu podatkowego;
 - 2) adres, pod którym zlokalizowany jest skład podatkowy;
 - 3) rodzaj prowadzonej działalności w składzie podatkowym;
 - 4) rodzaj wyrobów akcyzowych będących przedmiotem działalności w składzie podatkowym;
 - 5) formę i termin obowiązywania zabezpieczenia akcyzowego, a w przypadku zwolnienia podmiotu występującego z wnioskiem o zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego z obowiązku złożenia zabezpieczenia – przewidywaną maksymalną kwotę zobowiązania podatkowego podlegającego zabezpieczeniu akcyzowemu oraz termin ważności zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego.
4. Właściwy naczelnik urzędu celnego, który wydał zezwolenie, wskazuje w nim numer akcyzowy podmiotu prowadzącego skład podatkowy, nadany na podstawie ust. 1.
5. Właściwy naczelnik urzędu celnego przy wydawaniu zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego zatwierdza regulamin funkcjonowania składu podatkowego, który określa warunki dotyczące składu podatkowego. Zmiana regulaminu funkcjonowania składu podatkowego wymaga zatwierdzenia przez właściwego naczelnika urzędu celnego.

Art. 50.

1. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany umieszczać numer akcyzowy składu podatkowego, z którego są wyprowadzane wyroby akcyzowe, w administracyjnym dokumencie towarzyszącym.
2. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany wykazywać w deklaracji podatkowej wszystkie numery akcyzowe składów podatkowych, których deklaracja ta dotyczy.

Art. 51.

1. Właściwy naczelnik urzędu celnego odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w przypadku gdy:
 - 1) podmiot występujący z wnioskiem o zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego nie spełnia warunków, o których mowa w art. 47 ust. 1, 3 lub 4, przy

- czym przy ocenie spełnienia warunku, o którym mowa w art. 47 ust. 1 pkt 6, bierze się pod uwagę okres ostatnich 3 lat, licząc od dnia złożenia wniosku o wydanie zezwolenia;
- 2) wydanie zezwolenia może powodować zagrożenie ważnego interesu publicznego;
 - 3) proponowana lokalizacja składu podatkowego, stan lub wielkość pomieszczeń, w których ma być prowadzony skład podatkowy, lub stan ich wyposażenia uniemożliwiają sprawowanie właściwej kontroli.
2. Właściwy naczelnik urzędu celnego cofa z urzędu zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego, jeżeli:
- 1) po uzyskaniu zezwolenia w terminie 3 miesięcy nie podjęto działalności lub ją przerwano na czas dłuższy niż 3 miesiące, bez powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego;
 - 2) podmiot prowadzący skład podatkowy prowadzi działalność niezgodnie z przepisami prawa podatkowego lub uzyskanym zezwoleniem;
 - 3) zabezpieczenie akcyzowe podmiotu prowadzącego skład podatkowy utraciło ważność albo nie zapewnia już pokrycia w terminie lub w należnej wysokości kwoty jego zobowiązania podatkowego, a w przypadku gdy podmiot prowadzący skład podatkowy został zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego – jeżeli to zwolnienie utraciło ważność, a podmiot, we właściwym terminie, nie uzyskał nowego zwolnienia lub nie złożył zabezpieczenia akcyzowego w należnej wysokości;
 - 4) został naruszony którykolwiek z warunków określonych w art. 47, z zastrzeżeniem ust. 3;
 - 5) w okresie trzech pierwszych miesięcy po uzyskaniu zezwolenia podmiot, o którym mowa w art. 47 ust. 4, nie osiągnął, proporcjonalnie do tego okresu, zadeklarowanych minimalnych wysokości obrotu.
3. Właściwy naczelnik urzędu celnego nie cofa zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, jeżeli podmiot dokona zapłaty zaległości z tytułu cła, podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, w terminie 7 dni, licząc od dnia ujawnienia zaległości, z tym że w przypadku gdy wysokość zobowiązania podatkowego została określona przez organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej – w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego.
4. Właściwy naczelnik urzędu celnego cofa zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego również na wniosek podmiotu prowadzącego skład podatkowy.
5. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub upływu okresu, na który zostało ono wydane i niewydania przed upływem tego okresu nowego zezwolenia, właściwy naczelnik urzędu celnego przesyła informację o cofnięciu lub wygaśnięciu tego zezwolenia, odpowiednio, właściwemu organowi prowadzącemu rejestr działalności regulowanej, organowi rejestrowemu, o którym mowa w art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, organowi koncesyjnemu lub organowi zezwalającemu na prowadzenie działalności gospodarczej.

Art. 52.

1. Przed dniem dokonania wysyłki podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany powiadomić naczelnika urzędu celnego o zamiarze wyprowadzenia ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.
2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać odbiorcę, rodzaj i ilość wyrobów akcyzowych wyprowadzanych ze składu podatkowego.
3. W przypadku wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany wystawić administracyjny dokument towarzyszący.
4. W przypadku importu wyrobów akcyzowych, które po dopuszczeniu ich do obrotu są bezpośrednio przemieszczane do składu podatkowego w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, podmiot prowadzący ten skład podatkowy jest obowiązany wystawić administracyjny dokument towarzyszący i przedstawić go właściwemu naczelnikowi urzędu celnego wraz ze zgłoszeniem do procedury dopuszczenia do obrotu tych wyrobów akcyzowych.
5. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany prowadzić ewidencję ilościową lub ilościowo-wartościową wyrobów akcyzowych umożliwiającą w szczególności:
 - 1) ustalenie ilości wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy oraz wyłączonych z tej procedury;
 - 2) wyodrębnienie kwoty akcyzy przypadającej do zapłaty oraz kwoty akcyzy, której pobór podlega zawieszeniu w związku z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy;
 - 3) określenie ilości wyprodukowanych wyrobów akcyzowych w składzie podatkowym innym niż skład podatkowy, o którym mowa w art. 47 ust. 3 i 4.
6. Ewidencja, o której mowa w ust. 5, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego naczelnika urzędu celnego o formie jej prowadzenia.
7. Ewidencja, o której mowa w ust. 5, powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.
8. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany potwierdzić odbiór wyrobów akcyzowych na administracyjnym dokumencie towarzyszącym i przedstawić go właściwemu naczelnikowi urzędu celnego w celu opieczetowania urzędowymi pieczęciami.

Art. 53.

1. Zezwolenie na wyprowadzanie wyrobów akcyzowych z cudzego składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy przez podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3, zwane dalej „zezwoleniem wyprowadzenia”, dotyczy konkretnego składu podatkowego i jest wydawane na czas oznaczony, nie dłuższy niż 3 lata, al-

- bo na czas nieoznaczony, na wniosek podmiotu, który spełnia łącznie warunki określone w art. 47 ust. 1 pkt 2–4 i 6.
2. Wniosek o wydanie zezwolenia wyprowadzenia powinien zawierać dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub ewidencji działalności gospodarczej, numer identyfikacyjny REGON, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej oraz określenie rodzaju wyrobów akcyzowych, a także adres, pod którym jest zlokalizowany skład podatkowy, z którego będzie następowało wyprowadzanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, oraz numer akcyzowy tego składu podatkowego.
 3. Do wniosku o wydanie zezwolenia wyprowadzenia załącza się pisemną zgodę podmiotu prowadzącego skład podatkowy na magazynowanie w tym składzie wyrobów akcyzowych podmiotu występującego z wnioskiem oraz dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2–4 i 6.
 4. Zezwolenie wyprowadzenia określa w szczególności:
 - 1) adres siedziby lub zamieszkania podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3;
 - 2) adres, pod którym zlokalizowany jest skład podatkowy, z którego będzie następowało wyprowadzanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy oraz numer akcyzowy tego składu podatkowego;
 - 3) rodzaj wyrobów akcyzowych wyprowadzanych ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy.
 5. Podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3, jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 6, 8 i 9.
 6. Powiadomienia o planowanej zmianie danych objętych treścią zezwolenia wyprowadzenia należy dokonywać przed dokonaniem tej zmiany, z zastrzeżeniem ust. 8 i 9.
 7. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 6, stanowi jednocześnie wniosek o zmianę zezwolenia wyprowadzenia w zakresie dotyczącym zgłoszonej zmiany.
 8. Zmiana podmiotu prowadzącego skład podatkowy lub miejsca prowadzenia składu podatkowego, którego dotyczy zezwolenie wyprowadzenia, lub podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3, wymaga uzyskania nowego zezwolenia wyprowadzenia.
 9. Jeżeli podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3, zamierza wyprowadzać ze składu podatkowego wyroby akcyzowe należące do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 pkt 1, jest obowiązany uzyskać nowe zezwolenie wyprowadzenia.
 10. Właściwy naczelnik urzędu celnego odmawia wydania zezwolenia wyprowadzenia, w przypadku gdy:
 - 1) podmiot występujący z wnioskiem o zezwolenie wyprowadzenia nie spełnia warunków, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2–4 i 6, przy czym przy ocenie spełnienia warunku, o którym mowa w art. 47 ust. 1 pkt 6, bierze się pod uwagę okres ostatnich 3 lat, licząc od dnia złożenia wniosku o wydanie zezwolenia;

- 2) wydanie zezwolenia wyprowadzenia może powodować zagrożenie ważnego interesu publicznego.
11. Właściwy naczelnik urzędu celnego cofa z urzędu zezwolenie wyprowadzenia, jeżeli:
 - 1) po uzyskaniu zezwolenia, w terminie 3 miesiące nie podjęto działalności lub ją przerwano na czas dłuższy niż 3 miesiące, bez powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego;
 - 2) podatnik prowadzi działalność niezgodnie z przepisami prawa podatkowego lub uzyskanym zezwoleniem;
 - 3) został naruszony którykolwiek z warunków określonych w art. 47 ust. 1 pkt 2–4 i 6, z zastrzeżeniem ust. 12.
 12. Właściwy naczelnik urzędu celnego nie cofa zezwolenia wyprowadzenia, jeżeli podatnik dokona zapłaty zaległości z tytułu cła, podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne w terminie 7 dni, licząc od dnia ujawnienia zaległości, z tym że w przypadku gdy zobowiązanie podatkowe zostało określone przez organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej – w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji określającej kwotę zobowiązania.
 13. Właściwy naczelnik urzędu celnego cofa zezwolenie wyprowadzenia również na wniosek podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3.
 14. Podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3, jest obowiązany przekazać kopię zezwolenia wyprowadzenia podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy przed pierwszym wyprowadzeniem wyrobów akcyzowych z tego składu poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy.
 15. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany przekazać ostatniego dnia miesiąca właściwemu naczelnikowi urzędu celnego pisemną informację zawierającą dane o wyrobach akcyzowych i podmiotach, które wyprowadziły te wyroby ze składu podatkowego w ramach posiadanych zezwoleń wyprowadzenia.

Art. 54.

1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki prowadzenia składów podatkowych, w tym dotyczące regulaminu funkcjonowania składu podatkowego oraz miejsca, w którym wyroby akcyzowe będą magazynowane, uwzględniając specyfikę produkcji poszczególnych wyrobów akcyzowych i obrotu tymi wyrobami, konieczność właściwego zabezpieczenia wyrobów akcyzowych przed ich wyprowadzeniem ze składu podatkowego w sposób sprzeczny z obowiązującymi przepisami, konieczność zapewnienia właściwej kontroli wyrobów akcyzowych oraz specyfikę środków transportu stosowanych do przewozu wyrobów akcyzowych.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencji, o której mowa w art. 52 ust. 5 oraz sposób jej prowadzenia, uwzględniając konieczność prawidłowego dokumentowania ilości wyrobów akcyzowych oraz określenia kwot akcyzy.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki dokonywania przeładunku wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy poza składem podatkowym, uwzględniając specyfikę poszczególnych wyrobów akcyzowych oraz środków transportu używanych do przemieszczania tych wyrobów, konieczność skutecznego funkcjonowania procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz przepisy prawa Wspólnoty Europejskiej w zakresie akcyzy.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, w przypadku podmiotów prowadzących w składzie podatkowym działalność polegającą wyłącznie na magazynowaniu lub przeładowywaniu wyrobów akcyzowych wyprodukowanych w innym składzie podatkowym, sytuacje inne niż określona w art. 47 ust. 5, w których nie muszą być spełnione warunki, o których mowa w art. 47 ust. 3 pkt 1–5, uwzględniając specyfikę obrotu poszczególnymi wyrobami akcyzowymi, możliwości techniczne w zakresie wykonywania działalności w zakresie wyrobów akcyzowych, konieczność zapewnienia właściwej kontroli wyrobów akcyzowych, zasady bezpieczeństwa zaopatrzenia na terytorium kraju w paliwa ciekłe wynikające z odrębnych przepisów.

Rozdział 3

Podmiot pośredniczący

Art. 55.

1. Zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący jest wydawane na czas oznaczony, nie dłuższy niż 3 lata, albo na czas nieoznaczony, na wniosek podmiotu, który spełnia łącznie następujące warunki:
 - 1) jest podatnikiem podatku od towarów i usług;
 - 2) jest podmiotem, którego działalnością kierują osoby nieskazane prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe;
 - 3) nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz nie jest wobec niego prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub upadłościowe, z wyjątkiem postępowania upadłościowego z możliwością zawarcia układu;
 - 4) złożył zabezpieczenie akcyzowe;
 - 5) nie zostało cofnięte, ze względu na naruszenie przepisów prawa, żadne z udzielonych mu zezwoleń, o których mowa w art. 83 ust. 1, jak również koncesja lub zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej ani nie została wydana decyzja o zakazie wykonywania przez niego działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności

gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.⁷⁾), w zakresie wyrobów akcyzowych.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub ewidencji działalności gospodarczej, numer identyfikacyjny REGON, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej oraz określenie zakresu działalności, która będzie prowadzona przez podmiot, a także proponowane zabezpieczenie akcyzowe.
3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, załącza się dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 1.
4. Zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący określa w szczególności:
 - 1) numer podmiotu pośredniczącego;
 - 2) adres siedziby lub zamieszkania podmiotu pośredniczącego;
 - 3) formę i termin obowiązywania zabezpieczenia akcyzowego;
 - 4) zakres prowadzonej działalności;
 - 5) rodzaj wyrobów akcyzowych.
5. Podmiot pośredniczący jest obowiązany umieszczać swój numer w dokumencie dostawy.
6. Podmiot pośredniczący jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 7, 9 i 10.
7. Powiadomienia o planowanej zmianie danych objętych treścią zezwolenia należy dokonywać przed dokonaniem tej zmiany, z zastrzeżeniem ust. 9 i 10.
8. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 7, stanowi jednocześnie wniosek o zmianę zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący w zakresie dotyczącym zgłoszonej zmiany.
9. Zmiana podmiotu prowadzącego działalność jako podmiot pośredniczący wymaga uzyskania nowego zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący.
10. Jeżeli podmiot pośredniczący zamierza dostarczać wyroby akcyzowe należące do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 pkt 1, obowiązany jest uzyskać nowe zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący.
11. Właściwy naczelnik urzędu celnego odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący w przypadku, gdy:
 - 1) podmiot występujący z wnioskiem o zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 1,

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888 i Nr 171, poz. 1056.

- przy czym przy ocenie spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, bierze się pod uwagę okres ostatnich 3 lat, licząc od dnia złożenia wniosku o wydanie zezwolenia;
- 2) wydanie zezwolenia może powodować zagrożenie ważnego interesu publicznego.
12. Właściwy naczelnik urzędu celnego cofa z urzędu zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący, jeżeli:
- 1) po uzyskaniu zezwolenia w terminie 3 miesięcy nie podjęto działalności lub ją przerwano na czas dłuższy niż 3 miesiące, bez powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego;
 - 2) podmiot pośredniczący prowadzi działalność niezgodnie z przepisami prawa podatkowego lub uzyskanym zezwoleniem;
 - 3) zabezpieczenie akcyzowe podmiotu pośredniczącego utraciło ważność albo nie zapewnia już pokrycia w terminie lub w należytym wysokości kwoty jego zobowiązania podatkowego;
 - 4) został naruszony którykolwiek z warunków określonych w ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 14.
13. Właściwy naczelnik urzędu celnego cofa zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący również na wniosek podmiotu pośredniczącego.
14. Właściwy naczelnik urzędu celnego nie cofa zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący, jeżeli podmiot pośredniczący dokona zapłaty zaległości z tytułu cła, podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne w terminie 7 dni, licząc od dnia ujawnienia zaległości, z tym że w przypadku gdy zobowiązanie podatkowe zostało określone przez organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej – w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji określającej kwotę zobowiązania.

Rozdział 4

Zarejestrowani handlowcy

Art. 56.

1. Właściwy naczelnik urzędu celnego na pisemny wniosek podmiotu spełniającego warunki wymienione w ust. 2 i art. 47 ust. 1 pkt 2–6 wydaje zezwolenie na nabywanie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych wysłanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zwane dalej „zezwoleńiem na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec”. Dany podmiot może uzyskać więcej niż jedno zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec.
2. Zarejestrowany handlowiec jest obowiązany posiadać tytuł prawny do korzystania z wyodrębnionego miejsca przeznaczonego do odbierania wyrobów akcyzowych, zwanego dalej „miejscem odbioru wyrobów akcyzowych”. Zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec może dotyczyć tylko jednego miejsca odbioru wyrobów akcyzowych.

3. Wniosek o wydanie zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec powinien zawierać dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub ewidencji działalności gospodarczej, numer identyfikacyjny REGON oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej, a także planowaną lokalizację miejsca odbioru wyrobów akcyzowych, rodzaj wyrobów akcyzowych, które będą nabywane wewnątrzspółnotowo, proponowane zabezpieczenie akcyzowe oraz informację o liczbie wydanych temu podmiotowi zezwoleń na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec.
4. Do wniosku załącza się plan miejsca odbioru wyrobów akcyzowych oraz dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 2 i art. 47 ust. 1 pkt 2–6.
5. Zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec może być wydane na czas oznaczony, nie dłuższy niż 3 lata, albo na czas nieoznaczony.
6. Zarejestrowany handlowiec jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 7, 9 i 10.
7. Powiadomienia o planowanej zmianie danych objętych treścią zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec, należy dokonywać przed dokonaniem tej zmiany, z zastrzeżeniem ust. 9 i 10.
8. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 7, stanowi jednocześnie wniosek o zmianę zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec w zakresie dotyczącym zgłoszonej zmiany.
9. Zmiana miejsca odbioru wyrobów akcyzowych lub zarejestrowanego handlowca wymaga uzyskania nowego zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec.
10. Jeżeli zarejestrowany handlowiec zamierza nabywać wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe należące do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 pkt 1, jest obowiązany uzyskać nowe zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec.
11. Do odmowy wydania, cofnięcia lub wygaśnięcia zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec stosuje się odpowiednio art. 51.

Art. 57.

1. Właściwy naczelnik urzędu celnego, wydając zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec, nadaje podmiotowi numer akcyzowy zarejestrowanego handlowca związany z miejscem odbioru wyrobów akcyzowych.
2. Zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec określa w szczególności:
 - 1) numer akcyzowy zarejestrowanego handlowca związany z miejscem odbioru wyrobów akcyzowych;

- 2) adres siedziby lub miejsca zamieszkania zarejestrowanego handlowca;
- 3) adres miejsca odbioru wyrobów akcyzowych;
- 4) rodzaj nabywanych wewnątrzspółnotowo wyrobów akcyzowych;
- 5) formę i termin obowiązywania zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 58.

1. Zarejestrowany handlowiec nie może magazynować ani wysyłać wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.
2. Zarejestrowany handlowiec jest obowiązany:
 - 1) potwierdzić odbiór wyrobów akcyzowych na administracyjnym dokumencie towarzyszącym i przedstawić go właściwemu naczelnikowi urzędu celnego w celu opieczętowania urzędowymi pieczęciami;
 - 2) prowadzić ewidencję nabywanych wewnątrzspółnotowo wyrobów akcyzowych.
3. Zarejestrowany handlowiec może dokonywać nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych na rzecz innych podmiotów.
4. Ewidencja, o której mowa w ust. 2 pkt 2, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego naczelnika urzędu celnego o formie jej prowadzenia.
5. Ewidencja, o której mowa w ust. 2 pkt 2, powinna zawierać w szczególności informacje dotyczące wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzspółnotowo, administracyjnego dokumentu towarzyszącego, podmiotu wysyłającego wyroby akcyzowe, podmiotu na rzecz którego wyroby akcyzowe są nabywane wewnątrzspółnotowo przez zarejestrowanego handlowca.
6. Ewidencja, o której mowa w ust. 2 pkt 2, powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.
7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) warunki dotyczące miejsca odbioru wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzspółnotowo przez zarejestrowanego handlowca,
 - 2) szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencji nabywanych wewnątrzspółnotowo wyrobów akcyzowych, oraz sposób jej prowadzenia– uwzględniając konieczność zapewnienia właściwej kontroli oraz prawidłowego dokumentowania ilości wyrobów akcyzowych i określenia kwot akcyzy.

Rozdział 5

Niezarejestrowani handlowcy

Art. 59.

1. Właściwy naczelnik urzędu celnego na pisemny wniosek podmiotu spełniającego warunki wymienione w art. 47 ust. 1 pkt 2–6 wydaje zezwolenie na jednorazowe nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych wysłanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zwane dalej „zezwoleniem na nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec”.
2. Wniosek o wydanie zezwolenia na nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec powinien zawierać dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub ewidencji działalności gospodarczej, numer identyfikacyjny REGON, numer identyfikacji podatkowej (NIP), informację o rodzaju i ilości wyrobów akcyzowych, które zostaną nabyte wewnątrzwspólnotowo, oraz o kwocie akcyzy przypadającej do zapłaty, a także adres miejsca, w którym wyroby akcyzowe zostaną odebrane i proponowane zabezpieczenie akcyzowe.
3. Do wniosku załącza się dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 47 ust. 1 pkt 2–6.
4. Do odmowy wydania i cofnięcia zezwolenia na nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec stosuje się odpowiednio art. 51.

Art. 60.

Zezwolenie na nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec określa w szczególności:

- 1) rodzaj wyrobów akcyzowych;
- 2) adres miejsca, w którym wyroby akcyzowe zostaną odebrane;
- 3) wysokość zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 61.

1. Niezarejestrowany handlowiec nie może magazynować ani wysyłać wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.
2. Niezarejestrowany handlowiec jest obowiązany:
 - 1) przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych na terytorium kraju wystawić i przesłać podmiotowi wysyłającemu wyroby akcyzowe dokument potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju, w zakresie złożenia zabezpieczenia akcyzowego;

- 2) potwierdzić odbiór wyrobów akcyzowych na administracyjnym dokumencie towarzyszącym i przedstawić go właściwemu naczelnikowi urzędu celnego w celu opieczętowania urzędowymi pieczęciami;
 - 3) bez wezwania organu podatkowego, złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklarację uproszczoną, według ustalonego wzoru, oraz obliczyć akcyzę i dokonać jej zapłaty na rachunek właściwej izby celnej, w terminie 3 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego.
3. Niezarejestrowany handlowiec przed wysłaniem dokumentu, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, jest obowiązany uzyskać na tym dokumencie potwierdzenie przez właściwego naczelnika urzędu celnego złożenia zabezpieczenia akcyzowego.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji uproszczonej, o której mowa w ust. 2 pkt 3 i art. 77 ust. 1 pkt 3, wraz z objaśnieniami co do sposobu prawidłowego złożenia tej deklaracji, informacją o terminie i miejscu jej złożenia, pouczeniem podatnika, że deklaracja ta stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego obliczenia wysokości akcyzy.

Rozdział 6

Zabezpieczenie akcyzowe

Art. 62.

1. Podmiot prowadzący skład podatkowy, zarejestrowany handlowiec, niezarejestrowany handlowiec, podatnik, o którym mowa w art. 77 ust. 1, podmiot pośredniczący oraz przedstawiciel podatkowy są obowiązani do złożenia zabezpieczenia akcyzowego w kwocie pokrywającej, powstałe albo mogące powstać, zobowiązanie podatkowe.
2. Zabezpieczenie akcyzowe może być złożone na czas oznaczony albo nieoznaczony.
3. Na wniosek podmiotów, o których mowa w ust. 1, właściwy naczelnik urzędu celnego przyjmuje zabezpieczenie akcyzowe złożone przez osobę trzecią w formach określonych w art. 66 ust. 1 pkt 1–3.
4. W przypadku przemieszczania na terytorium kraju wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego prowadzonego przez podmiot obowiązany do złożenia zabezpieczenia akcyzowego do składu podatkowego prowadzonego przez osobę trzecią, zobowiązanie podatkowe podmiotu prowadzącego skład podatkowy, może być na jego wniosek objęte zabezpieczeniem generalnym tej osoby trzeciej, złożonym na terytorium kraju w formach określonych w art. 66 ust. 1 pkt 1–3, za zgodą tej osoby.
5. Osoba trzecia, o której mowa w ust. 3 i 4, odpowiada całym swoim majątkiem za zobowiązanie podatkowe podmiotu obowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, solidarnie z tym podmiotem do wysokości kwoty zobowiązania podatkowego będącego przedmiotem zabezpieczenia.

Art. 63.

1. Właściwy naczelnik urzędu celnego zwalnia podmiot prowadzący skład podatkowy z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli podmiot ten spełnia następujące warunki:
 - 1) ma swoją siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju;
 - 2) stosuje procedurę zawieszenia poboru akcyzy co najmniej od roku;
 - 3) jego sytuacja finansowa i posiadany majątek zapewniają wywiązywanie się z zobowiązań podatkowych;
 - 4) nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa oraz składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne;
 - 5) zobowiązał się do zapłacenia, na pierwsze pisemne żądanie właściwego naczelnika urzędu celnego, kwoty akcyzy przypadającej do zapłaty z tytułu powstania zobowiązania podatkowego.
2. Przepisy ust. 1 pkt 2 i 3 nie mają zastosowania do rolników prowadzących skład podatkowy, w którym są wykonywane, zgodnie z ustawą z dnia 25 czerwca 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, wyłącznie czynności polegające na wytwarzaniu na własny użytek estru lub czystego oleju roślinnego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 lit. c tej ustawy.
3. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, jest udzielane na czas oznaczony, nie dłuższy niż 2 lata, w drodze decyzji, na pisemny wniosek podmiotu. Na pisemny wniosek zwolnionego podmiotu zwolnienie może być przedłużone, w drodze decyzji, na kolejne okresy nie dłuższe niż 2 lata.
4. Wnioski, o których mowa w ust. 3, powinny zawierać dane dotyczące podmiotu i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby podmiotu, określenie przewidywanej maksymalnej kwoty zobowiązania podatkowego podlegającego zabezpieczeniu akcyzowemu oraz terminu, na jaki zwolnienie ma być udzielone lub przedłużone. Wniosek o udzielenie zwolnienia powinien zawierać ponadto określenie rodzaju działalności prowadzonej przez podmiot w składzie podatkowym.
5. Do wniosków, o których mowa w ust. 3, załącza się dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 1.
6. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się w przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy lub objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie.
7. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, może być stosowane w przypadku przemieszczania rurociągiem ropopochodnych wyrobów akcyzowych pomiędzy składami podatkowymi prowadzonymi przez ten sam podmiot na terytorium kraju.
8. Podmiot zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku o zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub we wniosku o przedłużenie zwolnienia, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

9. Właściwy naczelnik urzędu celnego cofa zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy podmiot prowadzący skład podatkowy naruszy którykolwiek z warunków określonych w ust. 1 pkt 1, 3 lub 4, z zastrzeżeniem ust. 2.
10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokumentowania spełnienia warunków określonych w ust. 1, w tym rodzaj dokumentów potwierdzających ich spełnienie, wzór wniosków, o których mowa w ust. 3, a także szczegółowy sposób udzielania, przedłużania i cofania zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia zobowiązań podatkowych oraz konieczność zapewnienia przepływu informacji o zwolnieniach z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 64.

1. Dla zagwarantowania pokrycia zobowiązań podatkowych:
 - 1) podmiotu prowadzącego skład podatkowy,
 - 2) zarejestrowanego handlowca,
 - 3) podmiotu pośredniczącego, a także
 - 4) podatnika, o którym mowa w art. 77 ust. 1, lub przedstawiciela podatkowego – na ich pisemny wniosek– składa się zabezpieczenie generalne, z zastrzeżeniem ust. 8.
2. Właściwy naczelnik urzędu celnego ustala wysokość zabezpieczenia generalnego, z uwzględnieniem ust. 3, na poziomie równym:
 - 1) wysokości zobowiązań podatkowych, gdy kwota ta może zostać dokładnie obliczona przy przyjmowaniu zabezpieczenia;
 - 2) szacunkowej kwocie maksymalnej wynikającej z mogących powstać zobowiązań podatkowych.
3. Wysokość zabezpieczenia generalnego składanego przez podmiot pośredniczący ustala się w kwocie równej wysokości maksymalnej kwoty miesięcznego zobowiązania podatkowego mogącego powstać w przypadku naruszenia warunków zwolnienia od akcyzy wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 31.
4. Dla ustalenia wysokości zabezpieczenia akcyzowego stosuje się stawki akcyzy obowiązujące w dniu powstania obowiązku podatkowego, a w przypadku gdy tego dnia nie można ustalić – w dniu złożenia zabezpieczenia; jeżeli jednak stawki akcyzy ulegną zmianie w trakcie trwania procedury zawieszenia poboru akcyzy, właściwy naczelnik urzędu celnego koryguje wysokość zabezpieczenia akcyzowego i powiadamia o tym podmiot, który złożył zabezpieczenie.
5. W przypadku gdy jest przyjmowane zabezpieczenie generalne zobowiązań podatkowych, których wysokość może ulec zmianie z upływem czasu, podmioty, o których mowa w ust. 1, są obowiązane wstępnie oszacować wysokość takiego zabezpieczenia na poziomie pozwalającym na pokrycie w każdym czasie tych zobowiązań podatkowych.
6. Podmiot pośredniczący jest obowiązany aktualizować wysokość zabezpieczenia generalnego w sposób zapewniający pokrycie mogących powstać w każdym czasie jego zobowiązań podatkowych.

7. Przed zastosowaniem zabezpieczenia generalnego, w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1, 2 i 4, właściwy naczelnik urzędu celnego ustala stan jego wykorzystania.
8. Na wniosek podmiotu prowadzącego skład podatkowy, który spełnia warunki określone w art. 63 ust. 1 pkt 1, 3 i 4, właściwy naczelnik urzędu celnego wyraża zgodę na złożenie zabezpieczenia ryczałtowego dla zabezpieczenia wykonania zobowiązań podatkowych z tytułu produkcji wyrobów akcyzowych w składzie podatkowym i wprowadzenia wyrobów akcyzowych do składu podatkowego. Przepisy art. 63 ust. 3–5, 8 i 9 oraz przepisy wydane na podstawie art. 63 ust. 10 dotyczące sposobu dokumentowania spełnienia warunków określonych w art. 63 ust. 1, w tym rodzaju dokumentów potwierdzających ich spełnienie, stosuje się odpowiednio.
9. Właściwy naczelnik urzędu celnego ustala wysokość zabezpieczenia ryczałtowego na poziomie 30% wysokości zabezpieczenia generalnego, do którego złożenia jest obowiązany podmiot prowadzący skład podatkowy, składający wniosek o złożenie zabezpieczenia ryczałtowego.
10. Właściwy naczelnik urzędu celnego ustala ponownie wysokość zabezpieczenia ryczałtowego co 6 miesięcy, począwszy od dnia złożenia wniosku o wyrażenie zgody na jego złożenie. Właściwy naczelnik urzędu celnego może dokonać pierwszego ponownego ustalenia wysokości zabezpieczenia ryczałtowego przed upływem 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku.

Art. 65.

1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób ustalania wysokości zabezpieczenia generalnego i ryczałtowego, szczegółowy sposób stosowania zabezpieczenia generalnego i ryczałtowego, szczegółowy sposób objęcia zabezpieczeniem akcyzowym wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, o którym mowa w art. 31 ust. 5 pkt 1, oraz sposób i częstotliwość aktualizacji zabezpieczenia generalnego, o której mowa w art. 64 ust. 6, uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia należności akcyzowych.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:
 - 1) inne niż określone w art. 62 ust. 4 przypadki, w których zobowiązania podatkowe podmiotów, o których mowa w art. 62 ust. 1, mogą być na ich wniosek objęte zabezpieczeniem generalnym osoby trzeciej, za zgodą tej osoby,
 - 2) inne niż określone w art. 64 ust. 8 przypadki, w których może być złożone zabezpieczenie ryczałtowe,
 - 3) przypadki, w których stosuje się dla niektórych wyrobów akcyzowych niższy poziom zabezpieczenia akcyzowego niż określony w ustawie, oraz określić ten poziom,
 - 4) przypadki, w których naczelnik urzędu celnego nie ustala stanu wykorzystania zabezpieczenia generalnego przed jego zastosowaniem– uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia należności akcyzowych, zapewnienia sprawnego stosowania zabezpieczeń akcyzowych, a także uproszczenia obrotu wyrobami akcyzowymi.

Art. 66.

1. Zabezpieczenie akcyzowe może zostać złożone w formie:
 - 1) depozytu w gotówce;
 - 2) gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej;
 - 3) czeku potwierdzonego przez krajowy bank wystawcy czeku;
 - 4) innego dokumentu mającego wartość płatniczą.
2. W przypadku dostawy wewnątrzspółnotowej i nabycia wewnątrzspółnotowego zabezpieczenie akcyzowe powinno obowiązywać na terytorium Wspólnoty Europejskiej.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) sposób i miejsce składania zabezpieczenia akcyzowego,
 - 2) rodzaje innych dokumentów mających wartość płatniczą, które mogą być przyjmowane jako zabezpieczenie akcyzowe,
 - 3) sposób dokonania potwierdzenia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego,
 - 4) wzory druków służących do potwierdzenia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego– uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia wykonania zobowiązań podatkowych w akcyzie.

Art. 67.

Depozyt w gotówce składa się w walucie polskiej, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

Art. 68.

1. Gwarant powinien zobowiązać się na piśmie do zapłacenia, solidarnie z podatnikiem, jego następcami prawnymi lub osobą trzecią, bezwarunkowo i nieodwołalnie, na każde wezwanie właściwego naczelnika urzędu celnego, zabezpieczonej kwoty zobowiązania podatkowego wraz z odsetkami za zwłokę, jeżeli jej zapłacenie stanie się wymagalne.
2. Gwarant odpowiada całym swoim majątkiem, solidarnie z podatnikiem, jego następcami prawnymi lub osobą trzecią, za zobowiązanie podatkowe objęte gwarancją wraz z odsetkami za zwłokę – do wysokości kwoty gwarancji i w terminie wskazanym w gwarancji.
3. Gwarantem może być jedynie osoba prawna mająca siedzibę na terytorium Wspólnoty Europejskiej lub terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, oddział banku zagranicznego oraz główny oddział zakładu ubezpieczeń, które prowadzą na terytorium kraju działalność bankową lub ubezpieczeniową, w rozumieniu przepisów, odpowiednio, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. –

Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.⁸⁾) lub ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.⁹⁾), oraz:

- 1) posiadają na podstawie tych przepisów uprawnienie do udzielania gwarancji bankowych lub ubezpieczeniowych na całym terytorium kraju;
 - 2) zawiadomią, w formie pisemnej, ministra właściwego do spraw finansów publicznych o zamiarze udzielania gwarancji bankowych lub ubezpieczeniowych, składanych jako zabezpieczenie akcyzowe.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych po uzgodnieniu z Przewodniczącym Komisji Nadzoru Finansowego ogłasza, w drodze obwieszczenia, wykaz gwarantów, o których mowa w ust. 3.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wzory treści gwarancji bankowych i ubezpieczeniowych składanych jako zabezpieczenie akcyzowe, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji przez gwaranta zobowiązania, o którym mowa w ust. 1.

Art. 69.

1. Podmioty obowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego mogą wybrać formę zabezpieczenia spośród form określonych w art. 66 ust. 1.
2. Zabezpieczenie akcyzowe może być złożone w kilku formach określonych w art. 66 ust. 1, pod warunkiem że łącznie pokryją całą wymaganą kwotę zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 70.

1. Właściwy naczelnik urzędu celnego odmawia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli stwierdzi, że nie zapewni ono pokrycia w należnej wysokości kwoty zobowiązania podatkowego.
2. Właściwy naczelnik urzędu celnego odmawia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego z określonym terminem ważności, jeżeli nie zabezpiecza ono w sposób skuteczny pokrycia w terminie kwoty zobowiązania podatkowego.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775, z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 112, poz. 769 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 143, poz. 1204, Nr 167, poz. 1396, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, Nr 82, poz. 557, Nr 102, poz. 691 i Nr 112, poz. 769 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.

Art. 71.

1. Jeżeli właściwy naczelnik urzędu celnego stwierdzi, że złożone zabezpieczenie akcyzowe nie zapewnia pokrycia w należnej wysokości lub w terminie kwoty zobowiązania podatkowego, jest obowiązany zażądać przedłużenia zabezpieczenia, złożenia dodatkowego lub nowego zabezpieczenia akcyzowego.
2. Podmiot, który złożył zabezpieczenie akcyzowe na czas oznaczony, jest obowiązany najpóźniej na miesiąc przed upływem tego terminu udokumentować przedłużenie jego ważności lub złożyć nowe zabezpieczenie akcyzowe.

Art. 72.

1. Jeżeli określona lub zadeklarowana kwota akcyzy nie została zapłacona w terminie, organ podatkowy pokrywa ją ze złożonego zabezpieczenia akcyzowego.
2. Jeżeli w celu pokrycia kwoty akcyzy niezapłaconej w terminie wymagana jest sprzedaż, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.¹⁰⁾), praw z dokumentów mających wartość płatniczą złożonych jako zabezpieczenie akcyzowe, do sprzedaży stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.¹¹⁾).
3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, należne odsetki za zwłokę od zaległości podatkowej są naliczane do dnia pokrycia kwoty akcyzy.

Art. 73.

1. Zabezpieczenie akcyzowe nie może zostać zwrócone, dopóki zobowiązanie podatkowe nie wygaśnie lub nie będzie mogło już powstać.
2. Do celów związanych z rozliczaniem zabezpieczenia akcyzowego właściwy naczelnik urzędu celnego stwierdza, że zobowiązanie podatkowe wygasło lub nie będzie mogło już powstać, również na podstawie administracyjnego dokumentu towarzyszącego w formie elektronicznej z potwierdzeniem odbioru wyrobów akcyzo-

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783, z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 164, poz. 1166, z 2007 r. Nr 80, poz. 538, Nr 82, poz. 557 i Nr 181, poz. 1287 oraz z 2008 r. Nr 116, poz. 731 i Nr 163, poz. 1012.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 157, poz. 1119 i Nr 187, poz. 1381 oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 115, poz. 794, Nr 176, poz. 1243 i Nr 192, poz. 1378.

wych przemieszczanych na terytorium kraju, przesłanego w ramach systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 45 ust. 1, w szczególności jeżeli przesłany w tej formie administracyjny dokument towarzyszący nie budzi wątpliwości.

3. Jeżeli zobowiązanie podatkowe wygaśnie częściowo lub nie będzie mogło już powstać do części zabezpieczonej kwoty, złożone zabezpieczenie zostaje niezwłocznie częściowo zwrócone podmiotowi, który je złożył, na jego wniosek.
4. Jeżeli zobowiązanie podatkowe wygaśnie lub nie może już powstać, zabezpieczenie akcyzowe zostaje zwrócone na wniosek podmiotu, który je złożył, w terminie 7 dni.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczególne warunki i tryb zwrotu zabezpieczenia akcyzowego, uwzględniając konieczność zabezpieczenia wykonania zobowiązań podatkowych w akcyzie.

Art. 74.

Od kwoty zwracanego zabezpieczenia akcyzowego nie przysługują odsetki.

Art. 75.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju, o którym mowa w art. 61 ust. 2 pkt 1 oraz w art. 77 ust. 1 pkt 2, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji o złożonym zabezpieczeniu akcyzowym lub o zapłaconej kwocie akcyzy.

Rozdział 7

Wyroby akcyzowe z zapłaconą akcyzą

Art. 76.

1. Dostawa wewnątrzspółnotowa lub nabycie wewnątrzspółnotowe, na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej na terytorium kraju, wyrobów akcyzowych, od których została zapłacona akcyza, są dokonywane na podstawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego, z zastrzeżeniem art. 46 ust. 5.
2. Uproszczony dokument towarzyszący może być zastąpiony przez dokument handlowy w przypadku, gdy dokument ten zawiera takie same dane, jakie są wymagane dla uproszczonego dokumentu towarzyszącego. Do dokumentu handlowego zastępującego uproszczony dokument towarzyszący stosuje się odpowiednio przepisy o uproszczonym dokumencie towarzyszącym.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wzór oraz sposób obiegu kart uproszczonego dokumentu towarzyszącego, a także warunki, na jakich dokument handlowy może zastąpić uproszczony dokument towarzyszący, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych wyrobów akcyzowych oraz kwot akcyzy przypadającej do zapłaty.

Art. 77.

1. W przypadku gdy podatnik nabywa wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe z akcyzą zapłaconą na terytorium państwa członkowskiego na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej na terytorium kraju, jest obowiązany:
 - 1) przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych na terytorium kraju dokonać zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzspółnotowym do właściwego naczelnika urzędu celnego i złożyć zabezpieczenie akcyzowe;
 - 2) potwierdzić odbiór wyrobów akcyzowych na uproszczonym dokumencie towarzyszącym oraz wystawić i dołączyć do zwracanego uproszczonego dokumentu towarzyszącego dokument potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju;
 - 3) bez wezwania organu podatkowego, złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklarację uproszczoną, według ustalonego wzoru, oraz obliczyć akcyzę i dokonać jej zapłaty na terytorium kraju, na rachunek właściwej izby celnej, w terminie 10 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego;
 - 4) prowadzić ewidencję nabywanych wewnątrzspółnotowo wyrobów akcyzowych.
2. Podatnik, o którym mowa w ust. 1, przed dołączeniem do zwracanego uproszczonego dokumentu towarzyszącego, dokumentu potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest obowiązany uzyskać na tym dokumencie potwierdzenie przez właściwego naczelnika urzędu celnego złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy.
3. Przepisy ust. 1 pkt 1, 3 i 4 stosuje się odpowiednio do przypadków nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, które są objęte na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa.
4. Przepisy ust. 1 pkt 1 i 3 stosuje się odpowiednio w przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego przez osobę fizyczną wyrobów akcyzowych przeznaczonych na cele handlowe w rozumieniu art. 33.
5. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 pkt 4, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego naczelnika urzędu celnego o formie jej prowadzenia.
6. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 pkt 4, powinna zawierać w szczególności informacje dotyczące wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzspółnotowo, uproszczonego dokumentu towarzyszącego, podmiotu wysyłającego wyroby akcyzowe.
7. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 pkt 4, powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.
8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzspółnotowym, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych wyrobów akcyzowych oraz kwoty akcyzy przypadającej do zapłaty.

9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencji nabywanych wyrobów akcyzowych, o której mowa w ust. 1 pkt 4, oraz sposób jej prowadzenia, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych wyrobów akcyzowych oraz kwot akcyzy przypadającej do zapłaty.

Art. 78.

1. Jeżeli osoba fizyczna zamierza nabyć wewnątrzspółnotowo, nie w celach prowadzonej działalności gospodarczej, wyroby akcyzowe z akcyzą zapłaconą na terytorium państwa członkowskiego i wyroby te mają być jej dostarczane na terytorium kraju, to takie nabycie może być dokonane wyłącznie za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego. W sytuacji tej przyjmuje się, że nabycia wewnątrzspółnotowego nie dokonuje ta osoba fizyczna lecz przedstawiciel podatkowy.
2. Przedstawiciela podatkowego na terytorium kraju wyznacza sprzedawca.

Art. 79.

1. Przedstawicielem podatkowym może być wyłącznie podmiot, spełniający łącznie warunki, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2–6, któremu właściwy naczelnik urzędu celnego wydał zezwolenie na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego.
2. Przedstawiciel podatkowy jest obowiązany:
 - 1) obliczać akcyzę i dokonywać zapłaty akcyzy przypadającej do zapłaty;
 - 2) składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracje podatkowe;
 - 3) prowadzić ewidencję wyrobów akcyzowych dostarczanych na terytorium kraju przez sprzedawcę, którego jest przedstawicielem.
3. Ewidencja, o której mowa w ust. 2 pkt 3, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego naczelnika urzędu celnego o formie jej prowadzenia.
4. Ewidencja, o której mowa w ust. 2 pkt 3, powinna zawierać w szczególności informacje dotyczące wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzspółnotowo, podmiotu wysyłającego wyroby akcyzowe, podmiotu, na rzecz którego wyroby akcyzowe są nabywane wewnątrzspółnotowo przez przedstawiciela podatkowego.
5. Ewidencja, o której mowa w ust. 2 pkt 3, powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencji określonej w ust. 2 pkt 3 oraz sposób jej prowadzenia, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego wyrobów akcyzowych oraz kwot akcyzy przypadającej do zapłaty.

Art. 80.

1. Zezwolenie na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego wydawane jest na czas oznaczony, nie dłuższy niż 3 lata, albo na czas nieoznaczony, przez właściwego naczelnika urzędu celnego, na wniosek sprzedawcy.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać dane dotyczące sprzedawcy i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę sprzedawcy, adres jego siedziby lub zamieszkania, określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej, dane identyfikacyjne przedstawiciela podatkowego, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę przedstawiciela podatkowego, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub ewidencji działalności gospodarczej, numer identyfikacyjny REGON oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej, a także rodzaj wyrobów akcyzowych, które będą nabywane wewnątrzspółnotowo.
3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, sprzedawca jest obowiązany załączyć oświadczenie o wyrażeniu zgody przez przedstawiciela podatkowego na wykonywanie przez niego czynności w tym charakterze oraz dokumenty potwierdzające spełnienie przez przedstawiciela podatkowego warunków, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2-6.
4. Zezwolenie na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego określa w szczególności:
 - 1) adres siedziby lub zamieszkania przedstawiciela podatkowego;
 - 2) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby lub zamieszkania sprzedawcy;
 - 3) rodzaj wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzspółnotowo.
5. Przedstawiciel podatkowy jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 6, 8 i 9.
6. Powiadomienia o planowanej zmianie danych zawartych w zezwoleniu na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego należy dokonywać przed dokonaniem tej zmiany, z zastrzeżeniem ust. 8 i 9.
7. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 6, stanowi jednocześnie wniosek o zmianę zezwolenia w zakresie dotyczącym zgłoszonej zmiany.
8. Zmiana przedstawiciela podatkowego lub sprzedawcy określonych w zezwoleniu na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego wymaga uzyskania nowego zezwolenia.
9. Jeżeli przedstawiciel podatkowy zamierza nabywać wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe należące do innej niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 pkt 1, jest obowiązany uzyskać nowe zezwolenie na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego.
10. Do odmowy wydania, cofnięcia lub wygaśnięcia zezwolenia na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego stosuje się odpowiednio art. 51.

Art. 81.

1. W przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej wyrobów akcyzowych, od których akcyza została zapłacona na terytorium kraju, przysługuje zwrot akcyzy:
 - 1) podatnikowi, który dokonał dostawy wewnątrzwspólnotowej tych wyrobów akcyzowych, albo
 - 2) podmiotowi, który nabył te wyroby akcyzowe od podatnika i dokonał ich dostawy wewnątrzwspólnotowej– na pisemny wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu celnego przed rozpoczęciem dostawy wewnątrzwspólnotowej wraz z dokumentami potwierdzającymi zapłatę akcyzy na terytorium kraju.
2. W przypadku eksportu wyrobów akcyzowych, od których akcyza została zapłacona na terytorium kraju, przysługuje zwrot akcyzy:
 - 1) podatnikowi, który dokonał eksportu tych wyrobów akcyzowych, albo
 - 2) podmiotowi, który nabył te wyroby akcyzowe od podatnika i dokonał ich eksportu– na pisemny wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu celnego w ciągu roku od dnia dokonania eksportu wraz z dokumentami, o których mowa w ust. 4.
3. Podatnik lub podmiot, o których mowa w ust. 1, występujący z wnioskiem o zwrot akcyzy są obowiązani po dokonaniu dostawy wewnątrzwspólnotowej przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu celnego:
 - 1) dokumenty towarzyszące przemieszczaniu wyrobów akcyzowych;
 - 2) potwierdzenie otrzymania wyrobów akcyzowych przez odbiorcę z państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na uproszczonym dokumencie towarzyszącym lub na kopii dokumentu handlowego, o którym mowa w art. 76 ust. 2, lub na dokumencie, o którym mowa w art. 46 ust. 5;
 - 3) dokument potwierdzający zapłatę akcyzy lub złożenie deklaracji w państwie członkowskim Wspólnoty Europejskiej lub złożenie zabezpieczenia albo dokument potwierdzający, że akcyza w tym państwie nie jest wymagana.
4. Podatnik lub podmiot, o których mowa w ust. 2, występujący z wnioskiem o zwrot akcyzy są obowiązani przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu celnego:
 - 1) dokumenty potwierdzające zapłatę akcyzy na terytorium kraju;
 - 2) udokumentowane potwierdzenie wywozu wyrobów akcyzowych z terytorium kraju poza obszar celny Wspólnoty Europejskiej, w rozumieniu art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, w sposób zgodny z przepisami prawa celnego.
5. Zwrotowi nie podlega akcyza w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej i eksportu wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy, a także kwota akcyzy niższa od minimalnej kwoty zwrotu.
6. Właściwy naczelnik urzędu celnego dokonuje weryfikacji wniosku o zwrot akcyzy w oparciu o dokumenty, o których mowa w ust. 1, 3 i 4.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb i terminy dokonywania zwrotu akcyzy, o którym mowa w ust. 1 i 2, minimalną kwotę zwrotu oraz wzór wniosku o zwrot akcyzy, uwzględniając:
- 1) konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości dostarczanych wewnątrzspółnotowo lub eksportowanych wyrobów akcyzowych;
 - 2) konieczność prawidłowego określenia kwot zwracanej akcyzy;
 - 3) ekonomiczną opłacalność dokonania zwrotu akcyzy.

Art. 82.

1. W przypadku reklamacji wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą uznanej przez podmiot prowadzący skład podatkowy, podmiot ten może dokonać obniżenia kwoty akcyzy, do której zapłacenia jest zobowiązany, o kwotę akcyzy zapłaconej od reklamowanych wyrobów.
2. Podmiot prowadzący skład podatkowy może dokonać obniżenia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku:
 - 1) wykorzystania reklamowanych wyrobów akcyzowych do produkcji wyrobów akcyzowych;
 - 2) zniszczenia reklamowanych wyrobów akcyzowych w składzie podatkowym.

Rozdział 8

Zezwolenia

Art. 83.

1. Wydanie, odmowa wydania, zmiana oraz cofnięcie zezwolenia:
 - 1) na prowadzenie składu podatkowego,
 - 2) na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec,
 - 3) na nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec,
 - 4) na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego,
 - 5) na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący,
 - 6) wyprowadzenia– następuje w drodze decyzji.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) szczegółowy sposób wydawania oraz cofania zezwoleń, o których mowa w ust. 1;
 - 2) wzory wniosków o wydanie zezwoleń, o których mowa w ust. 1, a także sposób dokumentowania spełnienia warunków, od których uzależnione jest wydanie danego zezwolenia.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, uwzględni:
 - 1) potrzebę uzyskania dostatecznych informacji o podatniku, w szczególności wpływających na określenie zabezpieczenia akcyzowego i potrzebę prawidłowego działania podmiotu;
 - 2) konieczność zapewnienia swobody przepływu wyrobów akcyzowych.

Rozdział 9

Normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych i dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych

Art. 84.

1. Właściwy naczelnik urzędu celnego ustala, w drodze decyzji, dla poszczególnych podmiotów, na ich wniosek:
 - 1) normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych;
 - 2) dopuszczalne normy zużycia napojów alkoholowych:
 - a) objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w przypadku ich użycia do produkcji innych wyrobów,
 - b) o których mowa w art. 31 ust. 4 pkt 3, w przypadku ich użycia przez podmiot zużywający.
2. Właściwy naczelnik urzędu celnego, w drodze decyzji, wydanej z urzędu dla poszczególnych podmiotów:
 - 1) może ustalić:
 - a) normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych,
 - b) dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych– o których mowa w ust. 1;
 - 2) ustala dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych określonych w art. 88 ust. 2, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy i objętych zerową stawką akcyzy, w przypadku ich zużycia do produkcji innych wyrobów.
3. W przypadku posiadania przez podatnika więcej niż jednego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych lub dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1 i 2, ustala się odrębnie dla każdego składu podatkowego.
4. Właściwy naczelnik urzędu celnego, ustalając normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych oraz dopuszczalne normy ich zużycia, uwzględni:
 - 1) rodzaj wyrobów akcyzowych;
 - 2) specyfikę poszczególnych etapów produkcji i pozostałych czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych;
 - 3) warunki techniczne i technologiczne występujące w danym przypadku;

- 4) maksymalne normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 5.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) wysokość maksymalnych norm dopuszczalnych ubytków niektórych wyrobów akcyzowych powstających w czasie wykonywania niektórych czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych;
 - 2) szczegółowy zakres i sposób ustalania norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych lub dopuszczalnych norm zużycia wyrobów akcyzowych;
 - 3) sposób rozliczania ubytków wyrobów akcyzowych, w szczególności w przypadkach rozpoczęcia czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych, lub zmiany warunków technicznych i technologicznych przy dokonywaniu tych czynności, do czasu ustalenia w tych przypadkach przez właściwego naczelnika urzędu celnego norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, uwzględni:
 - 1) rodzaj wyrobów akcyzowych;
 - 2) specyfikę poszczególnych etapów produkcji i pozostałych czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych;
 - 3) warunki techniczne i technologiczne występujące w danym przypadku.

Dział IV

Wyroby akcyzowe – przepisy szczegółowe.

Podstawa opodatkowania i stawki akcyzy

Rozdział 1

Wyroby energetyczne i energia elektryczna

Art. 85.

1. Do wyrobów energetycznych, w rozumieniu ustawy, zalicza się wyroby:
 - 1) objęte pozycjami CN od 1507 do 1518 00, jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych;
 - 2) objęte pozycjami CN 2701, 2702 oraz od 2704 do 2715;
 - 3) objęte pozycjami CN 2901 i 2902;
 - 4) oznaczone kodem CN 2905 11 00, niebędące pochodzenia syntetycznego, jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych;
 - 5) objęte pozycją CN 3403;
 - 6) objęte pozycją CN 3811;
 - 7) objęte pozycją CN 3817;

- 8) oznaczone kodami CN 3824 90 91 i 3824 90 97, jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych;
 - 9) pozostałe wyroby, z wyłączeniem substancji stosowanych do znakowania i barwienia, o którym mowa w art. 89 ust. 1, przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane jako paliwa silnikowe lub jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych – bez względu na kod CN;
 - 10) pozostałe wyroby będące węglowodorami, z wyłączeniem torfu, przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane jako paliwa opałowe lub jako dodatki lub domieszki do paliw opałowych – bez względu na kod CN.
2. Paliwami silnikowymi w rozumieniu ustawy są wyroby energetyczne przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane do napędu silników spalinowych.
 3. Paliwami opałowymi w rozumieniu ustawy są wyroby energetyczne przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane do celów opałowych, z wyłączeniem wyrobów, o których mowa w ust. 2.
 4. Biokomponentami są biokomponenty w rozumieniu ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

Art. 86.

1. Produkcją wyrobów energetycznych w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie lub przetwarzanie wyrobów energetycznych, w tym również mieszanie lub przeklasyfikowanie komponentów paliwowych, rozlew gazu skroplonego do butli gazowych, a także barwienie i znakowanie wyrobów energetycznych.
2. Nie uznaje się za produkcję wyrobów energetycznych uzyskiwania niewielkiej ilości wyrobów energetycznych jako produktu ubocznego w procesie wytwarzania wyrobów niebędących wyrobami akcyzowymi. Za niewielką ilość uważa się ilość wyrobów energetycznych, jeżeli przychód osiągnięty z ich sprzedaży stanowi nie więcej niż 0,1% całości przychodu, w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.¹²⁾), uzyskanego z prowadzonej działalności gospodarczej za poprzedni rok obrotowy lub deklarowanego w przypadku rozpoczęcia działalności gospodarczej.
3. Podmiot uzyskujący jako produkt uboczny niewielką ilość wyrobów energetycznych, o której mowa w ust. 2, jest obowiązany do:

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800, Nr 210, poz. 2135 i Nr 254, poz. 2533, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 57, poz. 491, Nr 78, poz. 684, Nr 143, poz. 1199, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1419 i 1420, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 94, poz. 651, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353, Nr 217, poz. 1589 i Nr 251, poz. 1847, z 2007 r. Nr 165, poz. 1169, Nr 171, poz. 1208 i Nr 176, poz. 1238 oraz z 2008 r. Nr 141, poz. 888.

- 1) pisemnego powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego o rodzaju prowadzonej działalności i rodzaju uzyskiwanych wyrobów – w terminie 14 dni od dnia uzyskania po raz pierwszy tych wyrobów;
 - 2) przedstawienia właściwemu naczelnikowi urzędu celnego pisemnej informacji o uzyskanym przychodzie, z wyszczególnieniem ilości uzyskanych wyrobów, o których mowa w ust. 2, a także o wysokości przychodu osiągniętego ze sprzedaży tych wyrobów – na zakończenie każdego roku obrotowego.
4. Nie uznaje się za produkcję wyrobów energetycznych dodawania do paliw silnikowych lub paliw opałowych dodatków lub domieszek w ilości stanowiącej nie więcej niż 0,2% objętości wyrobu energetycznego zawierającego te dodatki, z wyłączeniem barwienia i znakowania wyrobów energetycznych, o którym mowa w art. 89 ust. 1.

Art. 87.

1. Podstawą opodatkowania wyrobów energetycznych jest ich ilość, wyrażona, w zależności od rodzaju wyrobów, w litrach gotowego wyrobu w temperaturze 15°C lub w kilogramach gotowego wyrobu, albo wartość energetyczna brutto, wyrażona w gigadžulach (GJ).
2. Podstawą opodatkowania energii elektrycznej jest jej ilość, wyrażona w megawatogodzinach (MWh).
3. Podstawą opodatkowania w przypadku użycia do celów napędowych, z wyłączeniem celów żeglugi:
 - 1) olejów opałowych,
 - 2) olejów napędowych przeznaczonych do celów żeglugi– jest ich ilość, wyrażona w litrach, która może być przechowywana w zbiorniku podłączonym do odmierzacza paliw lub w zbiorniku pojazdu bądź innego środka przewozowego.
4. Za użycie olejów opałowych lub olejów napędowych, o których mowa w ust. 3, niezgodnie z przeznaczeniem uznaje się również ich posiadanie lub sprzedaż ze zbiornika podłączonego do odmierzacza paliw.
5. Za odmierzacz paliw określony w odrębnych przepisach uznaje się instalację pomiarową przeznaczoną do tankowania pojazdów silnikowych, małych łodzi i małych samolotów.

Art. 88.

1. Stawki akcyzy na wyroby energetyczne wynoszą dla:
 - 1) węgla i koksu przeznaczonych do celów opałowych objętych pozycjami CN 2701, 2702 oraz 2704 00 – 1,18 zł/1 gigadžul (GJ);
 - 2) benzyn silnikowych o kodach CN 2710 11 45 lub 2710 11 49 – 1565,00 zł/1000 litrów;
 - 3) wyrobów powstałych ze zmieszania benzyn, o których mowa w pkt 2, z biokomponentami, zawierających powyżej 2% biokomponentów, wyprodukowanych w składzie podatkowym i spełniających wymagania jakościowe określone

- ne w odrębnych przepisach – stawka akcyzy określona w pkt 2, obniżona o 1,565 zł od każdego litra biokomponentów dodanych do tych benzyn, z tym że kwota należnej akcyzy nie może być niższa niż 10,00 zł/1000 litrów;
- 4) benzyn lotniczych o kodzie CN 2710 11 31, paliw typu benzyny do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 11 70 oraz nafty pozostałej o kodzie CN 2710 19 25 – 1822,00 zł/1000 litrów;
 - 5) paliw do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 19 21 – 1072,00 zł/1000 litrów;
 - 6) olejów napędowych o kodzie CN 2710 19 41 – 1048,00 zł/1000 litrów;
 - 7) wyrobów powstałych ze zmieszania olejów napędowych, o których mowa w pkt 6, z biokomponentami, zawierających powyżej 2% biokomponentów, wyprodukowanych w składzie podatkowym i spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach – stawka akcyzy określona w pkt 6, obniżona o 1,048 zł od każdego litra biokomponentów dodanych do tych olejów napędowych, z tym że kwota należnej akcyzy nie może być niższa niż 10,00 zł/1000 litrów;
 - 8) biokomponentów stanowiących samoistne paliwa, wyprodukowanych w składzie podatkowym i spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach, przeznaczonych do napędu silników spalinowych, bez względu na kod CN – 10,00 zł/1000 litrów;
 - 9) olejów napędowych przeznaczonych do celów opałowych o kodach CN od 2710 19 41 do 2710 19 49, zabarwionych na czerwono i oznaczonych znacznikiem zgodnie z przepisami szczególnymi – 232,00 zł/1000 litrów;
 - 10) olejów opałowych o kodach CN od 2710 19 51 do 2710 19 69:
 - a) z których 30% lub więcej objętościowo destyluje przy 350°C lub których gęstość w temperaturze 15°C jest niższa niż 890 kilogramów/metr sześcienny, zabarwionych na czerwono i oznaczonych znacznikiem zgodnie z przepisami szczególnymi – 232,00 zł/1000 litrów,
 - b) pozostałych, niepodlegających obowiązkowi barwienia i znakowania na podstawie przepisów szczególnych – 60,00 zł/1000 kilogramów;
 - 11) olejów smarowych o kodach CN od 2710 19 71 do 2710 19 99, z wyłączeniem wyrobów o kodzie CN 2710 19 85 (oleje białe, parafina ciekła) oraz smarów plastycznych zaliczanych do kodu CN 2710 19 99 – 1180,00 zł/1000 litrów;
 - 12) gazów przeznaczonych do napędu silników spalinowych:
 - a) gazu ziemnego (mokrego) i pozostałych węglowodorów gazowych objętych pozycją CN 2711 oraz gazowych węglowodorów alifatycznych objętych pozycją CN 2901:
 - skroplonych – 695,00 zł/1000 kilogramów,
 - w stanie gazowym – 100,00zł/1000 kilogramów,
 - b) wyprodukowanych w składzie podatkowym i spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach:
 - biogazu, bez względu na kod CN – 0 zł,
 - wodoru i biowodoru o kodzie CN 2804 10 00 – 0 zł;

- 13) gazu ziemnego (mokrego) i pozostałych węglowodorów gazowych objętych pozycją CN 2711, przeznaczonych do celów opałowych – 1,18 zł/1 gigadzul (GJ);
- 14) pozostałych paliw silnikowych – 1822,00 zł/1000 litrów;
- 15) pozostałych paliw opałowych:
 - a) w przypadku gdy ich gęstość w temperaturze 15°C jest:
 - niższa niż 890 kilogramów/metr sześcienny – 232,00 zł/1000 litrów,
 - równa lub wyższa niż 890 kilogramów/metr sześcienny – 60,00 zł/1000 kilogramów,
 - b) gazowych – 1,18 zł/gigadzul (GJ).
2. Stawka akcyzy na wyroby energetyczne inne niż określone w ust. 1 pkt 1–13, przeznaczone do celów innych niż opałowe, jako dodatki lub domieszki do paliw opałowych, do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych, wynosi 0 zł.
3. Stawka akcyzy na energię elektryczną wynosi 20,00 zł za megawatogodzinę (MWh).
4. W przypadku:
 - 1) użycia wyrobów, o których mowa w ust. 1 pkt 9, 10 i 15, do napędu silników spalinowych, użycia ich, gdy nie spełniają warunków określonych w szczególnych przepisach w zakresie prawidłowego znakowania i barwienia, a także ich posiadania w zbiorniku podłączonym do odmierzacza paliw lub sprzedaży z takiego zbiornika, stosuje się odpowiednio stawkę 1822,00 zł/1000 litrów, a w przypadku gdy ich gęstość w temperaturze 15°C jest równa lub wyższa od 890 kilogramów/metr sześcienny – 2047,00 zł/1000 kilogramów;
 - 2) przekroczenia dopuszczalnych norm zużycia, o których mowa w art. 84 ust. 2 pkt 2, ustalonych dla wyrobów akcyzowych określonych w ust. 2, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w przypadku ich zużycia do produkcji innych wyrobów, stosuje się odpowiednio stawkę określoną w ust. 1 pkt 14 albo 15;
 - 3) ubytków wyrobów energetycznych powstałych w czasie transportu rurociągiem przesyłowym dalekosiężnym, przekraczających normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 84 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 lit. a, stosuje się stawkę akcyzy będącą średnią ważoną stawek na wszystkie wyroby energetyczne wysłane w okresie rocznym do wszystkich odbiorców.
5. Sprzedawca wyrobów akcyzowych nieobjętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i 15, jest obowiązany w przypadku sprzedaży:
 - 1) osobom prawnym, jednostkom organizacyjnym niemającym osobowości prawnej oraz osobom fizycznym prowadzącym działalność gospodarczą – do uzyskania od nabywcy oświadczenia, iż nabywane wyroby są przeznaczone do celów opałowych lub będą sprzedane z przeznaczeniem do celów opałowych, uprawniających do stosowania stawek akcyzy określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i 15;

- 2) osobom fizycznym nieprowadzącym działalności gospodarczej – do uzyskania od nabywcy oświadczenia, że nabywane wyroby są przeznaczone do celów opałowych, uprawniających do stosowania stawek akcyzy określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i 15; oświadczenie to powinno być załączone do kopii paragonu lub kopii innego dokumentu sprzedaży wystawionego nabywcy, a w przypadku braku takiej możliwości sprzedawca jest obowiązany wpisać na oświadczeniu numer i datę wystawienia dokumentu potwierdzającego tę sprzedaż.
6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, z zastrzeżeniem ust. 7, powinno być dołączone do kopii faktury oraz powinno zawierać:
 - 1) dane dotyczące nabywcy,
 - 2) określenie ilości i rodzaju oraz przeznaczenia nabywanych wyrobów,
 - 3) wskazanie rodzaju, typu oraz liczby posiadanych urządzeń grzewczych oraz miejsca (adresu), gdzie znajdują się te urządzenia,
 - 4) datę i miejsce złożenia oświadczenia,
 - 5) czytelny podpis składającego oświadczenie.
7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, jeżeli jest czytelnie podpisane, może być również złożone na wystawianej fakturze, ze wskazaniem rodzaju, typu oraz liczby posiadanych urządzeń grzewczych oraz miejsca (adresu), gdzie znajdują się te urządzenia.
8. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, powinno zawierać:
 - 1) imię i nazwisko nabywcy, numer dowodu osobistego lub nazwę i numer innego dokumentu stwierdzającego tożsamość nabywcy;
 - 2) adres zameldowania nabywcy oraz adres zamieszkania, jeżeli jest inny od adresu zameldowania;
 - 3) określenie ilości, rodzaju oraz przeznaczenia nabywanych wyrobów;
 - 4) określenie liczby posiadanych urządzeń grzewczych, w których mogą być wykorzystane te wyroby oraz miejsc (adresów), gdzie znajdują się te urządzenia;
 - 5) wskazanie rodzaju i typu urządzeń grzewczych;
 - 6) datę i miejsce sporządzenia oświadczenia oraz czytelny podpis składającego oświadczenie.
9. Osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej nabywająca wyroby akcyzowe określone w ust. 1 pkt 9, 10 i 15 jest obowiązana do okazania sprzedawcy dokumentu, o którym mowa w ust. 8 pkt 1, w celu potwierdzenia jej tożsamości.
10. Sprzedawca wyrobów akcyzowych określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i 15 osobom fizycznym nieprowadzącym działalności gospodarczej jest obowiązany odmówić sprzedaży tych wyrobów w przypadku, gdy osoba nabywająca te wyroby odmawia okazania dokumentu, o którym mowa w ust. 8 pkt 1, gdy dane zawarte w oświadczeniu są niekompletne, nieczytelne lub nie zgadzają się z danymi wynikającymi z dokumentu, o którym mowa w ust. 8 pkt 1.
11. Importer i podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i 15 składa właściwemu naczelnikowi urzędu celnego oświadczenie, że przywożone wyroby zostaną przeznaczone do celów

opałowych lub będą sprzedane z przeznaczeniem do celów opałowych, uprawniających do stosowania stawek akcyzy określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i 15.

12. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 11, powinno zawierać dane dotyczące importera lub podmiotu dokonującego nabycia wewnątrzwspólnotowego, określenie ilości i rodzaju oraz przeznaczenia nabywanych wyrobów, datę i miejsce złożenia tego oświadczenia oraz czytelny podpis składającego oświadczenie; kopie złożonych oświadczeń powinny być przechowywane przez importera i podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały sporządzone, i udostępniane w celu kontroli.
13. W przypadku importu wyrobów akcyzowych określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i 15, gdy naczelnik urzędu celnego przyjmujący zgłoszenie celne w procedurze dopuszczenia do obrotu jest inny niż właściwy naczelnik urzędu celnego w zakresie akcyzy na terytorium kraju dla podmiotu dokonującego importu, importer jest obowiązany do sporządzenia i przekazania do właściwego dla niego naczelnika urzędu celnego w zakresie akcyzy na terytorium kraju miesięcznego zestawienia oświadczeń, o których mowa w ust. 11, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zostało złożone zgłoszenie celne.
14. Sprzedawca wyrobów akcyzowych określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i 15 sporządza i przekazuje do właściwego naczelnika urzędu celnego, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano sprzedaży, miesięczne zestawienie oświadczeń, o których mowa w ust. 5; oryginały oświadczeń powinny być przechowywane przez sprzedawcę przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały sporządzone, i udostępniane w celu kontroli.
15. Miesięczne zestawienie oświadczeń powinno zawierać:
 - 1) w przypadku sprzedawcy, o którym mowa w ust. 14:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę oraz adres siedziby lub zamieszkania podmiotu przekazującego zestawienie,
 - b) ilość i rodzaj oraz przeznaczenie wyrobów, których dotyczy oświadczenie,
 - c) datę złożenia oświadczenia,
 - d) datę i miejsce sporządzenia zestawienia oraz czytelny podpis osoby sporządzającej zestawienie,
 - e) określenie liczby urządzeń grzewczych posiadanych przez nabywców, wynikającej ze złożonych przez nich oświadczeń,
 - f) miejsce (adres), gdzie znajdują się urządzenia grzewcze wskazane w oświadczeniach;
 - 2) w przypadku importera, o którym mowa w ust. 13, dane, o których mowa w pkt 1 lit. a–d.
16. W przypadku niespełnienia warunków określonych w ust. 5–15 stosuje się stawkę akcyzy określoną w ust. 4 pkt 1.

Art. 89.

1. Obowiązkowi znakowania i barwienia podlegają:

- 1) oleje opałowe o kodach CN od 2710 19 51 do 2710 19 69, z których 30% lub więcej objętościowo destyluje przy 350°C lub których gęstość w temperaturze 15°C jest niższa niż 890 kilogramów/metr sześcienny;
 - 2) oleje napędowe o kodach CN od 2710 19 41 do 2710 19 49 – przeznaczone na cele opałowe;
 - 3) oleje napędowe o kodach CN od 2710 19 41 do 2710 19 49 – wykorzystywane do celów żeglugi, w tym rejsów rybackich.
2. Obowiązek znakowania i barwienia wyrobów energetycznych, o których mowa w ust. 1, ciąży na podmiotach prowadzących składy podatkowe, importerach, podmiotach dokonujących nabycia wewnątrzspółnotowego i przedstawicielach podatkowych.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) rodzaje substancji stosowanych do znakowania i barwienia;
 - 2) minimalne ilości substancji stosowanych do znakowania i barwienia, wyrażone w miligramach/litr wyrobu energetycznego, po których dodaniu wyrób uważa się za prawidłowo oznaczony i zabarwiony.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, uwzględni:
- 1) sytuację rynkową w obrocie wyrobami energetycznymi, a zwłaszcza konieczność przeciwdziałania unikaniu opodatkowania akcyzą;
 - 2) techniczne możliwości zapewniające prawidłowe oznaczenie i zabarwienie wyrobów energetycznych;
 - 3) przeznaczenie wyrobów energetycznych.

Art. 90.

1. Podatnik dokonujący sprzedaży energii elektrycznej nabywcy końcowemu, zużywający energię elektryczną w sytuacji, o której mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3 i 4, a także podmiot reprezentujący, o którym mowa w art. 13 ust. 5, są obowiązani do prowadzenia ilościowej ewidencji energii elektrycznej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych u nabywcy końcowego lub podmiotu zużywającego energię, a w przypadku braku urządzeń pomiarowych – na podstawie współczynnikowo określonego poziomu poboru energii przez poszczególne urządzenia, określonej w dokumentacji prowadzonej przez podatnika.
2. Podmiot dokonujący dostawy wewnątrzspółnotowej lub eksportu energii elektrycznej jest obowiązany do prowadzenia ilościowej ewidencji energii elektrycznej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, a w przypadku braku takich możliwości – na podstawie dokumentów rozliczeniowych.
3. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 i 2, powinna zawierać odpowiednio dane niezbędne do określenia w okresach miesięcznych:
 - 1) ilości wyprodukowanej oraz zakupionej energii elektrycznej – w megawatogodzinach (MWh);
 - 2) ilości energii elektrycznej dostarczonej nabywcom końcowym;

- 3) ilości energii elektrycznej dostarczonej podmiotom niebędącym nabywcami końcowymi;
 - 4) dat dokonania płatności wynikających z umów właściwych do rozliczeń z tytułu dostaw;
 - 5) ilości energii elektrycznej, od których powstał obowiązek naliczenia i zapłaty akcyzy;
 - 6) kwot akcyzy należnej do zapłaty od energii elektrycznej;
 - 7) ilości energii elektrycznej zwolnionej od akcyzy;
 - 8) ilości energii elektrycznej zużytej na potrzeby własne;
 - 9) ilości energii elektrycznej dostarczonej wewnątrzspółnotowo albo wyeksportowanej;
 - 10) ilości strat powstałych w wyniku przesyłu i rozdziału energii elektrycznej.
4. Jeżeli brak jest urządzeń pomiarowych pozwalających na precyzyjne określenie ilości, o których mowa w ust. 3 pkt 8 i 10, prowadzący ewidencję określa ilości szacunkowe.
 5. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 i 2, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego naczelnika urzędu celnego o formie jej prowadzenia.
 6. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 i 2, powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.
 7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia ilościowej ewidencji energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając:
 - 1) konieczność określenia odrębnie ilości energii elektrycznej zakupionej, sprzedanej nabywcy końcowemu, sprzedanej podmiotowi niebędącemu nabywcą końcowym, wyprodukowanej i zużytej na własne potrzeby, dostarczonej wewnątrzspółnotowo, wyeksportowanej oraz strat powstałych w wyniku przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej;
 - 2) konieczność wyodrębnienia kwoty akcyzy należnej do zapłaty od energii elektrycznej;
 - 3) możliwość zapewnienia właściwych informacji dotyczących energii elektrycznej sprzedanej nabywcy końcowemu, wyprodukowanej i zużytej na własne potrzeby, dostarczonej wewnątrzspółnotowo, wyeksportowanej oraz strat powstałych w wyniku przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej;
 - 4) przepisy prawa Wspólnoty Europejskiej w zakresie akcyzy.

Rozdział 2

Napoje alkoholowe

Art. 91.

Do napojów alkoholowych w rozumieniu ustawy zalicza się alkohol etylowy, piwo, wino, napoje fermentowane oraz wyroby pośrednie.

Art. 92.

1. Do alkoholu etylowego w rozumieniu ustawy zalicza się:
 - 1) wszelkie wyroby o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2% objętości, objęte pozycjami CN 2207 i 2208, nawet jeżeli są to wyroby stanowiące część wyrobu należącego do innego działu Nomenklatury Scalonej;
 - 2) wyroby objęte pozycjami CN 2204, 2205 i 2206 00, o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 22% objętości;
 - 3) napoje zawierające rozcieńczony lub nierozcieńczony alkohol etylowy.
2. Produkcją alkoholu etylowego w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie, przetwarzanie, oczyszczanie, skażanie lub odwadnianie alkoholu etylowego, a także jego rozlew.
3. Podstawą opodatkowania alkoholu etylowego jest liczba hektolitrów alkoholu etylowego 100% vol. w temperaturze 20 °C zawartego w gotowym wyrobie.
4. Stawka akcyzy na alkohol etylowy wynosi 4550,00 zł od 1 hektolitra alkoholu etylowego 100% vol. zawartego w gotowym wyrobie.

Art. 93.

1. Piwem w rozumieniu ustawy są wszelkie wyroby objęte pozycją CN 2203 00 oraz wszelkie wyroby zawierające mieszaninę piwa z napojami bezalkoholowymi, objęte pozycją CN 2206 00, jeżeli rzeczywista objętościowa moc alkoholu w tych wyrobach przekracza 0,5% objętości.
2. Produkcją piwa w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie lub przetwarzanie piwa, a także jego rozlew.
3. Podstawą opodatkowania piwa jest liczba hektolitrów gotowego wyrobu na 1 stopień Plato.
4. Stawka akcyzy na piwo wynosi 6,86 zł od 1 hektolitra za każdy stopień Plato gotowego wyrobu.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe metody ustalania parametrów służących do określenia podstawy opodatkowania piwa, o których mowa w ust. 3, w szczególności wyznaczania liczby stopni Plato w piwie gotowym, uwzględniając przepisy prawa Wspólnoty Europejskiej w zakresie akcyzy oraz technologię wytwarzania piwa.

Art. 94.

1. Winem w rozumieniu ustawy jest:

- 1) wino niemusujące – wszelkie wyroby objęte pozycjami CN 2204 i 2205, z wyjątkiem wina musującego określonego w pkt 2:
 - a) o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2% objętości, lecz nieprzekraczającej 15% objętości, pod warunkiem że cały alkohol etylowy zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji, albo
 - b) o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 15% objętości, lecz nieprzekraczającej 18% objętości, pod warunkiem że nie zawierają żadnych dodatków wzbogacających oraz że cały alkohol etylowy zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji;
- 2) wino musujące – wszelkie wyroby oznaczone kodami CN 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 oraz objęte pozycją 2205, które łącznie spełniają następujące warunki:
 - a) znajdują się w butelkach zaopatrzonych w korek w kształcie grzybka, umocowany za pomocą węzłów lub spinek, albo cechują się ciśnieniem wynoszącym co najmniej 3 bary, spowodowanym obecnością dwutlenku węgla w roztworze,
 - b) mają rzeczywistą objętościową moc alkoholu przekraczającą 1,2% objętości, lecz nieprzekraczającą 15% objętości,
 - c) cały alkohol etylowy zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji.

2. Produkcją wina w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie lub przetwarzanie wina, a także jego rozlew.

3. Podstawą opodatkowania wina jest liczba hektolitrów gotowego wyrobu.

4. Stawka akcyzy na wino wynosi 136,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu.

Art. 95.

1. Napojami fermentowanymi w rozumieniu ustawy są:

- 1) musujące napoje fermentowane – wszelkie wyroby objęte pozycją CN 2206 00 oraz wyroby oznaczone kodami CN 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 i objęte pozycją 2205, niewymienione w art. 94, które znajdują się w butelkach zaopatrzonych w korek w kształcie grzybka, umocowany za pomocą węzłów lub spinek, albo cechują się ciśnieniem wynoszącym co najmniej 3 bary, spowodowanym obecnością dwutlenku węgla w roztworze, oraz:
 - a) mają rzeczywistą objętościową moc alkoholu przekraczającą 1,2% objętości, lecz nieprzekraczającą 13% objętości, albo
 - b) mają rzeczywistą objętościową moc alkoholu przekraczającą 13% objętości, lecz nieprzekraczającą 15% objętości.

– pod warunkiem że cały alkohol etylowy zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji.

2) niemusujące napoje fermentowane – niebędące musującymi napojami fermentowanymi określonymi w pkt 1 – wszelkie wyroby objęte pozycjami CN 2204 i 2205, z wyjątkiem wyrobów określonych w art. 94 ust. 1, oraz wyroby objęte pozycją CN 2206 00, z wyjątkiem wszelkich wyrobów określonych w art. 93 ust. 1:

a) o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2% objętości, lecz nieprzekraczającej 10% objętości, albo

b) o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 10% objętości, lecz nieprzekraczającej 15% objętości.

– pod warunkiem że cały alkohol etylowy zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji;

2. Produkcją napojów fermentowanych w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie lub przetwarzanie napojów fermentowanych, a także ich rozlew.
3. Podstawą opodatkowania napojów fermentowanych jest liczba hektolitrów gotowego wyrobu.
4. Stawka akcyzy na napoje fermentowane wynosi 136,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu.

Art. 96.

1. Wyrobami pośrednimi w rozumieniu ustawy są wszelkie wyroby o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2% objętości, lecz nieprzekraczającej 22% objętości, objęte pozycjami CN 2204, 2205 i 2206 00, z wyjątkiem wyrobów określonych w art. 93–95.
2. Produkcją wyrobów pośrednich w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie lub przetwarzanie wyrobów pośrednich, a także ich rozlew.
3. Podstawą opodatkowania wyrobów pośrednich jest liczba hektolitrów gotowego wyrobu.
4. Stawka akcyzy na wyroby pośrednie wynosi 273,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu.

Rozdział 3

Wyroby tytoniowe

Art. 97.

1. Do wyrobów tytoniowych w rozumieniu ustawy zalicza się bez względu na kod CN:
 - 1) papierosy;
 - 2) tytoń do palenia;
 - 3) cygara i cygaretki.

2. Za papierosy uznaje się:
 - 1) tytoń zrolowany nadający się do palenia w tej postaci, który nie jest cygarami ani cygaretkami w rozumieniu ust. 4;
 - 2) tytoń zrolowany, który w drodze prostej, nieprzemysłowej obróbki jest umieszczany w tutkach z bibuły papierosowej;
 - 3) tytoń zrolowany, który w drodze prostej, nieprzemysłowej obróbki jest owijany w bibułę papierosową.
3. Do celów akcyzy za jeden papieros uznaje się tytoń zrolowany, o którym mowa w ust. 2, o długości nieprzekraczającej 9 centymetrów, wyłączając filtr i ustnik, a w przypadku gdy jego długość jest większa niż 9 centymetrów, za jeden papieros uznaje się każde 9 centymetrów długości tego tytoniu, wyłączając filtr lub ustnik, a także końcowy odcinek tej długości krótszy niż 9 centymetrów.
4. Za cygara lub cygaretki przeznaczone do palenia uznaje się:
 - 1) tytoń zrolowany w całości zrobiony z naturalnego tytoniu;
 - 2) tytoń zrolowany o zewnętrznym owinięciu z naturalnego tytoniu;
 - 3) tytoń zrolowany ze spreparowanym, wymieszanym wkładem, owinięty liściem tytoniu w naturalnym kolorze cygara pokrywającym produkt w całości, łącznie z filtrem, tam gdzie zachodzi taka konieczność, ale nie w przypadku cygar z ustnikiem, gdzie ustnik oraz spoiwo są wykonane z odzysku, kiedy waga jednej sztuki, nie włączając filtra lub ustnika, wynosi nie mniej niż 1,2 grama, i gdzie owijający liść tytoniu jest ułożony w kształcie spirali z kątem ostrym wynoszącym przynajmniej 30° względem pionowej osi cygara;
 - 4) tytoń zrolowany ze spreparowanym, wymieszanym wkładem, owinięty liściem tytoniu w naturalnym kolorze cygara z odzyskanego tytoniu pokrywającym produkt w całości, łącznie z filtrem, tam gdzie zachodzi taka konieczność, ale nie ustnik w przypadku cygar z ustnikiem, gdzie waga sztuki, wyłączając filtr lub ustnik, wynosi przynajmniej 2,3 grama, a obwód równy przynajmniej jednej trzeciej długości wynosi nie mniej niż 34 milimetry.
5. Za tytoń do palenia uznaje się:
 - 1) tytoń, który został pocięty lub inaczej podzielony, skręcony lub sprasowany w postaci bloków oraz nadający się do palenia bez dalszego przetwarzania przemysłowego;
 - 2) odpady tytoniowe oddane do sprzedaży detalicznej, niebędące papierosami, cygarami lub cygaretkami w rozumieniu ust. 2, 3 i 4, a nadające się do palenia.
6. Tytoń do palenia, określony w ust. 5, w którym więcej niż 25% w masie drobin tytoniu ma szerokość cięcia mniejszą niż 1 milimetr, jest uznawany za tytoń drobnokrojony przeznaczony do skręcania papierosów.
7. Produkty składające się w części z substancji innych niż tytoń, lecz poza tym spełniające kryteria ustalone w ust. 4, są traktowane jako cygara i cygaretki, pod warunkiem że posiadają odpowiednio:
 - 1) owinięcie z naturalnego tytoniu;
 - 2) owinięcie i owijkę z tytoniu, oba z ponownie uformowanego tytoniu;
 - 3) owinięcie z ponownie uformowanego tytoniu.

8. Produkty składające się w całości albo w części z substancji innych niż tytoń, lecz poza tym spełniające kryteria ustalone w ust. 2, 3 lub 5, są traktowane jako papierosy i tytoń do palenia. Jednakże nie traktuje się jako wyrobów tytoniowych produktów, które nie zawierają tytoniu i są wykorzystywane wyłącznie w celach medycznych.

Art. 98.

1. Produkcją wyrobów tytoniowych w rozumieniu ustawy jest ich wytwarzanie, przetwarzanie, a także pakowanie.
2. Stawki akcyzy na wyroby tytoniowe wynoszą:
 - 1) na papierosy, z zastrzeżeniem ust. 10 – 138,50 zł za każde 1000 sztuk i 31,41% maksymalnej ceny detalicznej;
 - 2) na tytoń do palenia, z zastrzeżeniem ust. 10 – 95,00 zł za każdy 1 kilogram i 31,41% maksymalnej ceny detalicznej;
 - 3) na cygara i cygaretki – 235,00 zł za każde 1000 sztuk.
3. Na papierosy lub tytoń do palenia nieobjęte obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy i nieoznaczone maksymalną ceną detaliczną stawki akcyzy wynoszą :
 - 1) na papierosy – 300,00 zł za każde 1000 sztuk;
 - 2) na tytoń do palenia – 200,00 zł za każdy 1 kilogram.
4. Minimalna stawka akcyzy na papierosy wynosi 100% całkowitej kwoty akcyzy, naliczonej od ceny równej najpopularniejszej kategorii cenowej.
5. Najpopularniejszą kategorią cenową jest, ustalana na dany rok kalendarzowy, cena stosowana w obrocie dla grupy papierosów o największej sprzedaży w okresie 10 miesięcy (od stycznia do października) poprzedniego roku kalendarzowego, obliczana według ilości sprzedanych papierosów, na podstawie maksymalnych cen detalicznych, w przeliczeniu na 1000 sztuk.
6. Za maksymalną cenę detaliczną przyjmuje się cenę wyznaczoną i wydrukowaną przez producenta, importera lub podmiot dokonujący nabycia wewnątrzspółnotowego na opakowaniu jednostkowym papierosów lub tytoniu do palenia, z zastrzeżeniem ust. 9.
7. Producent, importer lub podmiot dokonujący nabycia wewnątrzspółnotowego papierosów lub tytoniu do palenia, przeznaczonych do sprzedaży na terytorium kraju, jest obowiązany wyznaczyć i wydrukować maksymalną cenę detaliczną na opakowaniu jednostkowym tych wyrobów.
8. W przypadku importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego papierosów lub tytoniu do palenia znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych maksymalną ceną detaliczną, stosuje się odpowiednio stawki akcyzy w wysokości określonej w ust. 2 pkt 1 i 2, przy czym za maksymalną cenę detaliczną przyjmuje się trzykrotną wartość najpopularniejszej kategorii cenowej, przeliczonej na jednostkę 1000 sztuk dla papierosów, a dla tytoniu do palenia, przyjmując założenie, iż jednostka 1000 sztuk papierosów odpowiada 1 kilogramowi tytoniu do palenia.
9. W przypadku nabycia lub posiadania papierosów lub tytoniu do palenia znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w opakowaniach jednostko-

wych nieoznaczonych albo oznaczonych maksymalną ceną detaliczną, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony, stosuje się odpowiednio stawki akcyzy w wysokości określonej w ust. 2 pkt 1 i 2, przy czym za maksymalną cenę detaliczną przyjmuje się trzykrotną wartość najpopularniejszej kategorii cenowej, przeliczonej na jednostkę 1000 sztuk dla papierosów, a dla tytoniu do palenia, przyjmując założenie, iż jednostka 1000 sztuk papierosów odpowiada 1 kilogramowi tytoniu do palenia.

10. W przypadku, o którym mowa w art. 8 ust. 5, stosuje się stawkę akcyzy w wysokości 70% maksymalnej ceny detalicznej wydrukowanej na opakowaniu jednostkowym.
11. Producent, importer, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego papierosów są obowiązani do sporządzania i przekazywania ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych informacji o wielkości sprzedaży poszczególnych marek papierosów oznaczonych maksymalną ceną detaliczną w okresie 10 miesięcy (od stycznia do października) danego roku kalendarzowego.
12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, termin, formę przekazywania oraz zakres informacji, o których mowa w ust. 11, uwzględniając potrzebę ustalenia najpopularniejszej kategorii cenowej.
13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, najpopularniejszą kategorię cenową, przed końcem roku poprzedzającego rok, na który jest ustalana.

Dział V

Opodatkowanie akcyzą samochodów osobowych

Art. 99.

1. W przypadku samochodu osobowego przedmiotem opodatkowania akcyzą jest:
 - 1) import samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym;
 - 2) nabycie wewnątrzwspólnotowe samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym;
 - 3) pierwsza sprzedaż na terytorium kraju samochodu osobowego niezarejestrowanego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym:
 - a) wyprodukowanego na terytorium kraju,
 - b) od którego nie została zapłacona akcyza z tytułu czynności, o których mowa w pkt 1 albo 2.
2. W przypadku samochodu osobowego przedmiotem opodatkowania akcyzą jest również sprzedaż na terytorium kraju samochodu osobowego niezarejestrowanego na terytorium kraju, następująca po sprzedaży, o której mowa w ust. 1 pkt 3, jeżeli wcześniej akcyza nie została zapłacona w należnej wysokości a w wyniku kontroli

podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony.

3. Jeżeli w stosunku do samochodu osobowego powstał obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem jednej z czynności podlegającej opodatkowaniu to nie powstaje obowiązek podatkowy na podstawie innej czynności podlegającej opodatkowaniu, jeżeli kwota akcyzy została określona lub zadeklarowana w należytym wysokości.
4. Samochody osobowe są to pojazdy samochodowe i pozostałe pojazdy mechaniczne objęte pozycją CN 8703 przeznaczone zasadniczo do przewozu osób, inne niż objęte pozycją 8702, włącznie z samochodami osobowo-towarowymi (kombi) oraz samochodami wyścigowymi, z wyłączeniem skuterów śnieżnych o kodzie CN 8703 10 11, pojazdów typu meleks o kodzie CN 8703 10 18 oraz pojazdów typu quad o kodzie CN 8703 10 18.
5. Na potrzeby niniejszego działu za sprzedaż samochodu osobowego uznaje się jego:
 - 1) sprzedaż, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny;
 - 2) zamianę, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny;
 - 3) wydanie w zamian za wierzytelności;
 - 4) wydanie w miejsce świadczenia pieniężnego;
 - 5) darowiznę, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny;
 - 6) wydanie w zamian za dokonanie określonej czynności;
 - 7) przekazanie lub wykorzystanie na potrzeby reprezentacji albo reklamy;
 - 8) przekazanie przez podatnika na potrzeby osobiste podatnika, współników, udziałowców, akcjonariuszy, członków spółdzielni i ich domowników, członków organów stanowiących osób prawnych, członków stowarzyszenia, a także zatrudnionych przez niego pracowników oraz byłych pracowników;
 - 9) użycie na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej.
6. Do opodatkowania akcyzą samochodów osobowych stosuje się odpowiednio art. 14 ust. 1–4, 6–8, 10 i 11, art. 16, art. 17 ust. 1 i 2, art. 18, przepisy wydane na podstawie art. 19, art. 20 ust. 5 oraz art. 26–28.

Art. 100.

1. Obowiązek podatkowy z tytułu importu samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym powstaje z dniem powstania długu celnego w rozumieniu przepisów prawa celnego.
2. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym powstaje z dniem:
 - 1) przemieszczenia samochodu osobowego z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju – jeżeli nabycie prawa rozporządzania samochodem oso-

- bowym jak właściciel nastąpiło przed przemieszczeniem samochodu na terytorium kraju;
- 2) nabycia prawa rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel – jeżeli nabycie prawa rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel nastąpiło po przemieszczeniu samochodu osobowego na terytorium kraju;
 - 3) złożenia wniosku o rejestrację samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym – jeżeli podmiot występujący z wnioskiem o rejestrację na terytorium kraju nabytego wewnątrzspółnotowo samochodu osobowego nie jest jego właścicielem.
3. Obowiązek podatkowy z tytułu sprzedaży na terytorium kraju samochodu osobowego niezarejestrowanego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym powstaje z dniem wydania, a w przypadkach, o których mowa w art. 99 ust. 5 pkt 2–9, z dniem wykonania tych czynności.
 4. Jeżeli sprzedaż samochodu osobowego powinna być potwierdzona fakturą, obowiązek podatkowy powstaje z dniem wystawienia faktury, nie później jednak niż w 7. dniu, licząc od dnia wydania, a w przypadkach, o których mowa w art. 99 ust. 5 pkt 2–9, z dniem wykonania tych czynności. Sprzedawca jest obowiązany do wykazania na wystawionej fakturze kwoty akcyzy od dokonanej sprzedaży.
 5. Jeżeli nie można określić dnia, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu danej czynności podlegającej opodatkowaniu, o której mowa w art. 99 ust. 1 lub ust. 2, za datę jego powstania uznaje się dzień, w którym uprawniony organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej stwierdził dokonanie czynności podlegającej opodatkowaniu.

Art. 101.

1. Podatnikiem jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności, o których mowa w art. 99 ust. 1 lub 2.
2. W przypadkach, o których mowa w art. 100 ust. 2 pkt 1 i 2, jeżeli przemieszczenia samochodu osobowego z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju dokonał inny podmiot niż podmiot, który nabył prawo rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel, podatnikiem jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która nabyła prawo rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel.
3. W przypadku, o którym mowa w art. 100 ust. 2 pkt 3, podatnikiem jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która wystąpiła o rejestrację tego samochodu na terytorium kraju, zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.

Art. 102.

1. Organy egzekucyjne, określone w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, oraz komornicy sądowi wykonujący czynności egzekucyjne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cy-

wilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.¹³⁾), są płatnikami akcyzy od sprzedaży, dokonywanej w trybie egzekucji, samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, od którego akcyza nie została zapłacona.

2. Płatnik akcyzy od sprzedaży, dokonywanej w trybie egzekucji, samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, jest obowiązany obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej w terminie do 7. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym sprzedano samochód, a także przekazać w tym terminie do właściwego naczelnika urzędu celnego deklarację o wysokości pobranej i wpłaconej akcyzy według ustalonego wzoru.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych zawartych w deklaracji o wysokości akcyzy pobranej i wpłaconej przez płatnika oraz wzór tej deklaracji, zamieszczając objaśnienia co do sposobu prawidłowego składania deklaracji oraz informacje o miejscu ich składania, jak również zapewniając możliwość prawidłowego obliczenia kwoty akcyzy.

Art. 103.

1. Podstawą opodatkowania w przypadku samochodu osobowego jest:

¹³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191 i 1193 i Nr 122, poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069, 1070 i 1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 138, poz. 1546, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764, Nr 126, poz. 1069 i 1070, Nr 129, poz. 1102, Nr 153, poz. 1271, Nr 219, poz. 1849 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 41, poz. 360, Nr 42, poz. 363, Nr 60, poz. 535, Nr 109, poz. 1035, Nr 119, poz. 1121, Nr 130, poz. 1188, Nr 139, poz. 1323, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 9, poz. 75, Nr 11, poz. 101, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 871, Nr 93, poz. 891, Nr 121, poz. 1264, Nr 162, poz. 1691, Nr 169, poz. 1783, Nr 172, poz. 1804, Nr 204, poz. 2091, Nr 210, poz. 2135, Nr 236, poz. 2356 i Nr 237, poz. 2384, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 22, poz. 185, Nr 86, poz. 732, Nr 122, poz. 1024, Nr 143, poz. 1199, Nr 150, poz. 1239, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1413 i 1417, Nr 172, poz. 1438, Nr 178, poz. 1478, Nr 183, poz. 1538, Nr 264, poz. 2205 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 66, poz. 466, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 186, poz. 1379, Nr 208, poz. 1537 i 1540, Nr 226, poz. 1656 i Nr 235, poz. 1699, z 2007 r. Nr 7, poz. 58, Nr 47, poz. 319, Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 662, Nr 106, poz. 731, Nr 112, poz. 766 i 769, Nr 115, poz. 794, Nr 121, poz. 831, Nr 123, poz. 849, Nr 176, poz. 1243, Nr 181, poz. 1287, Nr 192, poz. 1378 i Nr 247, poz. 1845 oraz z 2008 r. Nr 59, poz. 367, Nr 96, poz. 609 i 619, Nr 110, poz. 706, Nr 116, poz. 731, Nr 119, poz. 772, Nr 120, poz. 779, Nr 122, poz. 796 i Nr 171, poz. 1056.

- 1) kwota należna z tytułu sprzedaży samochodu osobowego na terytorium kraju pomniejszona o kwotę podatku od towarów i usług oraz o kwotę akcyzy należne od tego samochodu osobowego;
 - 2) kwota, jaką podatnik jest obowiązany zapłacić za samochód osobowy – w przypadku jego nabycia wewnątrzspółnotowego, z tym że w przypadku, o którym mowa w art. 100 ust. 2 pkt 3, podstawą opodatkowania jest średnia wartość rynkowa samochodu osobowego pomniejszona o kwotę podatku od towarów i usług oraz o kwotę akcyzy;
 - 3) wartość celna samochodu osobowego powiększona o należne cło – w przypadku importu tego samochodu, z zastrzeżeniem ust. 2–5.
2. W przypadku samochodu osobowego, wobec którego mają zastosowanie przepisy dotyczące procedury uszlachetnienia biernego, podstawą opodatkowania jest różnica między wartością celną produktów kompensacyjnych lub zamiennych dopuszczonych do obrotu a wartością produktów wywiezionych czasowo, powiększona o należne cło.
 3. Podstawą opodatkowania z tytułu importu samochodu osobowego objętego procedurą odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych lub procedurą przetwarzania pod kontrolą celną jest wartość celna powiększona o cło, które byłoby należne, gdyby samochód ten był objęty procedurą dopuszczenia do obrotu.
 4. Podstawa opodatkowania w przypadku importu samochodu osobowego obejmuje również prowizję oraz koszty transportu i ubezpieczenia, jeżeli nie zostały do niej włączone, a zostały już poniesione do pierwszego miejsca przeznaczenia na terytorium kraju. Przez pierwsze miejsce przeznaczenia rozumie się miejsce wymienione w dokumencie przewozowym lub innym dokumencie, na podstawie którego samochód jest importowany.
 5. Do podstawy opodatkowania z tytułu importu samochodu osobowego dolicza się określone w odrębnych przepisach opłaty oraz inne należności, jeżeli organy celne mają obowiązek pobierać te należności z tytułu importu samochodu.
 6. Podstawą opodatkowania z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego samochodu osobowego dopuszczonego wcześniej do obrotu w innym państwie członkowskim Wspólnoty Europejskiej zgodnie z przepisami celnymi, ale niezarejestrowanego na terytorium innego państwa członkowskiego jest wartość, o której mowa w ust. 1 pkt 3, z uwzględnieniem prowizji, kosztów transportu i ubezpieczenia, jeżeli nie zostały uwzględnione w cenie, ale zostały już poniesione do miejsca, w którym nastąpiło objęcie towaru procedurą celną.
 7. Jeżeli nie można określić kwot, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w szczególności w przypadku darowizny samochodu osobowego, za podstawę opodatkowania przyjmuje się średnią wartość rynkową samochodu osobowego na rynku krajowym, pomniejszoną o kwotę podatku od towarów i usług oraz o kwotę akcyzy.
 8. Jeżeli wysokość podstawy opodatkowania w przypadku czynności, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, bez uzasadnionej przyczyny znacznie odbiega od średniej wartości rynkowej tego samochodu osobowego, organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej wzywa podatnika do zmiany wysokości podstawy opodatkowania lub wskazania przyczyn uzasadniających podanie jej wysokości w kwocie znacznie odbiegającej od średniej wartości rynkowej samochodu osobowego.

9. W razie nieudzielenia odpowiedzi, niedokonania zmiany wysokości podstawy opodatkowania lub niewskazania przyczyn, które uzasadniają podanie jej wysokości znacznie odbiegającej od średniej wartości rynkowej samochodu osobowego, organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej określi wysokość podstawy opodatkowania.
10. Jeżeli wysokość podstawy opodatkowania ustalona z uwzględnieniem opinii biegłego odbiega co najmniej o 33% od zadeklarowanej podstawy opodatkowania, koszty opinii biegłego lub biegłych ponosi podatnik.
11. Średnią wartością rynkową samochodu osobowego jest wartość ustalana na podstawie notowanej na rynku krajowym, w dniu powstania obowiązku podatkowego, średniej ceny zarejestrowanego na terytorium kraju samochodu osobowego tej samej marki, tego samego modelu, rocznika oraz - jeżeli jest to możliwe do ustalenia - z tym samym wyposażeniem i o przybliżonym stanie technicznym, co nabyty na terytorium kraju lub nabyty wewnątrzspółnotowo samochód osobowy.
12. Do przeliczenia podstawy opodatkowania wyrażonej w walucie obcej stosuje się bieżący kurs średni waluty obcej wyliczony i ogłoszony przez Narodowy Bank Polski w dniu powstania obowiązku podatkowego.
13. W przypadku gdy w dniu powstania obowiązku podatkowego nie został wyliczony i ogłoszony przez Narodowy Bank Polski bieżący kurs średni waluty obcej, do przeliczenia podstawy opodatkowania wyrażonej w walucie obcej stosuje się ostatni, przed dniem powstania obowiązku podatkowego, bieżący kurs średni wyliczony i ogłoszony przez Narodowy Bank Polski.

Art. 104.

Stawka akcyzy na samochody osobowe wynosi:

- 1) 13,6 % podstawy opodatkowania – dla samochodów osobowych o pojemności silnika powyżej 2.000 centymetrów sześciennych;
- 2) 3,1 % podstawy opodatkowania – dla pozostałych samochodów osobowych.

Art. 105.

1. Podatnik z tytułu sprzedaży na terytorium kraju samochodu osobowego jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego:
 - 1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracje podatkowe w sprawie akcyzy, według ustalonego wzoru,
 - 2) obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej – za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy.
2. Podatnik z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego samochodu osobowego jest obowiązany po dokonaniu jego przemieszczenia na terytorium kraju, bez wezwania organu podatkowego złożyć deklarację uproszczoną, według ustalonego wzoru, właściwemu naczelnikowi urzędu celnego w terminie 14 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego, nie później jednak niż w dniu rejestracji samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.

3. Podatnik z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego samochodu osobowego jest obowiązany po dokonaniu jego przemieszczenia na terytorium kraju, bez wezwania organu podatkowego dokonać obliczenia i zapłaty na rachunek właściwej izby celnej, akcyzy w terminie 30 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego, nie później jednak niż w dniu rejestracji samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory:
 - 1) deklaracji podatkowych, o których mowa w ust. 1,
 - 2) deklaracji uproszczonych, o których mowa w ust. 2- wraz z objaśnieniami co do sposobu prawidłowego składania tych deklaracji, informacje o terminach i miejscu ich składania, pouczenie, że deklaracje stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, jak również zapewniając możliwość prawidłowego obliczenia wysokości akcyzy.

Art. 106.

1. Podmiotowi, który nabył prawo rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel, i który dokonuje dostawy wewnątrzspółnotowej albo eksportu niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym samochodu osobowego, od którego akcyza została zapłacona na terytorium kraju, lub jeżeli w jego imieniu ta dostawa albo eksport są realizowane, przysługuje zwrot akcyzy na wniosek, złożony właściwemu naczelnikowi urzędu celnego w terminie roku od dnia dokonania dostawy wewnątrzspółnotowej albo eksportu tego samochodu osobowego.
2. Zwrotowi nie podlega akcyza w kwocie niższej niż minimalna kwota zwrotu.
3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany posiadać dokumenty potwierdzające dokonanie dostawy wewnątrzspółnotowej albo eksportu, którymi są w szczególności: dokumenty przewozowe, celne, faktura i specyfikacja dostawy oraz inne dokumenty handlowe związane z dostawą wewnątrzspółnotową albo eksportem.
4. Do wniosku o zwrot załącza się dowód zapłaty akcyzy na terytorium kraju lub fakturę z wykazaną kwotą akcyzy oraz dokumenty potwierdzające dokonanie dostawy wewnątrzspółnotowej albo eksportu, o których mowa w ust. 3.
5. Organami podatkowymi właściwymi w sprawie zwrotu akcyzy w przypadku dostawy wewnątrzspółnotowej albo eksportu samochodu osobowego, od którego akcyza została zapłacona na terytorium kraju, są naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej, u których dokonano rozliczenia i zapłaty akcyzy z tytułu ostatniej czynności podlegającej opodatkowaniu, której przedmiotem był ten samochód osobowy.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb zwrotu akcyzy od samochodu osobowego, minimalną kwotę zwrotu akcyzy, wzór wniosku o zwrot akcyzy oraz terminy zwrotu akcyzy, uwzględniając konieczność prawidłowego określenia kwot zwracanej akcyzy oraz ekonomiczną opłacalność dokonania zwrotu akcyzy.

Art. 107.

1. Podmiot dokonujący nabyć wewnątrzwspólnotowych lub dostaw wewnątrzwspólnotowych samochodów osobowych w ramach prowadzonej działalności gospodarczej jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego informacje podsumowujące o dokonanych nabyciach wewnątrzwspólnotowych i dostawach wewnątrzwspólnotowych, zwane dalej „informacjami podsumowującymi”, według ustalonego wzoru, za okresy kwartalne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym dokonano dostawy wewnątrzwspólnotowej albo w którym powstał obowiązek podatkowy – w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego.
2. Informacja podsumowująca zawiera dane identyfikacyjne podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, określenie liczby samochodów osobowych, pojemności silnika, dane identyfikacyjne odbiorcy – w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej oraz dostawcy – w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego, łączną wartość samochodów osobowych będących przedmiotem nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej.
3. W przypadku stwierdzenia błędów w złożonych informacjach podsumowujących, podmiot, który złożył informację podsumowującą, jest obowiązany złożyć niezwłocznie korektę informacji podsumowującej.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór informacji podsumowującej wraz z objaśnieniami co do sposobu prawidłowego jej wypełniania, terminu i miejsca składania, uwzględniając konieczność umożliwienia złożenia korekty oraz zapewnienia informacji dotyczących liczby nabywanych lub dostarczanych wewnątrzwspólnotowo samochodów osobowych.

Art. 108.

1. W przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, właściwy naczelnik urzędu celnego jest obowiązany, dla celów związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju, do wydania podatnikowi, na jego wniosek, dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju, z zastrzeżeniem art. 109 ust. 6 i art. 110 ust. 4.
2. Dla celów związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, naczelnik urzędu celnego jest obowiązany wydać na wniosek zainteresowanego podmiotu dokument potwierdzający brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju, z zastrzeżeniem art. 109 ust. 6 i art. 110 ust. 4.
3. W przypadku sprzedaży nabytego wewnątrzwspólnotowo samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju, sprzedawca jest obowiązany przekazać nabywcy dokument potwierdzający zapłatę akcyzy na terytorium kraju lub dokument potwierdzający brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając zasady rejestracji samochodów osobowych oraz konieczność identyfikacji samochodów osobowych.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb obiegu dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając sytuację na rynku w zakresie obrotu samochodami osobowymi, potrzeby dokumentowania zapłaty akcyzy oraz braku obowiązku zapłaty akcyzy.

Art. 109.

1. Zwalnia się od akcyzy samochód osobowy przywożony przez osobę fizyczną przybywającą na terytorium kraju na pobyt stały lub powracającą z czasowego pobytu z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:
 - 1) samochód osobowy jest przeznaczony do użytku osobistego tej osoby;
 - 2) samochód osobowy służył do użytku osobistego tej osoby w miejscu poprzedniego jej pobytu w państwie członkowskim Wspólnoty Europejskiej przez okres co najmniej 6 miesięcy przed zmianą miejsca pobytu;
 - 3) osoba ta przedstawi właściwemu naczelnikowi urzędu celnego dowód potwierdzający spełnienie warunku, o którym mowa w pkt 2;
 - 4) samochód osobowy nie zostanie sprzedany, wynajęty lub w jakikolwiek inny sposób oddany do użytku osobie trzeciej przez okres 12 miesięcy, licząc od dnia jego przywozu na terytorium kraju;
 - 5) samochód osobowy został nabyty lub wprowadzony do obrotu zgodnie z przepisami dotyczącymi opodatkowania obowiązującymi w państwie członkowskim Wspólnoty Europejskiej, w którym osoba fizyczna miała miejsce zamieszkania, a przy wywozie nie zastosowano zwolnienia od akcyzy lub zwrotu podatku.
2. Zwalnia się od akcyzy samochód osobowy przywożony przez osobę fizyczną przybywającą z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju na pobyt stały w związku z zawarciem związku małżeńskiego, jeżeli łącznie są spełnione warunki, o których mowa w ust. 1, oraz przywóz następuje w okresie 2 miesięcy przed przewidywaną datą zawarcia związku małżeńskiego albo 4 miesięcy po dacie zawarcia tego związku małżeńskiego.
3. Osoba fizyczna, o której mowa w ust. 2, jest obowiązana do przedłożenia właściwemu naczelnikowi urzędu celnego dowodu zawarcia związku małżeńskiego w okresie 4 miesięcy od daty jego zawarcia.
4. Zwalnia się od akcyzy samochód osobowy przywożony przez osobę fizyczną, która nabyła w drodze dziedziczenia prawo własności lub prawo użytkowania tego samochodu osobowego na terytorium państwa członkowskiego, pod warunkiem że osoba ta przedstawi właściwemu naczelnikowi urzędu celnego dokument stwierdzający prawo własności lub prawo użytkowania samochodu osobowego nabyte w drodze dziedziczenia potwierdzony przez notariusza lub inne właściwe władze, a także że samochód osobowy jest przywożony na terytorium kraju nie później niż w terminie 2 lat, licząc od daty wejścia w posiadanie tego samochodu.
5. Warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, nie stosuje się do członków służby zagranicznej i żołnierzy zawodowych wyznaczonych do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami kraju, jeżeli przedstawiają dokumenty potwierdzające zatrudnienie w placówce zagranicznej Rzeczypospolitej Polskiej lub oddelegowa-

nie do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami kraju – w przypadku gdy nie istnieje możliwość zarejestrowania w kraju samochodów osobowych używanych przez te podmioty na terytoriach państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej, z których powracają.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, 2 i 4, właściwy naczelnik urzędu celnego wydaje zaświadczenie stwierdzające zwolnienie od akcyzy.
7. W przypadku przywozu, o którym mowa w ust. 1 i 2, z terytorium państwa członkowskiego, samochód osobowy jest zwolniony od akcyzy, jeżeli został przywieziony przed upływem 12 miesięcy od dnia osiedlenia się osoby fizycznej na terytorium kraju.
8. Za miejsce stałego pobytu uznaje się miejsce, w którym osoba fizyczna przebywa przez co najmniej 185 dni w roku kalendarzowym ze względu na swoje więzi osobiste i zawodowe. W przypadku osoby niezwiązanej z tym miejscem zawodowo na osobiste powiązania wskazuje istnienie ścisłych więzi pomiędzy tą osobą a miejscem, w którym mieszka. Jednakże za miejsce stałego pobytu osoby związanej zawodowo z miejscem innym niż miejsce powiązań osobistych, i z tego względu przebywającej na zmianę w różnych miejscach na terytoriach dwóch lub więcej państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej, uznaje się miejsce, z którym jest związana osobiście, pod warunkiem że regularnie tam powraca. Ten ostatni warunek nie musi być spełniony, jeśli osoba mieszka na terytorium państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej w celu wypełnienia zadania w określonym czasie. Studia wyższe bądź nauka w szkole poza miejscem stałego pobytu nie stanowią zmiany miejsca stałego pobytu.
9. Przepisy ust. 1–8 stosuje się również do osób fizycznych przybywających na terytorium kraju na pobyt stały lub powracających z czasowego pobytu z terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Art. 110.

1. Zwalnia się od akcyzy:

- 1) samochód osobowy przywożony czasowo do celów prywatnych przez osobę fizyczną przybywającą na terytorium kraju z terytorium państwa członkowskiego, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:
 - a) osoba fizyczna ma miejsce stałego pobytu, w rozumieniu art. 109 ust. 8, na terytorium państwa członkowskiego,
 - b) samochód osobowy jest przeznaczony do użytku osobistego tej osoby,
 - c) termin czasowego przywozu samochodu osobowego nie przekroczy 6 miesięcy w 12-miesięcznym okresie,
 - d) samochód osobowy nie zostanie sprzedany, wynajęty lub w jakikolwiek inny sposób oddany do użytku osobie trzeciej w okresie czasowego przywozu, jednakże samochód osobowy należący do przedsiębiorstwa wynajmującego z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego może być podnajmowany w celu jego ponownego przywozu, jeżeli znajduje się na terytorium innego państwa członkowskiego na skutek wykonania umowy najmu, która na terytorium tego państwa członkowskiego została zreali-

zowana; samochód może też być zwrócony na terytorium państwa członkowskiego przez pracownika przedsiębiorstwa wynajmującego, na terytorium którego został wynajęty, także w przypadku gdy pracownik ma miejsce zamieszkania na terytorium kraju;

- 2) samochód osobowy przywożony czasowo do celów zawodowych przez osobę fizyczną przybywającą na terytorium kraju z terytorium państwa członkowskiego, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:
 - a) osoba fizyczna ma miejsce stałego pobytu, w rozumieniu art. 109 ust. 8, na terytorium państwa członkowskiego,
 - b) termin czasowego przywozu samochodu osobowego nie przekroczy 6 miesięcy w 12-miesięcznym okresie,
 - c) samochód osobowy nie będzie służył na terytorium kraju do odpłatnego transportu osób ani do odpłatnego lub nieodpłatnego transportu towarów do celów przemysłowych lub handlowych,
 - d) samochód osobowy nie zostanie sprzedany, wynajęty lub w jakikolwiek inny sposób oddany do użytku osobie trzeciej w okresie czasowego przywozu,
 - e) samochód osobowy został nabyty lub wprowadzony do obrotu zgodnie z przepisami dotyczącymi opodatkowania obowiązującymi na terytorium państwa członkowskiego, na terytorium którego osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania, a przy wywozie nie zastosowano zwolnienia od akcyzy lub zwrotu podatku, z zastrzeżeniem ust. 2;
 - 3) samochód osobowy przywożony czasowo, zarejestrowany na terytorium państwa członkowskiego, w którym użytkownik ma miejsce zamieszkania, używany w regularnych podróżach z miejsca zamieszkania do miejsca pracy na terytorium kraju, jeżeli łącznie są spełnione warunki określone w pkt 2 lit. a i c-e;
 - 4) samochód osobowy przywożony czasowo, zarejestrowany na terytorium państwa członkowskiego, w którym student ma miejsce zamieszkania, używany przez niego na terytorium kraju, w którym przebywa on wyłącznie w celu studiowania, jeżeli łącznie są spełnione warunki określone w pkt 2 lit. a i c-e.
2. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e, uważa się za spełniony, jeżeli samochód osobowy posiada urzędowy znak rejestracyjny państwa członkowskiego, na terytorium którego został zarejestrowany, z wyłączeniem tymczasowych znaków rejestracyjnych. W przypadku samochodu osobowego zarejestrowanego na terytorium państwa członkowskiego, na terytorium którego wydanie urzędowych znaków rejestracyjnych nie stanowi dowodu, że samochód osobowy został nabyty lub wprowadzony do obrotu zgodnie z przepisami dotyczącymi opodatkowania obowiązującymi na terytorium państwa członkowskiego, użytkownik powinien wykazać w inny sposób, że wymagane podatki lub opłaty zostały zapłacone.
3. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest bezterminowe.
4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściwy naczelnik urzędu celnego wydaje na wniosek zainteresowanego podmiotu zaświadczenie stwierdzające zwolnienie od akcyzy.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, miejsce stałego pobytu na terytorium państwa członkowskiego ustala się na podstawie dokumentów, w szczególności dowodu tożsamości lub innego dokumentu urzędowego. W przypadku wątpliwości dotyczących spełnienia warunku posiadania miejsca stałego pobytu, zwolnienie od akcyzy następuje pod warunkiem wpłacenia kaucji pieniężnej w walucie polskiej, w wysokości kwoty akcyzy, która byłaby należna.
6. Zwrot kaucji następuje w terminie dwóch miesięcy od dnia przedstawienia dowodu stwierdzającego posiadanie miejsca stałego pobytu na terytorium innego państwa członkowskiego. Od kwoty zwracanej kaucji nie przysługują odsetki.
7. W przypadku nieprzedstawienia dowodu stwierdzającego posiadanie miejsca stałego pobytu w terminie dwunastu miesięcy od dnia powstania obowiązku podatkowego, właściwy naczelnik urzędu celnego zalicza kaucję na poczet kwoty należnej akcyzy.
8. Przepisy ust. 1–7 stosuje się również do osób fizycznych przybywających na terytorium kraju z terytorium państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.
9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, tryb i terminy zwrotu kaucji, uwzględniając konieczność zabezpieczenia wykonania zobowiązań podatkowych w akcyzie.

Art. 111.

1. Zwalnia się od akcyzy samochód osobowy przywożony spoza terytorium państw członkowskich oraz państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przez osobę fizyczną przybywającą na terytorium kraju na pobyt stały lub powracającą z czasowego pobytu z terytorium tych państw, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:
 - 1) samochód osobowy jest przeznaczony do użytku osobistego tej osoby;
 - 2) samochód osobowy służył do użytku osobistego tej osoby w miejscu poprzedniego jej pobytu poza terytorium państwa członkowskiego lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przez okres co najmniej 6 miesięcy przed zmianą miejsca pobytu;
 - 3) osoba ta przedstawi właściwemu naczelnikowi urzędu celnego dowód potwierdzający spełnienie warunku, o którym mowa w pkt 2;
 - 4) osoba ta przebywała poza terytorium państwa członkowskiego lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przez okres co najmniej 12 kolejnych miesięcy poprzedzających zmianę miejsca pobytu;
 - 5) samochód osobowy nie zostanie sprzedany, wynajęty lub w jakikolwiek inny sposób oddany do użytku osobie trzeciej przez okres 12 miesięcy od dnia jego przywozu na terytorium kraju.
2. Warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, nie stosuje się do członków służby zagranicznej i żołnierzy zawodowych skierowanych lub wyznaczonych do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami kraju, jeżeli przedstawią doku-

menty potwierdzające zatrudnienie w placówce zagranicznej Rzeczypospolitej Polskiej lub oddelegowanie do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami kraju – w przypadku gdy nie istnieje możliwość zarejestrowania w kraju samochodów osobowych używanych przez te podmioty w państwach, z których powracają.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, zwolnienie od akcyzy obejmuje również samochody osobowe przywożone z terytorium państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, nabywane w drodze powrotnej z terytorium państwa trzeciego.
4. Przepisy art. 109 ust. 7 i 8 stosuje się odpowiednio.

Art. 112.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić zwolnienia samochodów osobowych od akcyzy w przypadku, gdy wynika to z:

- 1) przepisów prawa Wspólnoty Europejskiej,
- 2) umów międzynarodowych,
- 3) zasady wzajemności

– określając szczegółowy zakres oraz warunki i tryb ich stosowania, uwzględniając specyfikę obrotu samochodami osobowymi oraz konieczność zapewnienia właściwej kontroli.

2. Zwolnienia od akcyzy mogą być realizowane przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy.
3. W przypadku zwolnienia od akcyzy realizowanego przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy, właściwy naczelnik urzędu celnego określa, w drodze decyzji, wysokość kwoty zwrotu akcyzy.

Dział VI

Znaki akcyzy

Rozdział 1

Obowiązek oznaczania znakami akcyzy

Art. 113.

Obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy podlegają wyroby akcyzowe określone w załączniku nr 3 do ustawy.

Art. 114.

1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych powierza wytworzenie znaków akcyzy wytwórcy zapewniającemu bezpieczeństwo wytwarzania i przechowywania tych znaków.
2. Wytwórca znaków może zbywać znaki akcyzy wyłącznie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

3. Wytwórca znaków może wydawać znaki akcyzy wyłącznie właściwemu naczelnikom urzędów celnych w sprawach znaków akcyzy lub podmiotom przez nich upoważnionym.

Art. 115.

1. Obowiązek oznaczania wyrobów akcyzowych podatkowymi znakami akcyzy ciąży na zarejestrowanym, zgodnie z art. 16, podmiocie będącym:
 - 1) podmiotem prowadzącym skład podatkowy, z zastrzeżeniem pkt 6;
 - 2) importerem;
 - 3) podmiotem dokonującym nabycia wewnątrzwspólnotowego;
 - 4) przedstawicielem podatkowym;
 - 5) podmiotem dokonującym produkcji wyrobów akcyzowych, o której mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5;
 - 6) właścicielem wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3.
2. Ilekroć w niniejszym dziale jest mowa o importerze rozumie się przez to również podmiot niebędący importerem, lecz na którym ciąży obowiązek uiszczenia cła, o którym mowa w art. 13 ust. 2.
3. Obowiązek oznaczania wyrobów akcyzowych legalizacyjnymi znakami akcyzy powstaje w przypadku wystąpienia poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych nieoznaczonych, oznaczonych nieprawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy, w szczególności znakami uszkodzonymi, w przypadku gdy wyroby te przeznaczone są do dalszej sprzedaży.
4. W przypadku wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 3, posiadacz tych wyrobów, a w odniesieniu do wyrobów akcyzowych zbywanych przez właściwy organ administracji publicznej zgodnie z przepisami o postępowaniu egzekucyjnym w administracji – nabywca tych wyrobów, jest obowiązany zakupić znaki akcyzy i oznaczyć nimi wyroby. Z czynności oznaczania sporządza się protokół.
5. Posiadacz wyrobów, o których mowa w ust. 3, przeznaczonych do dalszej sprzedaży jest obowiązany sporządzić ich spis i przedstawić go do potwierdzenia właściwemu naczelnikowi urzędu celnego.
6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do wyrobów akcyzowych, od których została zapłacona akcyza, ponownie rozlanych lub rozważonych w inne opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych w miejscu ich sprzedaży detalicznej.

Art. 116.

1. Wyroby akcyzowe podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy powinny być prawidłowo oznaczone odpowiednimi podatkowymi znakami akcyzy przed zakończeniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, a w przypadkach, o których mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5, przed przekazaniem do magazynu wyrobów gotowych lub dokonaniem ich sprzedaży.
2. Wyroby akcyzowe podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy nie mogą być, bez ich uprzedniego prawidłowego oznaczenia odpowiednimi podatkowymi znakami akcyzy:

- 1) importowane, chyba że zostaną objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy albo wprowadzone do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego, albo objęte procedurą składu celnego i prawidłowo oznaczone przed zakończeniem procedury zawieszenia poboru akcyzy albo przed objęciem procedurą dopuszczenia do obrotu celem sprzedaży na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy;
 - 2) przemieszczone na terytorium kraju w wyniku nabycia wewnątrzspółnotowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy;
 - 3) przemieszczone na terytorium kraju w procedurze zawieszenia poboru akcyzy w wyniku nabycia wewnątrzspółnotowego przez zarejestrowanego handlowca lub niezarejestrowanego handlowca.
3. Wyroby akcyzowe podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy nie mogą być przedmiotem sprzedaży na terytorium kraju bez ich uprzedniego prawidłowego oznaczenia odpowiednimi znakami akcyzy. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 117.

1. Z obowiązku oznaczania znakami akcyzy zwalnia się wyroby akcyzowe, które są:
 - 1) całkowicie niezdatne do użytku;
 - 2) wyprowadzane ze składu podatkowego i przeznaczone do dokonania dostawy wewnątrzspółnotowej lub na eksport;
 - 3) umieszczane w składzie wolnocłowym lub wolnym obszarze celnym i przeznaczone do sprzedaży w jednostkach handlowych tam usytuowanych;
 - 4) przewożone przez terytorium kraju w ramach procedury tranzytu w rozumieniu przepisów prawa celnego;
 - 5) przewożone z terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego przez terytorium kraju;
 - 6) wyprodukowane na warunkach określonych w art. 46 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5 i przeznaczone do dokonania dostawy wewnątrzspółnotowej lub na eksport.
2. W przypadku importu z obowiązku oznaczania znakami akcyzy zwalnia się wyroby akcyzowe, które są zwolnione od należności celnych przywozowych na podstawie przepisów prawa celnego oraz zwolnione od akcyzy.
3. W przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego z obowiązku oznaczania znakami akcyzy zwalnia się wyroby akcyzowe zwolnione od akcyzy.
4. Podmiot prowadzący skład podatkowy, importer, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzspółnotowego, podmiot dokonujący produkcji, o której mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5, a także właściciel wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, są obowiązani do prowadzenia ewidencji rodzaju, ilości i wartości wyrobów akcyzowych określonych w ust. 1 pkt 1 – 3 i 6.
5. Wyroby akcyzowe określone w ust. 1 pkt 2, 3 i 6 mogą być bez znaków akcyzy wprowadzone ze składu podatkowego, umieszczone w składzie wolnocłowym lub w wolnym obszarze celnym lub wydane z magazynu wyrobów gotowych, pod warunkiem pisemnego powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego przed dniem wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego, umieszcze-

nia wyrobów akcyzowych w składzie wolnoclowym lub w wolnym obszarze celnym lub wydania wyrobów akcyzowych z magazynu wyrobów gotowych. Właściwy naczelnik urzędu celnego może zarządzić konwojowanie wyrobów akcyzowych do granicy terytorium kraju w przypadku ich dostawy wewnątrzspółnotowej lub eksportu albo do momentu umieszczenia ich w składzie wolnoclowym lub wolnym obszarze celnym. Konwojowanie odbywa się na koszt podatnika lub odbiorcy tych wyrobów.

6. Warunkiem zwolnienia z obowiązku oznaczania znakami akcyzy wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1 pkt 4, jest złożenie zabezpieczenia kwoty akcyzy na zasadach i w trybie stosowanych przy zabezpieczaniu należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego.
7. Ewidencja, o której mowa w ust. 4, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego naczelnika urzędu celnego o formie jej prowadzenia.
8. Ewidencja, o której mowa w ust. 4, powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.

Art. 118.

1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, zwolnić z obowiązku oznaczania niektórych wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, w przypadku gdy:
 - 1) uzasadnia to ważny interes państwa lub podmiotów obowiązanych do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy;
 - 2) wynika to z przepisów prawa Wspólnoty Europejskiej lub umów międzynarodowych;
 - 3) wskazuje na to przeznaczenie niektórych wyrobów akcyzowych, w postaci próbek do badań naukowych, laboratoryjnych lub jakościowych.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, określi warunki i tryb ich stosowania oraz okres, na jaki zwolnienie jest wprowadzane, w odniesieniu do poszczególnych grup wyrobów akcyzowych lub ze względu na ich przeznaczenie, biorąc pod uwagę sytuację rynkową w obrocie wyrobami akcyzowymi, specyfikę obrotu tymi wyrobami oraz konieczność zapewnienia kontroli nad tym obrotem.

Rozdział 2

Zasady i tryb nanoszenia znaków akcyzy

Art. 119.

1. Znaki akcyzy mogą mieć w szczególności postać banderol, znaków cechowych lub odcisków pieczęci.
2. Znak akcyzy jest nanoszony na opakowanie jednostkowe wyrobu akcyzowego lub bezpośrednio na wyrób akcyzowy w taki sposób, aby zdjęcie znaku lub otwarcie

opakowania w miejscu przeznaczonym do jego otwierania albo użycie wyrobu powodowały trwałe i widoczne uszkodzenie znaku w sposób uniemożliwiający jego powtórne użycie, chyba że znak akcyzy jest nanoszony bezpośrednio na wyrób akcyzowy w sposób trwały.

3. Opakowanie jednostkowe wyrobu akcyzowego jest to opakowanie samodzielne, bezpośrednio chroniące wyrób akcyzowy:
 - 1) jednorazowego lub wielokrotnego użytku oraz
 - 2) przystosowane lub umożliwiające jego przystosowanie do przechowywania, eksponowania i sprzedaży w nim lub z niego wyrobu akcyzowego, oraz
 - 3) posiadające zamknięcie lub wskazane miejsce i sposób otwierania, które jest lub może być przystosowane do bezpośredniego lub pośredniego spożycia wyrobu albo umożliwia bezpośrednie lub pośrednie spożycie wyrobu, a także
 - 4) przystosowane do pakowania, przechowywania i przewożenia go w opakowaniach zbiorczych lub transportowych.

Art. 120.

1. Właściwy naczelnik urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy w przypadku nietypowych opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych, na pisemny wniosek podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, wskazuje, w drodze decyzji, sposób nanoszenia znaków akcyzy na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe, z uwzględnieniem ogólnych zasad nanoszenia znaków akcyzy.
2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności rodzaj, nazwę i pochodzenie wyrobu akcyzowego, zawartość i rodzaj opakowania jednostkowego wyrobu akcyzowego, szczegółowy sposób naniesienia znaków akcyzy oraz czas, na jaki wydano decyzję.

Art. 121.

1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) postacie znaków akcyzy i ich wzory, kryteria jakościowe znaków akcyzy, elementy znaków akcyzy oraz szczegółowe sposoby ich nanoszenia na typowe dla danego rodzaju wyrobów akcyzowych opakowania jednostkowe;
 - 2) wzór wniosku o wskazanie sposobu nanoszenia znaków akcyzy.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia:
 - 1) konieczność zapewnienia kontroli nad obrotem wyrobami akcyzowymi oraz nad prawidłowością nanoszenia znaków akcyzy;
 - 2) rodzaje wyrobów akcyzowych podlegających obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy;
 - 3) różnorodność stosowanych opakowań jednostkowych;
 - 4) konieczność zastosowania w znakach akcyzy odpowiednich zabezpieczeń.

Art. 122.

1. Znaki akcyzy mogą być zdjęte z opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych lub z wyrobów akcyzowych, na które zostały naniesione, jeżeli wyroby akcyzowe nie będą sprzedawane na terytorium kraju.
2. Zgodę na zdjęcie znaków akcyzy wydaje właściwy naczelnik urzędu celnego na piśmenny wniosek podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy lub właściciela wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy.
3. Zdjęte znaki akcyzy są:
 - 1) zwracane do ich wytwórcy albo
 - 2) niezwłocznie niszczone pod nadzorem właściwego naczelnika urzędu celnego.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) szczegółowe przypadki, w których znaki akcyzy mogą być zdjęte z opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych lub z wyrobów akcyzowych;
 - 2) warunki i tryb zdejmowania znaków akcyzy;
 - 3) wzór wniosku o zdjęcie znaków akcyzy.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4, uwzględni przypadki zwrotu wyrobów akcyzowych w związku z występującymi w nich wadami fizycznymi oraz przypadki wyprowadzenia wyrobów akcyzowych poza terytorium kraju, a także konieczność zapewnienia bezpieczeństwa systemu znaków akcyzy.

Art. 123.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić obowiązek kasowania nanoszonych na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe znaków akcyzy w celu uniemożliwienia ich powtórnego wykorzystania, określając również szczegółowe warunki, sposób i tryb kasowania znaków akcyzy, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia bezpieczeństwa systemu znaków akcyzy.

Rozdział 3

Procedura otrzymywania znaków akcyzy

Art. 124.

1. Podatkowe znaki akcyzy otrzymuje zarejestrowany, zgodnie z art. 16, podmiot będący:
 - 1) podmiotem prowadzącym skład podatkowy, z zastrzeżeniem pkt 6;
 - 2) importerem;
 - 3) podmiotem dokonującym nabycia wewnątrzwspólnotowego;

- 4) przedstawicielem podatkowym;
 - 5) podmiotem dokonującym produkcji, o której mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5;
 - 6) właścicielem wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3.
2. Legalizacyjne znaki akcyzy są sprzedawane:
- 1) posiadaczowi występujących poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych nieoznaczonych, oznaczonych nieprawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy, w szczególności znakami uszkodzonymi;
 - 2) nabywcy wyrobów określonych w pkt 1, zbywanych przez właściwy organ administracji publicznej.
3. Podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy składa wstępne zapotrzebowanie na znaki akcyzy na rok kalendarzowy w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych.
4. W przypadku wystąpienia w ciągu roku kalendarzowego okoliczności uzasadniających złożenie, zmianę lub cofnięcie wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy, podmiot, którego to dotyczy, jest obowiązany, z chwilą powstania tych okoliczności, do niezwłocznego złożenia w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych takiego zapotrzebowania, jego zmiany lub cofnięcia.
5. Niezłożenie wstępnego zapotrzebowania lub zmiany wstępnego zapotrzebowania powoduje, że wynikające z tego skutki braku znaków akcyzy obciążają podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, który nie dopełnił obowiązku w tym zakresie.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, termin składania oraz wzór wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy, uwzględniając konieczność zapewnienia podmiotom obowiązanych do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy odpowiedniej liczby i odpowiednich rodzajów tych znaków.

Art. 125.

1. Decyzję w sprawie wydania podatkowych znaków akcyzy lub sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy wydaje właściwy naczelnik urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy na pisemny wniosek podmiotu obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.
2. Składając wniosek, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca dołącza odpowiednio dokumenty o:
 - 1) zaległościach podatkowych w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa albo ich braku;
 - 2) rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej i posiadaniu zezwolenia, koncesji lub uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej;
 - 3) rejestracji podatkowej, o której mowa w art. 16;

- 4) zgłoszeniu planowanego nabycia wewnątrzspółnotowego – w przypadku, o którym mowa w art. 77 ust. 1 pkt 1;
 - 5) złożonym zabezpieczeniu należności podatkowych;
 - 6) uprawnieniu do:
 - a) prowadzenia składu podatkowego,
 - b) nabywania wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec,
 - c) nabycia wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec,
 - d) wykonywania czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego,
 - e) wyprowadzania ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych jako podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3;
 - 7) posiadanych wyrobach akcyzowych.
3. Przed wydaniem decyzji w sprawie wydania albo sprzedaży znaków akcyzy podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, który złożył wniosek o:
- 1) wydanie podatkowych znaków akcyzy – wpłaca kwotę stanowiącą wartość podatkowych znaków akcyzy oraz kwotę na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy;
 - 2) sprzedaż legalizacyjnych znaków akcyzy – wpłaca należność za te znaki.
4. Kwota wpłacana na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy stanowi co najmniej 80% całkowitych kosztów ich wytworzenia.
5. Wpływy uzyskane ze sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy oraz wpływy z tytułu kwot wpłacanych na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy stanowią dochód budżetu państwa.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość:
- 1) kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy,
 - 2) kwot wpłacanych na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy,
 - 3) należności z tytułu sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy
- uwzględniając konieczność zabezpieczenia wpływów z tytułu akcyzy, wysokość kwot akcyzy od wyrobów akcyzowych objętych obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy oraz koszty wytworzenia znaków akcyzy.

Art. 126.

1. Właściwy naczelnik urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy odmawia wydania lub sprzedaży znaków akcyzy, jeżeli:
 - 1) nie zostanie wpłacona kwota stanowiąca wartość podatkowych znaków akcyzy i kwota na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy lub
 - 2) nie zostanie wniesiona należność za legalizacyjne znaki akcyzy, lub
 - 3) nie zostaną złożone wymagane dokumenty.

2. Właściwy naczelnik urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy, kierując się możliwością ponoszenia przez wnioskodawcę obciążeń z tytułu należności publiczno-prawnych stanowiących dochód budżetu państwa, może odmówić wydania podatkowych znaków akcyzy wnioskodawcy:
 - 1) który ma zaległości podatkowe w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa lub
 - 2) wobec którego jest prowadzone postępowanie egzekucyjne, upadłościowe lub likwidacyjne, z wyjątkiem likwidacji przedsiębiorstwa państwowego w celu jego prywatyzacji.
3. W przypadku odmowy wydania podatkowych znaków akcyzy lub sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy, odpowiednio, kwota stanowiąca wartość podatkowych znaków akcyzy i kwota na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy albo należność za legalizacyjne znaki akcyzy podlegają zwrotowi przez właściwego naczelnika urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy, do którego zostały wpłacone, w terminie 7 dni, licząc od dnia wydania decyzji o odmowie.

Art. 127.

1. Znaki akcyzy są wydawane przez:
 - 1) właściwego naczelnika urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy;
 - 2) wytwórcę znaków akcyzy.
2. Wydanie znaków akcyzy przez właściwego naczelnika urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy lub ich wytwórcę następuje na podstawie upoważnienia do odbioru znaków wydanych przez właściwego naczelnika urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy, na wniosek podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

Art. 128.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzory wniosków o wydanie znaków akcyzy, o sprzedaż znaków akcyzy oraz o wydanie upoważnienia do odbioru znaków akcyzy, a także wzór tego upoważnienia,
 - 2) szczegółowy wykaz i sposób składania dokumentów załączanych przez wnioskodawcę do tych wniosków
- uwzględniając konieczność identyfikacji rodzaju i liczby wydawanych znaków akcyzy oraz identyfikacji podmiotów obowiązujących do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, a także częstotliwość składania wniosków.

Rozdział 4

Prawa i obowiązki wynikające ze stosowania znaków akcyzy

Art. 129.

1. Znaków akcyzy oraz upoważnień do odbioru znaków akcyzy nie można zbywać lub na jakichkolwiek innych zasadach odstępować lub przekazywać odpłatnie albo nieodpłatnie innym podmiotom, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.
2. Znaki akcyzy są zwracane:
 - 1) właściwemu naczelnikowi urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy, od którego odebrano te znaki;
 - 2) wytwórcy znaków akcyzy.
3. Importer, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego oraz przedstawiciel podatkowy mogą przekazać znaki akcyzy podmiotowi mającemu siedzibę poza terytorium kraju w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe, będące przedmiotem importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego.
4. Właściciel wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, może przekazywać znaki akcyzy w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe stanowiące jego własność, podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy.

Art. 130.

1. Podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy oraz podmiot prowadzący skład podatkowy, w którym są magazynowane wyroby akcyzowe właściciela, o którym mowa w art. 13 ust. 3, są obowiązani prowadzić ewidencję znaków akcyzy.
2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego naczelnika urzędu celnego o formie jej prowadzenia.
3. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać w szczególności informacje o liczbie znaków akcyzy wydanych, wykorzystanych do naniesienia, uszkodzonych, zniszczonych, utraconych oraz zwróconych.
4. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.
5. W przypadku utraty, zniszczenia, uszkodzenia, wydania lub zwrotu znaków akcyzy na terytorium kraju, a także zniszczenia uszkodzonych lub zniszczonych znaków akcyzy na terytorium kraju, sporządza się protokół stwierdzający nastąpienie takiego zdarzenia.
6. Znaki akcyzy muszą być przechowywane i przewożone w sposób zapewniający zabezpieczenie przed kradzieżą, zniszczeniem lub uszkodzeniem.

7. Za uszkodzone znaki akcyzy uważa się oryginalne znaki akcyzy, w których trwałe i widoczne naruszenie właściwości fizycznych pozwala na identyfikację znaków co do oryginalności, rodzaju, nazwy, wymiarów, serii, numeru ewidencyjnego i daty wytworzenia.
8. Za zniszczone znaki akcyzy uważa się oryginalne znaki akcyzy, w których trwałe i widoczne naruszenie właściwości fizycznych uniemożliwia identyfikację znaku co do jego rodzaju, nazwy, serii, numeru identyfikacyjnego oraz daty wytworzenia.
9. Za utracone znaki akcyzy uważa się oryginalne znaki akcyzy otrzymane przez podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych tymi znakami, który je utracił w następstwie innych okoliczności niż:
 - 1) naniesienie znaków akcyzy na wyrób akcyzowy lub opakowanie jednostkowe wyrobu akcyzowego i wprowadzenie wyrobu do sprzedaży z naniesionym znakiem akcyzy;
 - 2) zwrot znaków akcyzy do właściwego naczelnika urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy, od którego podmiot ten odebrał znaki akcyzy, albo do ich wytwórcy;
 - 3) przekazanie znaków akcyzy przez importera, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego lub przedstawiciela podatkowego podmiotowi mającemu siedzibę poza terytorium kraju w celu naniesienia na opakowania jednostkowe wyrobu akcyzowego lub wyrób akcyzowy będący przedmiotem importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego;
 - 4) przekazanie znaków akcyzy przez właściciela wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy w celu naniesienia na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub wyroby akcyzowe;
 - 5) zabezpieczenie znaków akcyzy przez właściwy organ administracji publicznej w związku z kontrolą systemu znaków akcyzy.
10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia ewidencji znaków akcyzy i jej wzór, sposób przewozu i przechowywania znaków akcyzy oraz sposób sporządzania protokołu i jego wzór, mając na celu zapewnienie odpowiedniej kontroli nad wydanymi znakami akcyzy.

Art. 131.

1. Importer, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego oraz przedstawiciel podatkowy są obowiązani uzyskać od podmiotu mającego siedzibę poza terytorium kraju rozliczenie z przekazanych mu znaków akcyzy.
2. Właściciel wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, jest obowiązany uzyskać od podmiotu prowadzącego skład podatkowy rozliczenie z przekazanych mu znaków akcyzy.
3. Rozliczenie powinno zawierać w szczególności informacje o rodzaju i liczbie znaków akcyzy przekazanych w celu naniesienia na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub wyroby akcyzowe, wykorzystanych do naniesienia, uszkodzonych, zniszczonych, utraconych oraz niewykorzystanych.

4. Znaki akcyzy uszkodzone oraz niewykorzystane powinny być zwrócone podmiotowi, który je wydał, w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania od podmiotu mającego siedzibę poza terytorium kraju albo podmiotu prowadzącego skład podatkowy, w którym są magazynowane wyroby akcyzowe właściciela, o którym mowa w art. 13 ust. 3.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres i termin dokonywania rozliczeń znaków akcyzy, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego i terminowego ich rozliczenia.

Art. 132.

1. Uszkodzone i zniszczone znaki akcyzy nie mogą być użyte do naniesienia na wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych.
2. Wyroby akcyzowe oznaczone uszkodzonymi albo zniszczonymi znakami akcyzy nie mogą być sprzedawane.
3. Znaki akcyzy uszkodzone lub zniszczone przed ich naniesieniem są zwracane, w terminie 14 dni od dnia stwierdzenia ich uszkodzenia lub zniszczenia, podmiotowi, który je wydał albo niszczone pod nadzorem właściwego naczelnika urzędu celnego.

Art. 133.

1. W przypadku wprowadzenia nowego wzoru znaku akcyzy podmioty posiadające dotychczasowe znaki są obowiązane, w terminie 14 dni od dnia wprowadzenia tego wzoru, zwrócić niewykorzystane znaki podmiotowi, który je wydał.
2. Dotychczasowe znaki akcyzy naniesione na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe przed wprowadzeniem nowego wzoru znaku akcyzy zachowują ważność przez okres 6 miesięcy, licząc od dnia wprowadzenia nowego wzoru.
3. W przypadku stwierdzenia nieważności decyzji, o której mowa w art. 125 ust. 1, podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy jest obowiązany do zwrotu znaków akcyzy niewykorzystanych na dzień doręczenia decyzji stwierdzającej nieważność, podmiotowi, który je wydał, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stwierdzającej nieważność.
4. W przypadku zaprzestania wykonywania czynności, o których mowa w art. 16 ust. 1, podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy obowiązany jest do rozliczenia znaków akcyzy oraz zwrotu niewykorzystanych znaków akcyzy przed dniem złożenia zgłoszenia o zaprzestaniu wykonywania tych czynności.
5. W przypadku przejęcia praw i obowiązków podmiotu obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, rozliczenia znaków akcyzy oraz zwrotu niewykorzystanych znaków akcyzy dokonuje następcą prawny podmiotu obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy lub inne osoby, które przejęły jego prawa i obowiązki, w terminie 14 dni od przejęcia praw i obowiązków.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, dłuższy niż określony w ust. 2 okres ważności dotychczasowych znaków akcyzy, z wyłączeniem znaków akcyzy na wyroby tytoniowe, oraz różnicować go w zależności od wyrobów akcyzowych, na które nanoszone są znaki akcyzy, uwzględniając zapewnienie bezpieczeństwa systemu znaków akcyzy i kontroli nad obrotem wyrobami akcyzowymi.

Art. 134.

1. Zwracającemu niewykorzystane i nieuszkodzone znaki akcyzy przysługuje, z zastrzeżeniem art. 135 ust. 4, bezzwłocznie zwrot wpłaconych kwot stanowiących odpowiednio wartość podatkowych znaków akcyzy lub należności za legalizacyjne znaki akcyzy.
2. Zwrotowi nie podlegają kwoty wpłacone na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy, z wyjątkiem kwot wpłaconych na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy zwracanych w związku z wprowadzeniem nowego wzoru znaku akcyzy lub stwierdzeniem nieważności decyzji, o której mowa w art. 125 ust. 1, jeżeli zwracane znaki są niewykorzystane i nieuszkodzone, a ich zwrot następuje w terminie, o którym mowa w art. 133 ust. 1 lub 3.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, inne przypadki zwrotu wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy, uwzględniając zasady dotyczące przemieszczania wyrobów akcyzowych oraz przypadki, w których wyrób akcyzowy nie będzie wprowadzany do sprzedaży na terytorium kraju.

Art. 135.

1. Podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy ma obowiązek, w okresie 12 miesięcy od dnia otrzymania znaków, nanieść je na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyrób akcyzowy, a w przypadku importu i nabycia wewnątrzwspólnotowego – sprowadzić na terytorium kraju wyroby oznaczone tymi znakami.
2. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, znaki akcyzy tracą ważność dla podmiotu, który otrzymał je na podstawie decyzji właściwego naczelnika urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy, i nie mogą być nanoszone przez ten podmiot na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe.
3. Znaki, o których mowa w ust. 2, podlegają zwrotowi, w terminie 30 dni od dnia utraty ich ważności, podmiotowi, który je wydał.
4. Zwracającemu znaki, o których mowa w ust. 2, nie przysługuje zwrot wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy, kwot wpłaconych na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy ani należności za legalizacyjne znaki akcyzy.

Art. 136.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób zwrotu znaków akcyzy, uwzględniając konieczność zapewnienia ochrony tych znaków.

Art. 137.

1. W razie wystąpienia strat znaków akcyzy wskutek ich utraty, uszkodzenia albo zniszczenia w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych tymi znakami, w granicach dopuszczalnej normy strat, podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy, właścicielowi wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, jeżeli oznaczenie następuje w składzie podatkowym na terytorium kraju, oraz podmiotowi dokonującemu produkcji, o której mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 5, przysługuje odpowiednio zwrot wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy albo prawo do otrzymania w zamian nowych znaków akcyzy.
2. Znaki akcyzy uszkodzone lub zniszczone w procesie oznaczania są zwracane podmiotowi, który je wydał albo niszczone pod nadzorem właściwego naczelnika urzędu celnego.
3. Zwrot wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy albo prawo do otrzymania w zamian nowych znaków akcyzy przysługuje pod warunkiem przedstawienia protokołu potwierdzającego:
 - 1) utratę, uszkodzenie lub zniszczenie znaków akcyzy oraz
 - 2) zwrot uszkodzonych lub zniszczonych znaków akcyzy albo zniszczenie uszkodzonych lub zniszczonych znaków akcyzy.
4. W zamian za znaki akcyzy utracone, uszkodzone lub zniszczone w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych wydaje się znaki akcyzy odpowiadające, co do rodzaju i serii, znakom akcyzy utraconym, uszkodzonym i zniszczonym.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) normy dopuszczalnych strat znaków akcyzy powstałych w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych w stosunku do łącznej liczby znaków akcyzy wykorzystanych w ciągu miesiąca kalendarzowego do oznaczenia wyrobów akcyzowych,
 - 2) zespół czynności, które składają się na proces oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy– uwzględniając konieczność kontroli prawidłowości wykorzystania znaków akcyzy przez podmioty obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

Dział VII

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Rozdział 1

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 138.

W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.¹⁴⁾) w art. 2 w § 1 w pkt 8 lit. f otrzymuje brzmienie:

„f) podatku akcyzowego,”.

Art. 139.

W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.¹⁵⁾) w art. 23 w ust. 1 pkt 44 otrzymuje brzmienie:

„44) strat powstałych w wyniku nieobjętych zwolnieniem od podatku akcyzowego ubytków wyrobów akcyzowych oraz podatku akcyzowego od tych ubytków,”.

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 157, poz. 1119 i Nr 187, poz. 1381 oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 115, poz. 794, Nr 176, poz. 1243 i Nr 192, poz. 1378.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1163, Nr 116, poz. 1203, 1205 i 1207, Nr 120, poz. 1252, Nr 123, poz. 1291, Nr 162, poz. 1691, Nr 210, poz. 2135, Nr 263, poz. 2619 i Nr 281, poz. 2779 i 2781, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 30, poz. 262, Nr 85, poz. 725, Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 102, poz. 852, Nr 143, poz. 1199 i 1202, Nr 155, poz. 1298, Nr 164, poz. 1365 i 1366, Nr 169, poz. 1418 i 1420, Nr 177, poz. 1468, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353 i 1354, Nr 217, poz. 1588, Nr 226, poz. 1657 i Nr 249, poz. 1824, z 2007 r. Nr 35, poz. 219, Nr 99, poz. 658, Nr 115, poz. 791 i 793, Nr 176, poz. 1243, Nr 181, poz. 1288, Nr 191, poz. 1361 i 1367, Nr 192, poz. 1378 i Nr 211, poz. 1549 oraz z 2008 r. Nr 97, poz. 623, Nr 141, poz. 888 i Nr 143, poz. 894.

Art. 140.

W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.¹⁶⁾) w art. 16 w ust. 1 pkt 47 otrzymuje brzmienie:

„47) strat powstałych w wyniku nieobjętych zwolnieniem od podatku akcyzowego ubytków wyrobów akcyzowych oraz podatku akcyzowego od tych ubytków,”.

Art. 141.

W ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2571, z późn. zm.¹⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 37h ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Paliwami silnikowymi lub gazem, o których mowa w ust. 1, są następujące produkty:

Lp.	Kod CN	Nazwa produktu
1.	2710 11 45 2710 11 49	Benzyny silnikowe
2.	27 10 19 41	Oleje napędowe
3.	2711 ex2901	Gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe oraz gazowe węglowodory alifatyczne skroplone i w stanie gazowym, przeznaczone do napędu pojazdów samochodowych
4.	Bez względu na kod CN	Wyroby przeznaczone do napędu pojazdów samochodowych, z wyłączeniem stanowiących samoistne paliwa biokomponentów w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 217 i Nr 99, poz. 666)

2) w art. 37k ust. 1 otrzymuje brzmienie:

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800, Nr 210, poz. 2135 i Nr 254, poz. 2533, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 57, poz. 491, Nr 78, poz. 684, Nr 143, poz. 1199, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1419 i 1420, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 94, poz. 651, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353, Nr 217, poz. 1589 i Nr 251, poz. 1847, z 2007 r. Nr 165, poz. 1169, Nr 171, poz. 1208 i Nr 176, poz. 1238 oraz z 2008 r. Nr 141, poz. 888.

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 155, poz. 1297 i Nr 172, poz. 1440, z 2006 r. Nr 12, poz. 61 oraz z 2007 r. Nr 23, poz. 136 i Nr 99, poz. 666.

- „1. Obowiązek zapłaty opłaty paliwowej powstaje z dniem powstania zobowiązania podatkowego w podatku akcyzowym od paliw silnikowych oraz gazu, o których mowa w art. 37h.”.

Art. 142.

W ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2004 r. Nr 269, poz. 2681, z późn. zm.¹⁸⁾) w art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „ 1. Podatnicy podatku od towarów i usług lub podatku akcyzowego są obowiązani dokonać zgłoszenia identyfikacyjnego przed dokonaniem pierwszej czynności podlegającej opodatkowaniu jednym z tych podatków. Zgłoszenia identyfikacyjnego dokonuje się niezależnie od zgłoszenia rejestracyjnego, o którym mowa w art. 96 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029, z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382 oraz z 2008 r. Nr 74, poz. 444, Nr 130, poz. 826 i Nr 141, poz. 888) oraz w art. 16 ust. 1 ustawy z dniar. o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr....., poz.).”.

Art. 143.

W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.¹⁹⁴⁾) w art. 41 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) cofnięcia przez właściwego naczelnika urzędu celnego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub jego wygaśnięcia, jeżeli przed wygaśnięciem podmiot nie uzyskał nowego zezwolenia, w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych – w odniesieniu do działalności objętej tym zezwoleniem;”.

Art. 144.

W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.²⁰⁾) w art. 72 w ust. 1 pkt 6a otrzymuje brzmienie:

- „6a) dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju albo dokumentu potwierdzającego brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju albo zaświadczenia stwierdzającego zwolnienie od akcyzy, jeżeli samochód

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 oraz z 2007 r. Nr 112, poz. 769.

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905.

²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701, z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845 i Nr 176, poz. 1238 oraz z 2008 r. Nr 37, poz. 214, Nr 100, poz. 649 i Nr 163, poz. 1015.

osobowy został sprowadzony z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej i jest rejestrowany po raz pierwszy;”.

Art. 145.

W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2007 r. Nr 111, poz. 765 i Nr 112, poz. 766 oraz z 2008 r. Nr 66, poz. 410) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 30 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W wypadkach określonych w art. 54 § 1 i 2, art. 55 § 1 i 2, art. 56 § 1 i 2, art. 63 § 1-4, art. 64 § 1-6, art. 65 § 1 i 3, art. 66 § 1, art. 67 § 1 i 2, art. 68 § 1 i 2, art. 69 § 1-3, art. 69a § 1, art. 70 § 1, 2 i 4, art. 72, art. 73 § 1 oraz art. 73a § 1 i 2 można orzec przepadek przedmiotów określonych w art. 29 pkt 1-3.”;

2) w art. 34 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Sąd może orzec środek karny zakazu prowadzenia określonej działalności gospodarczej w wypadkach określonych w art. 38 § 1 i 2 oraz w razie skazania sprawcy za przestępstwo skarbowe określone w art. 54 § 1, art. 55 § 1, art. 56 § 1, art. 63 § 1-3, art. 64 § 1-6, art. 65 § 1, art. 66 § 1, art. 67 § 1 i 2, art. 68 § 1 i 2, art. 69 § 1-3, art. 69a § 1, art. 70 § 1, 2 i 4, art. 72, art. 73 § 1, art. 73a § 1, art. 76 § 1, art. 77 § 1, art. 78 § 1, art. 82 § 1, art. 83 § 1, art. 85 § 1 i 2, art. 86 § 1 i 2, art. 87 § 1 i 2, art. 88 § 1 i 2, art. 89 § 1 i 2, art. 90 § 1 i 2, art. 91 § 1, art. 92 § 1, art. 93, art. 97 § 1 i 2, art. 100 § 1, art. 101 § 1, art. 102 § 1, art. 103 § 1, art. 104 § 1, art. 106c § 1, art. 106d § 1, art. 106j § 1, art. 107 § 1-3, art. 107a § 1 oraz art. 110.”;

3) w art. 38 w § 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„ 1) art. 54 § 1, art. 55 § 1, art. 56 § 1, art. 63 § 1-3, art. 65 § 1, art. 67 § 1, art. 69a § 1, art. 70 § 1, 2 i 4, art. 73a § 1, art. 76 § 1, art. 77 § 1, art. 78 § 1, art. 86 § 1 i 2, art. 87 § 1 i 2, art. 90 § 1, art. 91 § 1 oraz art. 92 § 1, a kwota uszczuplonej należności publicznoprawnej lub wartość przedmiotu czynu zabronionego jest wielka;”;

4) w art. 49 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W wypadkach określonych w art. 54 § 3, art. 55 § 3, art. 56 § 3, art. 63 § 5, art. 64 § 7, art. 66 § 2, art. 67 § 4, art. 68 § 3, art. 69a § 2, art. 70 § 5, art. 73 § 2, art. 73a § 3, art. 86 § 4, art. 87 § 4, art. 88 § 3, art. 89 § 3, art. 90 § 3, art. 107 § 4 oraz art. 107a § 2 można orzec przepadek przedmiotów określonych w § 1.”;

5) w art. 53:

a) uchyla się § 24 i 25,

b) § 30 c otrzymuje brzmienie:

„§ 30c. Użyte w rozdziale 6 kodeksu określenie „informacja podsumowująca” ma znaczenie nadane mu w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029, z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382 oraz z 2008 r.

Nr 74, poz. 444, Nr 130, poz. 826 i Nr 141, poz. 888) oraz w ustawie z dnia o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr ..., poz.).”;

c) po § 30c dodaje się § 30d w brzmieniu:

„§ 30d. Użyte w rozdziale 6 kodeksu określenia: „dostawa wewnątrzspółnotowa”, „eksport”, „import”, „legalizacyjne znaki akcyzy”, „nabycie wewnątrzspółnotowe”, „procedura zawieszenia poboru akcyzy”, „skład podatkowy”, „przedpłata akcyzy”, „uszkodzone znaki akcyzy”, „wyroby akcyzowe”, „znaki akcyzy”, „zniszczone znaki akcyzy” mają znaczenie nadane im w ustawie z dniao podatku akcyzowym.”;

6) art. 63 otrzymuje brzmienie:

„Art. 63. § 1. Kto wbrew przepisom ustawy wydaje wyroby akcyzowe, w stosunku do których zakończono procedurę zawieszenia poboru akcyzy, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy,

podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto wbrew przepisom ustawy sprowadza na terytorium kraju wyroby akcyzowe bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy.

§ 3. Tej samej karze podlega, kto produkując poza składem podatkowym wyroby akcyzowe, o których mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5 ustawy z dnia o podatku akcyzowym wydaje z magazynu wyrobów gotowych lub sprzedaje wyroby akcyzowe bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy.

§ 4. Tej samej karze podlega, kto wyprowadza ze składu podatkowego na podstawie zezwolenia na wyprowadzanie jako podatnik wyrobów akcyzowych z cudzego składu podatkowego poza procedurę zawieszenia poboru akcyzy, wyroby akcyzowe bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy.

§ 5. Karze określonej w § 1 podlega także, kto dopuszcza się czynu zabronionego określonego w § 1-4 w stosunku do wyrobów akcyzowych, które oznaczono nieprawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy, w szczególności znakami uszkodzonymi, zniszczonymi, podrobionymi, przerobionymi lub nieważnymi.

§ 6. Jeżeli należny podatek akcyzowy jest małej wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1-5 podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.

§ 7. Jeżeli należny podatek akcyzowy nie przekracza ustawowego progu, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1-5 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”;

7) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Art. 64. § 1. Kto bez pisemnego powiadomienia w terminie właściwego organu wyprowadza ze składu podatkowego wyroby akcyzowe nieoznaczone znakami akcyzy z przeznaczeniem do dokonania ich dostawy wewnątrzspółnotowej lub eksportu,

podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.

- § 2. Tej samej karze podlega, kto produkując poza składem podatkowym wina gronowe uzyskane z winogron pochodzących z upraw własnych, o których mowa w art. 46 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia ... o podatku akcyzowym, bez pisemnego powiadomienia w terminie właściwego organu wydaje te wyroby akcyzowe nieoznaczone znakami akcyzy z przeznaczeniem do dokonania ich dostawy wewnątrzspółnotowej lub eksportu.
- § 3. Tej samej karze podlega, kto produkując poza składem podatkowym alkohol etylowy, o którym mowa w art. 46 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia ... o podatku akcyzowym, w gorzelnii prawnie i ekonomicznie niezależnej od wszelkich innych gorzelnii oraz niedziałającej na podstawie licencji uzyskanej od innego podmiotu, bez pisemnego powiadomienia w terminie właściwego organu wydaje te wyroby akcyzowe nieoznaczone znakami akcyzy z przeznaczeniem do dokonania ich dostawy wewnątrzspółnotowej lub eksportu.
- § 4. Tej samej karze podlega, kto produkując poza składem podatkowym wyroby akcyzowe z wykorzystaniem wyłącznie wyrobów akcyzowych, od których akcyza została zapłacona w wysokości równej lub wyższej od kwoty akcyzy przypadającej do zapłaty od wyprodukowanych wyrobów akcyzowych, bez pisemnego powiadomienia w terminie właściwego organu wydaje te wyroby akcyzowe nieoznaczone znakami akcyzy z przeznaczeniem do dokonania dostawy wewnątrzspółnotowej lub na eksport.
- § 5. Tej samej karze podlega, kto produkując poza składem podatkowym wyroby akcyzowe, od których została zapłacona przedpłata akcyzy, bez pisemnego powiadomienia w terminie właściwego organu wydaje te wyroby akcyzowe nieoznaczone znakami akcyzy z przeznaczeniem do dokonania dostawy wewnątrzspółnotowej lub na eksport.
- § 6. Karze określonej w § 1 podlega także ten, kto bez pisemnego powiadomienia w terminie właściwego organu umieszcza w składzie wolnocłowym i wolnym obszarze celnym wyroby akcyzowe nieoznaczone znakami akcyzy, przeznaczone do sprzedaży w jednostkach handlowych tam usytuowanych.
- § 7. W wypadku mniejszej wagi, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1– 6

podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”;

8) w art. 65 § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „§ 1. Kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przenosi wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63, art. 64 lub art. 73 lub pomaga w ich zbyciu albo te wyroby akcyzowe przyjmuje lub pomaga w ich ukryciu, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.
- § 2. Kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przenosi wyroby akcyzowe, o których na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i może przypuszczać, że stanowią one przedmiot czynu zabronionego określonego w art.

63, art. 64 lub art. 73, lub pomaga w ich zbyciu albo te wyroby akcyzowe przyjmuje lub pomaga w ich ukryciu, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.”;

9) w art. 66 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§1. Kto wyroby akcyzowe oznacza nieprawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy, w szczególności znakami uszkodzonymi, zniszczonymi, podrobionymi, przerobionymi lub nieważnymi,

podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.”;

10) art. 68 otrzymuje brzmienie:

„Art. 68. § 1. Kto nie dopełnia obowiązku sporządzenia spisu i przedstawienia go do potwierdzenia właściwemu organowi w przypadku wystąpienia w obrocie poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych nieoznaczonych, oznaczonych nieprawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy, w szczególności znakami uszkodzonymi, zniszczonymi, podrobionymi, przerobionymi lub nieważnymi,

podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto nie dopełnia obowiązku oznaczenia wyrobów akcyzowych legalizacyjnymi znakami akcyzy.

§ 3. W wypadku mniejszej wagi, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 lub 2 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”;

11) w art. 69 § 1-3 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Kto bez przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia podejmuje czynności bezpośrednio związane z produkcją, importem lub obrotem wyrobami akcyzowymi, a także z ich oznaczaniem znakami akcyzy,

podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.

§ 2. Kto podaje nieprawdziwe dane o rodzaju, ilości lub jakości wyprodukowanych wyrobów akcyzowych,

podlega karze grzywny do 360 stawek dziennych.

§ 3. Kto wbrew przepisom usuwa wyroby akcyzowe z miejsca produkcji, przerobu, zużycia, przechowywania lub podczas przewozu,

podlega karze grzywny do 240 stawek dziennych.”;

12) po art. 69 dodaje się art. 69a w brzmieniu:

„Art. 69a. § 1. Kto wbrew przepisom ustawy, naruszając warunki zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, produkuje, magazynuje lub przeładowuje wyroby akcyzowe poza składem podatkowym,

podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie.

§ 2. W wypadku mniejszej wagi, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1

podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”;

13) w art. 70 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Tej samej karze podlega, kto w celu użycia lub wprowadzenia w obieg nabywa lub w inny sposób przyjmuje znaki akcyzy od osoby nieuprawnionej lub usuwa je z wyrobu akcyzowego w celu ponownego ich użycia lub wprowadzenia w obieg.”;

14) art. 72 otrzymuje brzmienie:

„Art. 72. Kto wbrew obowiązkowi nie rozlicza się w terminie z właściwym organem ze stanu zużycia znaków akcyzy, w szczególności nie zwraca znaków niewykorzystanych, uszkodzonych, zniszczonych lub nieważnych,

podlega karze grzywny do 360 stawek dziennych.”;

15) w art. 73 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto, w użyciu wyrobu akcyzowego, zmienia cel, przeznaczenie lub nie zachowuje innego warunku, od którego ustawa uzależnia zwolnienie wyrobu akcyzowego z obowiązku oznaczania znakami akcyzy,

podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.”;

16) uchyla się art. 74.

Art. 146.

W ustawie z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z 2002 r. Nr 166, poz. 1362 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257 i Nr 173, poz. 1808) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Organ prowadzący rejestry, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 2, wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności w przypadkach określonych w przepisach ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej oraz w przypadku cofnięcia przez właściwego dla podatnika naczelnika urzędu celnego, ze względu na naruszenie przepisów prawa, w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych, zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.”.

Art. 147.

W ustawie z dnia 22 stycznia 2004 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. Nr 34, poz. 292, z późn. zm.²¹⁾) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. Organ prowadzący rejestr wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności w przypadkach określonych w przepisach ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej oraz w przypadku cofnięcia przez właściwego dla podatnika naczelnika urzędu celnego, ze względu na naruszenie przepisów pra-

²¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808, z 2006 r. Nr 171, poz. 1225 i Nr 208, poz. 1541 oraz z 2008 r. Nr 145, poz. 915.

wa, w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych, zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.”.

Art. 148.

W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.²²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 pkt 27 otrzymuje brzmienie:
 - „27) wyrobach akcyzowych – rozumie się przez to wyroby akcyzowe w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym, z wyłączeniem:
 - a) gazu w systemie gazowym,
 - b) energii elektrycznej w systemie elektroenergetycznym;”;
- 2) użyte w art. 10 w ust. 3 w pkt 2, w art. 13 w ust. 2 w pkt 3, w art. 23 w ust. 2, 3 i 12 oraz w art. 24 w ust. 2, 3 i 9 w różnym przypadku wyrazy „wyroby akcyzowe zharmonizowane” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „wyroby akcyzowe”;
- 3) w art. 113 w ust. 13 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:
 - „b) towarów opodatkowanych podatkiem akcyzowym, z wyjątkiem energii elektrycznej (PKWiU 40.10.10) i wyrobów tytoniowych w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym;”.

Art. 149.

W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.²³⁾) w art. 75 w ust. 1 pkt 25 otrzymuje brzmienie:

„25) ustawy z dnia ... o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr ..., poz. ...);”.

Art. 150.

W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 217 i Nr 99, poz. 666) w art. 9 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) cofnięcie przez właściwego dla podatnika naczelnika urzędu celnego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, ze względu na naruszenie przepisów prawa.”.

²²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029, z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382 oraz z 2008 r. Nr 74, poz. 444, Nr 130, poz. 826 i Nr 141, poz. 888.

²³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888 i Nr 171, poz. 1056.

Art. 151.

W ustawie z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208, poz. 1539 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Minister wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych w przypadkach określonych w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej oraz w przypadku cofnięcia przez właściwego dla podatnika naczelnika urzędu celnego, ze względu na naruszenie przepisów prawa, w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych, zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.”.

Art. 152.

W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz o zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. Nr 52, poz. 343 oraz z 2008 r. Nr 157, poz. 976) w art. 16 w ust. 2 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

- „b) cofnięcia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych lub wygaśnięcia takiego zezwolenia, jeżeli przed wygaśnięciem podmiot nie uzyskał nowego zezwolenia”.

Rozdział 2

Przepisy przejściowe

Art. 153.

1. Jeżeli obowiązek podatkowy w akcyzie odnośnie wyrobów akcyzowych niezharmonizowanych w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 167, powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i należna akcyza nie została do tego dnia zapłacona, stosuje się przepisy dotychczasowe.
2. Jeżeli obowiązek podatkowy w akcyzie odnośnie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 167, powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, lecz do tego dnia nie nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.
3. Jeżeli obowiązek podatkowy w akcyzie odnośnie wyrobów akcyzowych znajdujących się w składzie podatkowym nie powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy, przyjmując, że obowiązek podatkowy powstał z chwilą wprowadzenia tych wyrobów akcyzowych do składu podatkowego.
4. Jeżeli obowiązek podatkowy w sytuacjach innych niż wymienione w ust. 1 – 3 powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i należna akcyza nie została do tego dnia zapłacona, stosuje się przepisy dotychczasowe.

5. Jeżeli wyroby akcyzowe zharmonizowane w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 167, zostały, jako wyroby zwolnione od akcyzy, wyprowadzone ze składu podatkowego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 154.

1. Podmiot zarejestrowany na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 167, uznaje się za podmiot zarejestrowany zgodnie z art. 16, bez konieczności potwierdzenia tej okoliczności przez właściwego naczelnika urzędu celnego.
2. Podatnik prowadzący działalność w zakresie wyrobów akcyzowych objętych wyłącznie zerową stawką akcyzy, zarejestrowany przed dniem wejścia w życie ustawy, podlega z urzędu wykreśleniu z rejestru przez właściwego naczelnika urzędu celnego.
3. Podmiot niepodlegający obowiązkowi złożenia zgłoszenia rejestracyjnego na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 167, a podlegający takiemu obowiązkowi na podstawie art. 16 ust. 1, jest obowiązany dopełnić tego obowiązku w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.
4. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wyrobów energetycznych, o których mowa w art. 88 ust. 2, w dniu wejścia w życie ustawy, niebędący podmiotem zarejestrowanym w trybie art. 16 ust. 1, jest obowiązany, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy, powiadomić o tym właściwego naczelnika urzędu celnego, w celu ustalenia dopuszczalnych norm zużycia, o których mowa w art. 84 ust. 2 pkt 2.
5. Powiadomienia, o którym mowa w ust. 4, nie musi dokonywać podmiot, który był podmiotem zarejestrowanym na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 167.

Art. 155.

1. Zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, prowadzenie działalności jako zarejestrowany handlowiec, prowadzenie działalności jako niezarejestrowany handlowiec oraz wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego wydane przed dniem wejścia w życie ustawy pozostają w mocy.
2. Postępowania w sprawach zezwoleń wydawanych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 167, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy prowadzone są na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 156.

1. Do zabezpieczeń akcyzowych złożonych przed dniem wejścia w życie ustawy oraz do zwolnień z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z tym że art. 63 ust. 7 stosuje się do nich z dniem jej wejścia w życie.
2. Zabezpieczenia akcyzowe, o których mowa w ust. 1, z określonym terminem ważności nie mogą ulec przedłużeniu.

3. Zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie mogą ulec przedłużeniu.

Art. 157.

Postępowania w sprawach zwrotu akcyzy należnego na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 167, i niedokonanego przed dniem wejścia w życie ustawy prowadzone są na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 158.

1. Podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3, który w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy złożył właściwemu naczelnikowi urzędu celnego wniosek o wydanie zezwolenia wyprowadzenia, może, po złożeniu wniosku, bez tego zezwolenia wyprowadzać jako podatnik wyroby akcyzowe z cudzego składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, nie dłużej jednak niż przez okres 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.
2. Podmiot, który w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy złożył właściwemu naczelnikowi urzędu celnego wniosek, o którym mowa w art. 55 ust. 1 i 2, oraz zabezpieczenie akcyzowe, może, po złożeniu wniosku, bez zezwolenia, o którym mowa w art. 55 ust. 1, prowadzić działalność jako podmiot pośredniczący, nie dłużej jednak niż przez okres 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 159.

1. Decyzje ustalające normy dopuszczalnych ubytków oraz dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, wydane na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 167, i dotyczące norm dopuszczalnych ubytków oraz dopuszczalnych norm zużycia ustalanych również na podstawie ustawy, pozostają w mocy nie dłużej niż do czasu wydania decyzji na podstawie ustawy.
2. Decyzje ustalające normy dopuszczalnych ubytków oraz dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, wydane na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 167, i dotyczące norm dopuszczalnych ubytków oraz dopuszczalnych norm zużycia, które nie są ustalane na podstawie ustawy, tracą moc z dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 160.

Podmiot uzyskujący jako produkt uboczny niewielką ilość wyrobów energetycznych, o której mowa w art. 86 ust. 2, jest obowiązany w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy do pisemnego powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego o rodzaju prowadzonej działalności i rodzaju uzyskiwanych wyrobów.

Art. 161.

1. Jeżeli okres rozliczeniowy energii elektrycznej rozpoczął się przed dniem wejścia w życie ustawy i obejmuje również okres obowiązywania ustawy, sprzedawca energii elektrycznej jest obowiązany na wystawianej nabywcy końcowemu fakturze u-

uwzględnić akcyzę należną za odpowiedni okres obowiązywania ustawy, którego dotyczy faktura.

2. W przypadku braku możliwości określenia ilości energii elektrycznej odebranej w okresie obowiązywania ustawy, jej ilość ustala się proporcjonalnie do okresu obowiązywania ustawy w stosunku do okresu rozliczeniowego.
3. Zwolnienie, o którym mowa w art. 29 ust. 1, stosuje się na podstawie dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia energii elektrycznej wyprodukowanej nie wcześniej niż w dniu wejścia w życie ustawy.

Art. 162.

1. W okresie do dnia 1 stycznia 2012 r. zwalnia się od akcyzy, węgiel i koks objęte pozycjami CN 2701, 2702 oraz 2704 00, przeznaczone do celów opałowych.
2. W okresie do dnia 31 października 2013 r. albo do czasu, gdy udział gazu ziemnego w konsumpcji energii na terytorium kraju osiągnie 25% zwalnia się od akcyzy gaz ziemny (mokry) o kodach CN 2711 11 00 oraz 2711 21 00, przeznaczony do celów opałowych. Jednakże w momencie, gdy udział gazu ziemnego w konsumpcji energii osiągnie 20%, do dnia 31 października 2013 r. stosuje się stawkę akcyzy stanowiącą 50% stawki określonej w art. 88 ust. 1 pkt 13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, informację o osiągnięciu poziomu udziału gazu ziemnego, o którym mowa w zdaniu pierwszym.
3. Do czasu obowiązywania zwolnienia, o którym mowa w ust. 2, zwalnia się od akcyzy pozostałe węglowodory gazowe o kodzie CN 2711 29 00, przeznaczone do celów opałowych.
4. Do czasu obowiązywania zwolnienia, o którym mowa w ust. 2, zwalnia się od akcyzy wyroby akcyzowe, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 15 lit. b.

Art. 163.

1. Do dnia 31 października 2013 r. zamiast stawki akcyzy, o której mowa w art. 88 ust. 1 pkt 12 lit. a tiret drugie, do wyrobów akcyzowych określonych w tym przepisie stosuje się zerową stawkę akcyzy.
2. Przepisy art. 88 ust. 1 pkt 3, 7, 8 i 12 lit. b stosuje się od dnia ogłoszenia pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w tych przepisach ze wspólnym rynkiem.

Art. 164.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, do dnia 31 grudnia 2011 r., obniżać stawki akcyzy na wyroby akcyzowe określone w ustawie oraz różnicować je w zależności od rodzaju wyrobów akcyzowych, a także określać warunki ich stosowania, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące w odstępach co najmniej trzymiesięcznych, w odniesieniu do poszczególnych wyrobów akcyzowych, uwzględniając sytuację gospodarczą państwa.

Art. 165.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłosi, w terminie do dnia 7 stycznia 2009 r., w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, najpopularniejszą kategorię cenową papierosów na 2009 r., ustaloną w sposób określony w art. 98 ust. 5, z mocą jej obowiązywania od dnia 8 stycznia 2009 r. Do dnia 7 stycznia 2009 r., stosuje się dotychczasową wielkość najpopularniejszej kategorii cenowej papierosów.

Art. 166.

Znaki akcyzy wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 167, zachowują ważność.

Rozdział 3

Przepisy końcowe

Art. 167.

Traci moc ustawa z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 29, poz. 257 i Nr 68, poz. 623, z 2005 r. Nr 160, poz. 1341, z 2006 r. Nr 169, poz. 1199, z 2007 r. Nr 99, poz. 666 oraz z 2008 r. Nr 118, poz. 745 i Nr 145, poz. 915).

Art. 168.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

**Załączniki do ustawy
z dnia**

Załącznik nr 1

WYKAZ WYROBÓW AKCYZOWYCH

Poz.	Kod CN	Nazwa wyrobu (grupy wyrobów)
1	2	3
1.	ex 1507	Olej sojowy i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
2.	ex 1508	Olej z orzeszków ziemnych i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
3.	ex 1509	Oliwa i jej frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
4.	ex 1510 00	Pozostałe oleje i ich frakcje, otrzymywane wyłącznie z oliwek, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie, włącznie z mieszaninami tych olejów lub ich frakcji z olejami lub frakcjami objętymi pozycją 1509 - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
5.	ex 1511	Olej palmowy i jego frakcje, nawet rafinowany, ale niemodyfikowany chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
6.	ex 1512	Olej z nasion słonecznika, z krokosza balwierskiego lub z nasion bawełny i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
7.	ex 1513	Olej kokosowy (z kopry), olej z ziaren palmowych lub olej babassu i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
8.	ex 1514	Olej rzepakowy, rzepikowy lub gorczycowy oraz ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
9.	ex 1515	Pozostałe ciekłe tłuszcze i oleje roślinne (włącznie z olejem jojoba) i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
10.	ex 1516	Tłuszcze i oleje, zwierzęce lub roślinne i ich frakcje, częściowo lub całkowicie uwodornione, estryfikowane wewnętrznie, reestryfikowane lub elaidynizowane, nawet rafinowane, ale dalej nieprzetworzone - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
11.	ex 1517	Margaryna; jadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów, z działu 15 Nomenklatury Scalonej, inne niż jadalne tłuszcze lub oleje lub ich frakcje, objęte pozycją 1516 - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
12.	ex 1518 00	Tłuszcze i oleje, zwierzęce lub roślinne i ich frakcje, gotowane, utlenione, odwodnione, siarkowane, napowietrzane, polimeryzowane przez ogrzewanie w próżni lub w gazie obojętnym, lub inaczej modyfikowane chemicznie, z wyłączeniem objętych pozycją 1516; niejadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych

		tłuszczów lub olejów z działu 15 Nomenklatury Scalonej, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
13.	2203 00	Piwo otrzymywane ze słodu
14.	2204	Wino ze świeżych winogron, włącznie z winami wzmocnionymi; moszcz gronowy, inny niż ten objęty pozycją 2009
15.	2205	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron aromatyzowane roślinami lub substancjami aromatycznymi
16.	2206 00	Pozostałe napoje fermentowane (na przykład cydr (cidr), perry i miód pitny); mieszanki napojów fermentowanych oraz mieszanki napojów fermentowanych i napojów bezalkoholowych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
17.	2207	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80 % obj. lub większej; alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone
18.	2208	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80 % obj.; wódki, likiery i pozostałe napoje spirytusowe
19.	ex 2701	Węgiel; brykiety, brykietki i podobne paliwa stałe wytwarzane z węgla - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych
20.	ex 2702	Węgiel brunatny (lignit), nawet aglomerowany, z wyłączeniem gagatu - jeżeli jest przeznaczony do celów opałowych
21.	ex 2704 00	Koks i półkoks, z węgla, węgla brunatnego (lignitu) lub torfu, nawet aglomerowany; węgiel retortowy - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych
22.	2705 00 00	Gaz węglowy, gaz wodny, gaz generatorowy i podobne gazy, inne niż gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe
23.	2706 00 00	Smoła destylowana z węgla, z węgla brunatnego (lignitu) lub z torfu oraz pozostałe smoły mineralne, nawet odwodnione lub częściowo destylowane, włącznie ze smołami odzyskanymi
24.	2707	Oleje i pozostałe produkty destylacji wysokotemperaturowej smoły węglowej; podobne produkty, w których masa składników aromatycznych jest większa niż składników niearomatycznych
25.	2708	Pak i koks pakowy, otrzymywane ze smoły węglowej lub z pozostałych smół mineralnych
26.	2709 00	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, surowe
27.	2710	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, inne niż surowe; preparaty gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych, których te oleje stanowią składniki zasadnicze preparatów; oleje odpadowe
28.	2711	Gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe
29.	2712	Wazelina; parafina, wosk mikrokrystaliczny, gacz parafinowy, ozokeryt, wosk montanowy, wosk torfowy, pozostałe woski mineralne i podobne produkty otrzymywane w drodze syntezy lub innych procesów, nawet barwione
30.	2713	Koks naftowy, bitum naftowy oraz inne pozostałości olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych
31.	2714	Bitum i asfalt, naturalne; łupek bitumiczny lub naftowy i piaski bitumiczne; asfaltyty i skały asfaltowe
32.	2715 00 00	Mieszanki bitumiczne na bazie naturalnego asfaltu, naturalnego bitumu, bitumu naftowego, smoły mineralnej lub na mineralnego paku smołowego (na

		przykład masy uszczelniające bitumiczne, fluksy)
33.	2716 00 00	Energia elektryczna
34.	2901	Węglowodory alifatyczne
35.	2902	Węglowodory cykliczne
36.	ex 2905 11 00	Metanol (alkohol metylowy) – niebędący pochodzenia syntetycznego - jeżeli jest przeznaczony do celów opałowych lub napędowych
37.	3403	Preparaty smarowe (włącznie z cieczami chłodząco-smarującymi, preparatami do rozluźniania śrub i nakrętek, preparatami przeciwrzutowymi i antykorozyjnymi, preparatami zapobiegającymi przyleganiu do formy opartymi na smarach) oraz preparaty w rodzaju stosowanych do natłuszczania materiałów włókienniczych, skóry wyprawionej, skór futerkowych lub pozostałych materiałów, z wyłączeniem preparatów zawierających, jako składnik zasadniczy, 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymanych z minerałów bitumicznych
38.	3811	Środki przeciwstukowe, inhibitory utleniania, inhibitory tworzenia się żywic, dodatki zwiększające lepkość, preparaty antykorozyjne oraz pozostałe preparaty dodawane do olejów mineralnych (włącznie z benzyną) lub do innych cieczy, stosowanych do tych samych celów, co oleje mineralne
39.	3817 00	Mieszane alkilobenzeny i mieszane alkilonaftaleny, inne niż te objęte pozycją 2707 lub 2902
40.	ex 3824 90 91	Monoalkilowe estry kwasów tłuszczowych, zawierające objętościowo 96,5 % lub więcej estrów (FAMAE) - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
41.	ex 3824 90 97	Pozostałe produkty chemiczne i preparaty przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych (włączając te składające się z mieszanin produktów naturalnych), gdzie indziej niewymienione ani niewłączone - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
42.	bez względu na kod CN	Papierosy, tytoń do palenia, cygara i cygaretki
43.	bez względu na kod CN wyrobu zawierającego alkohol etylowy	Alkohol etylowy zawarty w wyrobach niebędących wyrobami akcyzowymi o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2 % obj.
44.	bez względu na kod CN	Pozostałe wyroby przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane jako paliwa silnikowe lub paliwa opałowe albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych lub paliw opałowych.

Objaśnienia: ex - dotyczy tylko danego wyrobu z danej pozycji lub kodu.

Załącznik nr 2

**WYKAZ WYROBÓW AKCYZOWYCH, DO KTÓRYCH STOSUJE SIĘ PROCEDURĘ
ZAWIESZENIA POBORU AKCYZY I KTÓRYCH PRODUKCJA ODBYWA SIĘ W SKŁA-
DZIE PODATKOWYM, O KTÓRYCH MOWA W DYREKTYWIE RADY 92/12/EWG**

Poz.	Kod CN	Nazwa wyrobu (grupy wyrobów)
1	2	3
1.	ex 1507	Olej sojowy i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
2.	ex 1508	Olej z orzeszków ziemnych i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
3.	ex 1509	Oliwa i jej frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
4.	ex 1510 00	Pozostałe oleje i ich frakcje, otrzymywane wyłącznie z oliwek, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie, włącznie z mieszaninami tych olejów lub ich frakcji z olejami lub frakcjami objętymi pozycją 1509 - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
5.	ex 1511	Olej palmowy i jego frakcje, nawet rafinowany, ale niemodyfikowany chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
6.	ex 1512	Olej z nasion słonecznika, z krokosza balwierskiego lub z nasion bawełny i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
7.	ex 1513	Olej kokosowy (z kopry), olej z ziaren palmowych lub olej babassu i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
8.	ex 1514	Olej rzepakowy, rzepikowy lub gorczycowy oraz ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
9.	ex 1515	Pozostałe ciekłe tłuszcze i oleje roślinne (włącznie z olejem jojoba) i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
10.	ex 1516	Tłuszcze i oleje, zwierzęce lub roślinne i ich frakcje, częściowo lub całkowicie uwodornione, estryfikowane wewnętrznie, reestryfikowane lub elaidynizowane, nawet rafinowane, ale dalej nieprzetworzone - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
11.	ex 1517	Margaryna; jadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów, z działu 15 Nomenklatury Scalonej, inne niż jadalne tłuszcze lub oleje lub ich frakcje, objęte pozycją 1516 - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
12.	ex 1518 00	Tłuszcze i oleje, zwierzęce lub roślinne i ich frakcje, gotowane, utlenione, odwodnione, siarkowane, napowietrzane, polimeryzowane przez ogrzewanie w próżni lub w gazie obojętnym, lub inaczej modyfikowane chemicznie, z wyłączeniem objętych pozycją 1516; niejadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów z działu 15 Nomenklatury Scalonej, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych

13.	2203 00	Piwo otrzymywane ze słodu
14.	2204	Wino ze świeżych winogron, włącznie z winami wzmocnionymi; moszcz gronowy, inny niż ten objęty pozycją 2009
15.	2205	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron aromatyzowane roślinami lub substancjami aromatycznymi
16.	2206 00	Pozostałe napoje fermentowane (na przykład cydr (cidr), perry i miód pitny) mieszanki napojów fermentowanych oraz mieszanki napojów fermentowanych i napojów bezalkoholowych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
17.	2207	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80 % obj. lub większej; alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone
18.	2208	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80 % obj.; wódki, likiery i pozostałe napoje spirytusowe
19.	ex 2707 2707 10 2707 20 2707 30 2707 50	Oleje i pozostałe produkty destylacji wysokotemperaturowej smoły węglowej; podobne produkty, w których masa składników aromatycznych jest większa niż składników niearomatycznych, wyłącznie: 1) Benzol (benzen) 2) Toluol (toluen) 3) Ksyloł (ksyleny) 4) Pozostałe mieszaniny węglowodorów aromatycznych, z których 65% lub więcej objętościowo (włącznie ze stratami) destyluje w 250 ^o C zgodnie z metodą ASTM D 86
20.	od ex 2710 11 do ex 2710 19 69	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, inne niż surowe; preparaty gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych, których te oleje stanowią składniki zasadnicze preparatów;
21.	ex 2711	Gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe, z wyłączeniem objętych pozycjami 2711 11 00, 2711 21 00 oraz 2711 29 00
22.	2901 10 00	Węglowodory alifatyczne nasycone
23.	ex 2902 2902 20 00 2902 30 00 2902 41 00 2902 42 00 2902 43 00 2902 44 00	Węglowodory cykliczne, wyłącznie: 1) Benzen 2) Toluen 3) o-Ksylen 4) m-Ksylen 5) p-Ksylen 6) Mieszaniny izomerów ksyleny
24.	ex 2905 11 00	Metanol (alkohol metylowy) – niebędący pochodzenia syntetycznego - jeżeli jest przeznaczony do celów opałowych lub napędowych
25.	ex 3824 90 91	Monoalkilowe estry kwasów tłuszczowych, zawierające objętościowo 96,5 % lub więcej estrów (FAMAE) - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
26.	ex 3824 90 97	Pozostałe produkty chemiczne i preparaty przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych (włączając te, składające się z mieszanin produktów naturalnych), gdzie indziej niewymienione ani niewłączone - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych

27.	bez względu na kod CN	Papierosy, tytoń do palenia, cygara i cygaretki
-----	--------------------------	---

Objaśnienia:

ex - dotyczy tylko danego wyrobu z danej pozycji lub kodu.

Załącznik nr 3

**WYKAZ WYROBÓW AKCYZOWYCH OBJĘTYCH OBOWIĄZKIEM OZNA-
CZANIA ZNAKAMI AKCYZY**

Poz.	Kod CN	Nazwa wyrobu (grupy wyrobów)
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>
1.	2203 00	Piwo otrzymywane ze słodu
2.	2204	Wino ze świeżych winogron, włącznie z winami wzmocnionymi; moszcz gronowy, inny niż ten objęty pozycją 2009
3.	2205	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron aromatyzowane roślinami lub substancjami aromatycznymi
4.	2206 00	Pozostałe napoje fermentowane (na przykład cydr (cidr), perry i miód pitny); mieszanki napojów fermentowanych oraz mieszanki napojów fermentowanych i napojów bezalkoholowych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
5.	2207	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80 % obj. lub większej; alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone
6.	2208	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80 % obj.; wódki, likiery i pozostałe napoje spirytusowe
7.	2710	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, inne niż surowe; preparaty gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych, których te oleje stanowią składniki zasadnicze preparatów; oleje odpadowe
8.	2711	Gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe
9.	3403	Preparaty smarowe (włącznie z cieczami chłodząco-smarującymi, preparatami do rozluźniania śrub i nakrętek, preparatami przeciwrzdzewnymi i antykorozyjnymi, preparatami zapobiegającymi przyleganiu do formy opartymi na smarach) oraz preparaty w rodzaju stosowanych do natłuszczenia materiałów włókienniczych, skóry wyprawionej, skór futerkowych lub pozostałych materiałów, z wyłączeniem preparatów zawierających, jako składnik zasadniczy, 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymanych z minerałów bitumicznych
10.	bez względu na kod CN	Papierosy, tytoń do palenia, cygara i cygaretki